

ผลงานศาสตร์ของปฏิกริยาสารอนโนฟิเคชันในการผลิตไบโอดีเซล
ด้วยตัวเร่งปฏิกริยาชนิดเบส

Kinetics of Saponification Reaction for Biodiesel Production Using Base Catalysts

กรรมการ อังโชติพันธุ์

Kannika Angchotipan

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมี
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree of
Master of Engineering in Chemical Engineering
Prince of Songkla University

2554

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (1)

ชื่อวิทยานิพนธ์	ผลงานศาสตร์ของปฏิกริยาสะพอนฟิเคลชันในการผลิตไบโอดีเซล คัวยตัวเร่งปฏิกริยาชนิดเบส
ผู้เขียน	นางสาวกรรณิการ์ อังโชติพันธุ์
สาขาวิชา	วิศวกรรมเคมี

อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกฤทธิรา รัตนวิไล)

คณะกรรมการสอบ

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ศรีสุวรรณ)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกฤทธิรา รัตนวิไล)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.ชาคริต ทองอุ่น)

.....กรรมการ
(ดร.ธีระยุทธ หลีวิจิตร)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ อนุมัติให้นับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา ตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาเคมี

.....
(ศาสตราจารย์ ดร.อมรรัตน์ พงศ์คุรา)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อวิทยานิพนธ์	ผลงานศาสตร์ของปูนก็ริยาสาระพอนิฟิเคชันในการผลิตไบโอดีเซล ด้วยตัวเร่งปูนกิริยานินิดเบส
ผู้เขียน	นางสาวกรรณิการ์ อังโชติพันธุ์
สาขาวิชา	วิศวกรรมเคมี
ปีการศึกษา	2553

บทคัดย่อ

ปัจจุบันไบโอดีเซลจัดเป็นพลังงานทางเลือกที่น่าสนใจ ซึ่งกระบวนการผลิตไบโอดีเซลโดยปูนกิริยาทารานส์เอสเตอริฟิเคชัน โดยใช้เบสเป็นตัวเร่งปูนกิริยาเป็นวิธีที่นิยมใช้ในปัจจุบัน แต่ก็พบกับปัญหาของปูนกิริยาข้างเคียงที่ไม่ต้องการขึ้น นั่นคือ ปูนกิริยาการเกิดสนุ่ห์หรือสารพอนิฟิเคชัน เนื่องจากสนุ่ห์ที่เกิดขึ้นส่งผลทำให้ผลได้ของไบโอดีเซลลดลง และขั้นตอนการแยกและการทำไบโอดีเซลให้บริสุทธิ์ซับซ้อนยิ่งขึ้น ในวิทยานิพนธ์นี้ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการปูนกิริยาสาระพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซล โดยปัจจัยที่ศึกษา คือ อุณหภูมิ 30, 40, 50 และ 60 องศาเซลเซียส, ชนิดของเบส คือ KOH และ KOCH₃, ปริมาณเมทานอล โดยใช้ที่ 2%, 4%, 6% และ 10% โดยนำหนักนำมัน และเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลเป็น 83%, 90% และ 98% และหาค่าทางผลงานศาสตร์ของปูนกิริยาสาระพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซล จากการทดลองพบว่า อุณหภูมิ, ชนิดของเบส, ปริมาณเมทานอล และเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลมีผลต่ออัตราการเกิดปูนกิริยาสาระพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซล และจากการคำนวณค่าทางค้านผลงานศาสตร์พบว่า ค่าคงที่ของปูนกิริยา (k) เพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้นเมื่อใช้เบสทั้ง KOH และ KOCH₃ ค่าแฟกเตอร์ความถี่เมื่อใช้ KOH มีค่าเท่ากับ $4.162E+07$ และ $2.524E+07$ เมื่อกำหนดอันดับปูนกิริยาของ KOH เป็น 1 และ 2 ตามลำดับ และมีค่าเท่ากับ $4.170E+03$ และ $2.484E+03$ เมื่อใช้ KOCH₃ เมื่อกำหนดอันดับปูนกิริยาของ KOCH₃ เป็น 1 และ 2 ตามลำดับ พบว่า ค่าแฟกเตอร์ความถี่เมื่อใช้ KOH สูงกว่า KOCH₃ นั่นคือ อัตราการเกิดปูนกิริยาสาระพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซลเมื่อใช้ KOH เร็วกว่า KOCH₃ และค่าพลังงานก่อการมันต์ของปูนกิริยาสาระพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซล เมื่อใช้เบสเป็น KOH มีค่าเท่ากับ 50.62 และ 50.67 kJ/mol และมีค่าเท่ากับ 27.93 และ 27.93 kJ/mol เมื่อใช้เบสเป็น KOCH₃ เมื่อกำหนดอันดับปูนกิริยาของเบสทั้ง 2 เป็น 1 และ 2 ตามลำดับ

Thesis Title	Kinetics of Saponification Reaction for Biodiesel Production
	Using Base Catalysts
Author	Miss Kannika Angchotipan
Major Program	Chemical Engineering
Academic Year	2010

ABSTRACT

Presently, biodiesel is a renewable energy for interesting that alkali-catalyzed transesterification is common used for bioiesel production. However, there is a serious problem of undesired side-reaction that is “Saponification”. Due to the soap lowers biodiesel yield, complicated phase separation and purification process of biodiesel. In this research studys effected on saponification rate. Factor in this study are temperatures; 30, 40, 50, and 60°C. Type of base; KOH and KOCH₃. Methanol content; 2, 4, 6, and 10% wt of oil. Purity of biodiesel; 83, 90, and 98% including determine kinetics of saponification of biodiesel. From the experiment found that temperatures, Type of base, Methanol content, and Purity of biodiesel had effected on saponification rate. The rate constants increased with increasing temperature when using both KOH and KOCH₃. The frequency factors were 4.162E+07 and 2.524E+07 for saponification of biodiesel using KOH and 4.170E+03 and 2.484E+03 for saponification of biodiesel using KOCH₃ when reaction order of base (KOH and KOCH₃) was fixed to 1 and 2. Thus, saponification rate when using KOH is faster than KOCH₃ due to the frequency factor of KOH is higher than KOCH₃. The activation energies were 50.62 and 50.67 kJ/mol for saponification of biodiesel using KOH and 27.93 and 27.93 kJ/mol for saponification of biodiesel using KOCH₃ when reaction order of base (KOH and KOCH₃) was fixed to 1 and 2, respectively.

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุกฤษฎิรา รัตนวิไล อาจารย์ที่ปรึกษาที่ กรุณาให้คำปรึกษา อย่างมีแนะนำแนวทางการแก้ปัญหา และให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ตลอดมา อีกทั้งยังช่วยตรวจสอบและแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้มีความถูกต้องและสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ชาคริต ทองอุไร และ ดร.ธีระยุทธ หลีวิจิตร กรรมการผู้แทนคณะวิศวกรรมศาสตร์ และ รองศาสตราจารย์ ดร.กัลยา ครีสุวรรณ กรรมการผู้แทน บัณฑิตวิทยาลัย ที่กรุณาให้คำแนะนำและตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ให้ถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณคณะวิศวกรรมศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย ที่จัดสรรงเงินทุนในการวิจัย รวมทั้งภาควิชาวิศวกรรมเครื่องกล คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ที่ให้ความ อนุเคราะห์ในการวิเคราะห์ตัวอย่าง

ขอขอบพระคุณทีมงานของสถานวิจัยและพัฒนาเพลิงงานทดสอบจากน้ำมันปาล์ม และพืชน้ำมัน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ทุกคน ที่อย่าให้ความช่วยเหลือ และอยแนะนำการแก้ปัญหาตลอดจนความอนุเคราะห์ด้านสารเคมีที่ใช้ในการทำงานวิจัยตลอด การทำวิทยานิพนธ์นี้

ขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อและคุณแม่ที่ให้กำลังใจในการทำวิทยานิพนธ์ ขอบคุณพี่ๆ เพื่อนๆ และน้องๆ ทุกคน ที่มีส่วนช่วยเหลือและเป็นกำลังใจให้การทำวิทยานิพนธ์ ในครั้งนี้ เสร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

กรรมการ อัง โชคพันธุ์

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
รายการตาราง	(8)
รายการภาพประกอบ	(9)
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 บทนำต้นเรื่อง	1
1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	3
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	3
บทที่ 2 ตรวจเอกสาร	4
2.1 ข้อมูลทั่วไปของน้ำมันปาล์มโอลีน (Palm olein)	4
2.2 ข้อมูลทั่วไปของไบโอดีเซล	8
2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสนั่น	16
2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	19
2.5 อัตราเร็วปฏิกิริยา	22
2.6 สมการอาร์เรนียส	24
2.7 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Polymath 5.1	25
2.8 การหาร้อยละการเปลี่ยน (% Conversion)	25
บทที่ 3 วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ	26
3.1 วัสดุ	26
3.2 อุปกรณ์	27
3.3 วิธีการศึกษา	29
บทที่ 4 ผลการทดลองและวิจารณ์	34
4.1 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคลชันของไบโอดีเซล	34
4.2 การคำนวณค่าทางจนผลศาสตร์ของปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคลชันของไบโอดีเซล	48
บทที่ 5 สรุปผลการทดลอง	61
5.1 สรุปผลการทดลอง	61
5.2 ข้อเสนอแนะ	62
เอกสารอ้างอิง	64

สารบัญ (ต่อ)

เรื่อง	หน้า
ภาคผนวก	69
ภาคผนวก ก วิธีการวิเคราะห์	70
ภาคผนวก ข วิธีการคำนวณ	76
ภาคผนวก ค ข้อมูลดิบ	82
ภาคผนวก ง ผลจากการใช้โปรแกรม Polymath 5.1	94
ภาคผนวก จ บทความที่เผยแพร่ในงานประชุมวิชาการระดับนานาชาติ ประวัติผู้เขียน	103
	109

รายการตาราง

ตารางที่	หน้า
1 องค์ประกอบของน้ำมันปาล์มดิบ ปาล์มโอลีอิน และปาล์มสเตียริน อัตราส่วนโดยน้ำหนัก (%)	6
2 สูตรโครงสร้างของกรดไขมัน	7
3 องค์ประกอบทางเคมีของน้ำมันพีช ร้อยละ โดยน้ำหนักของกรดไขมัน	8
4 การเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างตัวเร่งปฏิกิริยาชนิดเบส กรด และเอนไซม์	15
5 แสดงกระบวนการทดลอง	31
6 แสดงผลที่ได้จากการทำ Polynomial Regression เมื่อใช้ KOH ความเข้มข้น 1.48% โดยโมลของน้ำมัน ละลายในเมทานอล 6% โดยน้ำหนักของน้ำมัน ที่อุณหภูมิต่างๆ	51
7 แสดงผลที่ได้จากการทำ Polynomial Regression เมื่อใช้ KOCH ₃ ความเข้มข้น 1.48% โดยโมลของน้ำมัน ละลายในเมทานอล 6% โดยน้ำหนักของน้ำมัน ที่อุณหภูมิต่างๆ	53
8 แสดงค่าคงที่ของอัตราการเกิดปฏิกิริยาเมื่อใช้ KOH ความเข้มข้น 1.48% โดยโมลของน้ำมัน ละลายในเมทานอล 6% โดยน้ำหนักของน้ำมัน ที่อุณหภูมิต่างๆ	55
9 แสดงค่าคงที่ของอัตราการเกิดปฏิกิริยาเมื่อใช้ KOCH ₃ ความเข้มข้น 1.48% โดยโมลของน้ำมัน ละลายในเมทานอล 6% โดยน้ำหนักของน้ำมัน ที่อุณหภูมิต่างๆ	56
10 แสดงค่าพลังงานก่อการมันต์ของปฏิกิริยาและแฟกเตอร์ความถี่เมื่อใช้ KOH และ KOCH ₃ ความเข้มข้น 1.48% โดยโมลของน้ำมัน ละลายในเมทานอล 6% โดยน้ำหนักของน้ำมัน	59
11 แสดงการเปรียบเทียบค่าคงที่ปฏิกิริยาและพลังงานก่อการมันต์ของปฏิกิริยาสะโพนิฟิเคชัน ของใบโอดีเซลกับปฏิกิริยารานส์օสเตรโอริฟิเคชัน	60

รายการภาพประกอบ

ภาพประกอบที่	หน้า
1 กระบวนการกรองน้ำมันปาล์ม	5
2 แสดงสูตรโครงสร้างทั่วไปของสน้ำ	16
3 แสดงส่วนที่ไม่มีขั้วนและส่วนที่มีขั้วของสน้ำ	16
4 แสดงไมเซลล์ของสน้ำ	17
5 แสดงขั้นตอนการเกิดไมเซลล์ของสน้ำ	18
6 แสดงลักษณะภายนอกของเมทิลเอสเตอร์	26
7 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา	28
8 แสดงขั้นตอนการเก็บตัวอย่าง	30
9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของ KOH ที่เหลืออยู่กับเวลา ในการทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 30°C, 40°C, 50°C และ 60°C	35
10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของสน้ำที่เกิดขึ้นจาก KOH กับเวลา ในการทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 30°C, 40°C, 50°C และ 60°C	36
11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของ KOCH ₃ ที่เหลืออยู่กับเวลา ในการทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 30°C, 40°C, 50°C และ 60°C	37
12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของสน้ำที่เกิดขึ้นจาก KOCH ₃ กับเวลา ในการทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 30°C, 40°C, 50°C และ 60°C	38
13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของเบสที่เหลืออยู่และปริมาณของสน้ำที่เกิดขึ้น จาก KOH และ KOCH ₃ กับเวลาในการทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 30°C	39
14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของเบสที่เหลืออยู่และปริมาณของสน้ำที่เกิดขึ้น จาก KOH และ KOCH ₃ กับเวลาในการทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 40°C	39
15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของเบสที่เหลืออยู่และปริมาณของสน้ำที่เกิดขึ้น จาก KOH และ KOCH ₃ กับเวลาในการทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 50°C	40
16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของเบสที่เหลืออยู่และปริมาณของสน้ำที่เกิดขึ้น จาก KOH และ KOCH ₃ กับเวลาในการทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 60°C	40
17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของ KOH ที่เหลืออยู่กับเวลา ในการทำปฏิกิริยาที่ปริมาณเมทานอลต่างๆ	42

รายการภาพประกอบ (ต่อ)

ภาพประกอบที่	หน้า
18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของสูญเสียจากการเกิดขึ้นจาก KOH กับเวลา ในการทำปฏิกิริยาที่ปริมาณเมทานอลต่างๆ	42
19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของ $KOCH_3$ ที่เหลืออยู่กับเวลา ในการทำปฏิกิริยาที่ปริมาณเมทานอลต่างๆ	43
20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของสูญเสียจากการเกิดขึ้นจาก $KOCH_3$ กับเวลา ในการทำปฏิกิริยาที่ปริมาณเมทานอลต่างๆ	44
21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของ KOH ที่เหลืออยู่กับเวลา ในการทำปฏิกิริยาที่เปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลต่างๆ	45
22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของสูญเสียจากการเกิดขึ้นจาก KOH กับเวลา ในการทำปฏิกิริยาที่เปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลต่างๆ	46
23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของ $KOCH_3$ ที่เหลืออยู่กับเวลา ในการทำปฏิกิริยาที่เปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลต่างๆ	47
24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของสูญเสียจากการเกิดขึ้นจาก $KOCH_3$ กับเวลา ในการทำปฏิกิริยาที่เปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลต่างๆ	47
25 แสดงการศึกษาการผันกลับของปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเกชัน โดยใช้ KOH	49
26 แสดงการศึกษาการผันกลับของปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเกชัน โดยใช้ $KOCH_3$	49
27 แสดงความเข้มข้นของ KOH ที่ได้จากการทดลองและ จากการใช้ Polynomial Regression กับเวลา ที่อุณหภูมิต่างๆ	52
28 แสดงความเข้มข้นของ $KOCH_3$ ที่ได้จากการทดลองและ จากการใช้ Polynomial Regression กับเวลา ที่อุณหภูมิต่างๆ	53
29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง $\ln k$ กับ $\frac{1}{T}$ ของ KOH และ $KOCH_3$ สำหรับอันดับปฏิกิริยาของ KOH และ $KOCH_3$ เท่ากับ 1	58
30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง $\ln k$ กับ $\frac{1}{T}$ ของ KOH และ $KOCH_3$ สำหรับอันดับปฏิกิริยาของ KOH และ $KOCH_3$ เท่ากับ 2	58

บทที่ 1

บทนำ

1.1 บทนำต้นเรื่อง

ปัจจุบันพบว่าพลังงานที่ใช้กันส่วนใหญ่ในโลกเป็นเชื้อเพลิงที่ได้มาจากฟอสซิล (International Energy Agency I, 2006, Lam *et al.*, 2010) โดยเฉพาะเชื้อเพลิงดีเซล ที่มีการใช้ประโยชน์อย่างกว้างขวางทั้งในภาคการขนส่ง, เกษตรกรรม, การค้า, ชุมชน และโรงงานอุตสาหกรรมในการผลิตพลังงานไฟฟ้าและพลังงานกล (Demirbas, 2009) และจากการเพิ่มขึ้นของราคาก๊ซไฮโดรเจนและความกังวลเกี่ยวกับมลพิษทางสิ่งแวดล้อมที่มาจากการปล่อยแก๊สไฮเดรต เชื้อเพลิงทดแทนจึงได้รับความสนใจเป็นอย่างมากในปีที่ผ่านมา (Miao *et al.*, 2009) ดังนั้นการศึกษาค้นคว้าและวิจัยในด้านเชื้อเพลิงทางเลือกจึงเป็นสิ่งจำเป็นและมีความต้องการมากขึ้น (Atapour and Kariminia, 2011) เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการผลิตเชื้อเพลิงทดแทนจากแหล่งพลังงานอื่นๆ ที่มีอยู่ ซึ่งหนึ่งในพลังงานทางเลือกนั้น คือ ไบโอดีเซล

ไบโอดีเซล (Biodiesel) เป็นสารประกอบโมโนอัลกิโลสเตอเรล (Mono-alkyl ester) ของกรดไขมันที่มีสายโซ่ยาว (Banerjee and Chakraborty, 2009, Atapour and Kariminia, 2011) ได้มาจากน้ำมันพืช, ไขมันสัตว์ และน้ำมันใช้แล้ว (Leung *et al.*, 2010) ที่ผ่านกระบวนการทางเคมีซึ่งกระบวนการผลิตไบโอดีเซลนั้นสามารถผลิตได้หลายวิธี แต่กระบวนการที่นิยมใช้ในปัจจุบันได้แก่ กระบวนการผลิตโดยปฏิกิริยาทรานส์อสเตรอฟิเคลชัน (Demirbas, 2008, Sinha *et al.*, 2008, Georgogianni *et al.*, 2009, Mendow *et al.*, 2011), ปฏิกิริยาเอสเตรอฟิเคลชัน (Cardoso *et al.*, 2008) และการผลิตไบโอดีเซลแบบ 2 ขั้นตอน (สุกาวาดี และคณะ, 2550, Omar *et al.*, 2009) เกิดเป็นสารที่เรียกว่า เมทิลเอสเตอร์ หรือเอทิลเอสเตอร์ ซึ่งกับชนิดของแอลกอฮอล์ที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา ซึ่งมีสมบัติใกล้เคียงกับน้ำมันดีเซลที่กล่าวจากปีต่อเดือน สามารถใช้เป็นเชื้อเพลิงในเครื่องยนต์ดีเซลในรูปแบบของไบโอดีเซลเกือบทั้งหมดหรือนำไบโอดีเซลกับน้ำมันดีเซลจากปีต่อเดือนได้โดยไม่ต้องมีการดัดแปลงเครื่องยนต์ (Gunvachai *et al.*, 2007) นอกจากนี้ยังมีผลดีต่อสภาพแวดล้อม อาทิ เช่น ไม่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (ก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์) การเผาไหม้จะสมบูรณ์กว่าน้ำมันดีเซล ซึ่งเป็นการลดปริมาณเขม่าและควันดำ ที่เกิดจากการเผาไหม้ไบโอดีเซลบนไม่หมด การลดปริมาณ

การบ่อนอนออกไซด์ และการลดสารซัลเฟอร์ไดออกไซด์ ซึ่งเป็นที่มาของการเกิดฝนกรด (สุภาวดี และคณะ, 2550)

ปฏิกิริยาทรายส์ເອສເຕອຣີຟຶເກ්සນສາມາດลดดำเนินการโดยใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาชนิดกรด เช่น กรดซัลฟิวริก, กรดซัลฟอนิก, กรดฟอสฟอริก และกรดไฮド록อลอริก หรือตัวเร่งปฏิกิริยาชนิดเบส เช่น โลหะໄไอครอกไซด์ และโลหะอัลคาอิกไซด์ เป็นต้น แต่ในการผลิตไบโอดีเซลโดยปฏิกิริยาทรายส์ເອສເຕອຣີຟຶເກ්සනของน้ำมันพืชกับแอลกอฮอล์สายโซ่สั้น เช่น เมทานอล และเอทานอล โดยมีเบสเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา เป็นกระบวนการที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวางในโรงงานอุตสาหกรรม เนื่องจากมีความว่องไวในการทำปฏิกิริยา และอุณหภูมิที่ใช้ในกระบวนการต่ำเมื่อเทียบกับการใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาชนิดกรด (Georgogianni *et al.*, 2009) และในการผลิตไบโอดีเซลโดยปฏิกิริยาดังกล่าวทำให้เกิดปฏิกิริยาข้างเคียงที่ไม่ต้องการขึ้น นั่นคือ ปฏิกิริยาการเกิดสนุ่ງหรือสะพอนนິຟຶເກ්සන ทำให้มีการใช้ไปของตัวเร่งปฏิกิริยาส่างผลทำให้ผลได้ของไบโอดีเซลลดลง และขั้นตอนการแยกและการทำให้บริสุทธิ์ของไบโอดีเซลซับซ้อนยิ่งขึ้น (Vicente *et al.*, 2004, Demirbas and Karslioglu, 2007) ซึ่งปฏิกิริยานี้อาจเกิดได้หลายรูปแบบ เช่น เกิดจากการที่ไตรกําลีเซอไรด์ ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักของน้ำมัน, กรดไขมันอิสระที่มีอยู่ในน้ำมัน ซึ่งมีปริมาณที่แตกต่างกันขึ้นกับชนิดและกระบวนการซึ่งให้ได้มาของน้ำมันชนิดนั้นๆ (Vicente *et al.*, 2004) แม้กระทั้งເອສເຕອຣີ ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการกระบวนการผลิตโดยปฏิกิริยาดังกล่าว สามารถทำปฏิกิริยากับเบสที่เป็นตัวเร่งปฏิกิริยาแล้วเกิดเป็นสนุ่ງได้เช่นกัน และจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลพบว่า ยังไม่มีงานวิจัยมากนักที่ศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อปฏิกิริยาสะพอนนິຟຶເກ්සනและปัจจัยด้านจนผลศาสตร์ของปฏิกิริยาดังกล่าว ซึ่งทำให้ไม่ทราบว่าสนุ่งที่เกิดขึ้นจากการทำปฏิกิริยาทรายส์ເອສເຕອຣີຟຶເກ්සනนั้น ปัจจัยใดที่ส่งผลต่อปฏิกิริยาการเกิดสนุ่ງ และมีอัตราการเกิดปฏิกิริยาช้าเร็วเพียงใด

ดังนั้นวิทยานิพนธ์นี้จึงสนใจศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนິຟຶເກ්සන ได้แก่ อุณหภูมิ, ชนิดของเบส, ปริมาณแอลกอฮอล์ และเบอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล ซึ่งผลิตจากน้ำมันปาล์มโอเลอินที่มีปริมาณกรดไขมันอิสระน้อยมาก เพื่อให้ได้ไบโอดีเซลที่มีความบริสุทธิ์สูง และหาค่าทางจนผลศาสตร์ของปฏิกิริยาสะพอนนິຟຶເກ්සනของไบโอดีเซล เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการปรับปรุงและพัฒนาการผลิตไบโอดีเซลโดยปฏิกิริยาทรายส์ເອສເຕອຣີຟຶເກ්සัน ซึ่งใช้เบสเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นเป็นลำดับต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- (1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล ได้แก่ อุณหภูมิ, ชนิดของเบส, ปริมาณเมทานอล และเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล
- (2) เพื่อหาค่าทางจำนวนผลศาสตร์ของปฏิกริยาสะพอนนิฟิเคชันที่เกิดจากการทำปฏิกริยาระหว่างเอสเตอร์ (เมทิลเอสเตอร์หรือไบโอดีเซล) กับเบส

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- (1) ทราบปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกริยาสะพอนนิฟิเคชัน
- (2) ทราบค่าด้านจำนวนผลศาสตร์ของปฏิกริยาสะพอนนิฟิเคชัน ได้แก่ อัตราเร็วของปฏิกริยา ซึ่งเกี่ยวข้องกับความเข้มข้นของสาร ค่าคงที่ปฏิกริยา และอันดับของปฏิกริยา
- (3) เป็นข้อมูลพื้นฐานในการผลิตไบโอดีเซล โดยปฏิกริยาทารานส์เอสเตอร์ฟิเคชัน ต่อไป

บทที่ 2

ตรวจสอบการ

ปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่ให้ผลผลิตน้ำมันสูง ทำให้มีต้นทุนการผลิตและราคาต่ำกว่า น้ำมันพืชชนิดอื่นๆ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างหลากหลายทั้งในสินค้าอุปโภคและบริโภค ส่วนแบ่งการผลิตน้ำมันปาล์มต่อน้ำมันพืชของโลกจึงเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่องและรวดเร็ว ซึ่งปาล์มน้ำมันเหมาะสมกับสภาพอากาศร้อนชื้น จัดอยู่บริเวณใกล้เคียงกับเส้นศูนย์สูตร ดังนั้นปาล์มน้ำมัน จึงเจริญเติบโตได้ดีในภาคใต้ของประเทศไทยพื้นที่ที่ปลูกมากที่สุด คือจังหวัดยะลา สุราษฎร์ธานี ชุมพร สตูลและตรัง โดยจังหวัดยะลา ปลูกมากที่สุดจำนวน 537,637 ไร่ กิดเป็นร้อยละ 39 และรองลงมาได้แก่จังหวัดสุราษฎร์ธานี 405,213 ไร่ และจังหวัดชุมพร 216,798 ไร่ กิดเป็นร้อยละ 30 และ 16 ของพื้นที่ปลูกทั้งประเทศตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากผลตอบแทนการปลูกปาล์มน้ำมัน ดีกว่าการปลูกพืชชนิดอื่น เช่น ยางพารา และการทำข้าว จึงเป็นแรงจูงใจให้เกษตรกรขยายพื้นที่ ปลูกประกอบกับมีโครงการเปลี่ยนพื้นที่ปลูกปาล์มทั่วประเทศ คาดว่าปริมาณความต้องการน้ำมันปาล์มภายในเพิ่มขึ้นมากทั้งนี้ เพราะราคาค่าน้ำมันปาล์มในตลาดโลกมีแนวโน้มสูงขึ้น ทำให้ความต้องดูแลของราคากายในและภายนอกประเทศไม่สูงใจทำให้มีการลักลอบเข้ามาบริโภคทั้งหมด เพิ่มขึ้นสูงเช่นกัน

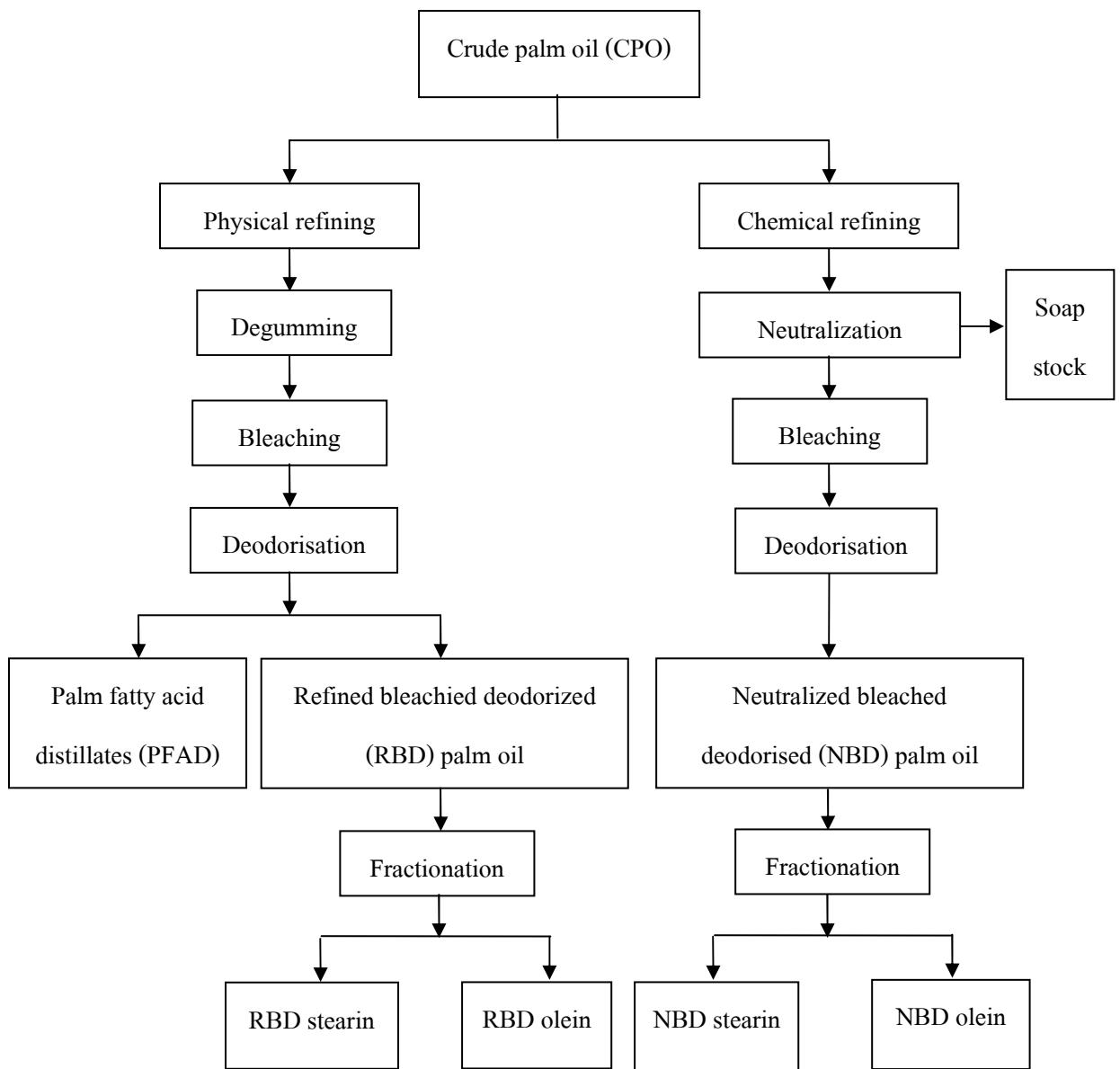
ที่มา: พืชไร่เศรษฐกิจ ภาควิชาพืชไร่นา คณะเกษตรมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรมวิชาการเกษตร

2.1 ข้อมูลทั่วไปของน้ำมันปาล์มโอลีвин (Palm olein)

น้ำมันปาล์มโอลีvin ได้จากน้ำมันปาล์มที่นำมาแยกส่วนภายใต้สภาวะควบคุม อุณหภูมิเพื่อแยกส่วนที่เป็นของแจ้ง (Palm stearin) ออกไปจากส่วนที่เป็นของเหลวหรือปาล์มโอลีvin ดังนั้นองค์ประกอบของปาล์มโอลีvin จึงแตกต่างกันตามภูมิภาคและกระบวนการผลิตและมีผลทางอ้อมไปยังสมบัติทางเคมีและกายภาพของน้ำมันปาล์มโอลีvin ที่ได้ด้วย

2.1.1 กระบวนการกลั่นบริสุทธิ์น้ำมัน

กระบวนการกลั่นบริสุทธิ์น้ำมันปาล์ม มี 2 วิธี คือ วิธีทางกายภาพ และวิธีทางเคมี ซึ่งมีขั้นตอนดังแสดงในภาพประกอบที่ 1

ภาพประกอบที่ 1 กระบวนการกลั่นบริสุทธิ์น้ำมันปาล์ม

ที่มา: Hai และ TEOH (2002)

โดยทั่วไปในการกลั่นบริสุทธิ์น้ำมันปาล์ม มักจะนิยมใช้วิธีการทางเคมีเนื่องจากข้อได้เปรียบ คือ ต้นทุนการผลิตต่ำกว่าเพียงไตรินเท่าๆกับกระบวนการทางเคมี

และยังได้ปริมาณน้ำมันที่มากกว่า ซึ่งผลผลิตที่กลั่นบริสุทธิ์ได้จะมีปริมาณกรดไขมันต่างออกไซด์จากน้ำมันปาล์มดิบ ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 องค์ประกอบของน้ำมันปาล์มดิบ ปาล์มโอลีอิน และปาล์มสเตียริน
อัตราส่วนโดยน้ำหนัก (%)

กรดไขมัน	อัตราส่วนโดยน้ำหนัก (%)		
	น้ำมันปาล์มดิบ	ปาล์มโอลีอิน	ปาล์มสเตียริน
Lauric (12:0)	0.2	0.7	0.2
Myristic (14:0)	1.0	1.2	1.3
Palmitic (16:0)	43.7	39.8	60.5
Palmitoleic (16:1)	0.3	0.2	0.1
Stearic (18:0)	4.4	4.4	5.0
Oleic (18:1)	39.9	41.3	26.3
Linoleic (18:2)	10.3	11.9	6.2
Linolenic (18:3)	0.2	0.4	0.2

ที่มา: Iftikhar (1984)

2.1.2 องค์ประกอบกรดไขมันของน้ำมันปาล์มโอลีอิน

น้ำมันปาล์มโอลีอินมีกรดไขมันไม่อิ่มตัว 51-58% ที่เหลือเป็นกรดไขมันอิ่มตัว ดังนั้นจึงนับเป็นน้ำมันที่มีปริมาณกรดไขมันอิ่มตัว และไม่อิ่มตัวเป็นองค์ประกอบในปริมาณใกล้เคียงกัน โดยมีค่าไอโอดีน (Iodine value) ระหว่าง 56-61 ในบรรดากรดไขมันอิ่มตัวมีกรดปาล์มิติก (Palmitic, C16:0) เป็นองค์ประกอบหลักประมาณ 38-42% ขณะที่ในส่วนไม่อิ่มตัวมีกรดโอลีอิก (Oleic, C18:1) 41-44% และกรดลิโนเลอิก (Linoleic, C18:2) 10-13% ปาล์มโอลีอิน จึงอาจกล่าวได้ว่ามีกรดไขมันไม่อิ่มตัวชนิด 1 พันธะคู่ ในปริมาณค่อนข้างสูง รองลงมาจากน้ำมันคาโนลา โดยตารางที่ 2 แสดงสูตรโครงสร้าง และชื่อทางเคมีของกรดมันทั่วไป ตารางที่ 3 แสดงองค์ประกอบทางเคมีของน้ำมันพืช ซึ่งแสดงผลเป็นร้อยละ โดยน้ำหนักของกรดไขมัน

2.1.3 สักษณะและสมบัติทางกายภาพและสีของน้ำมันปาล์มโอลีน

น้ำมันปาล์มโอลีนมีสีเข้มกว่าน้ำมันพืชชนิดอื่นจากการที่มีแคโรทีโนยด์ในปริมาณสูงกว่า มีอุณหภูมิที่เกิดความผันผวนที่ประมาณ 6-14 องศาเซลเซียส มีสีของสูงที่อุณหภูมิห้องและอุณหภูมิท่อจากการที่มีกรดไขมันอิมตัวในปริมาณสูง และมีโทโคฟิโรลกับโทโคไตรอีนอลซึ่งเป็นสารกันทึบตามธรรมชาติในปริมาณค่อนข้างสูง

ที่มา: http://www.tipoil.com/admin/html/chula1_t.doc

ตารางที่ 2 สูตรโครงสร้างของกรดไขมัน

ชนิดของกรดไขมัน	ชื่อทางเคมีของกรดไขมัน	โครงสร้าง (x:y)*	สูตรโมเลกุล
Capric**	Decanoic	10:0	C ₁₀ H ₂₀ O ₂
Lauric	Dodecanoic	12:0	C ₁₂ H ₂₄ O ₂
Myristic	Tetradecanoic	14:0	C ₁₄ H ₂₈ O ₂
Palmitic	Hexadecanoic	16:0	C ₁₆ H ₃₂ O ₂
Stearic	Octadecanoic	18:0	C ₁₈ H ₃₆ O ₂
Arachidic	Eicosanoic	20:0	C ₂₀ H ₄₀ O ₂
Behenic	Docosanoic	22:0	C ₂₂ H ₄₄ O ₂
Lignoceric	Tetracosanoic	24:0	C ₂₄ H ₄₈ O ₂
Oleic	cis-9-Octadecenoic	18:1	C ₁₈ H ₃₄ O ₂
Linoleic	cis-9,cis-12-Octadecadienoic	18:2	C ₁₈ H ₃₂ O ₂
Linolenic	cis-9,cis-12,cis-15-Octadecatrienoic	18:3	C ₁₈ H ₃₀ O ₂
Erucic	cis-13-Docosenoic	22:1	C ₃₂ H ₄₂ O ₂

* (x:y) x แทนจำนวนอะตอมของคาร์บอนในกรดไขมัน

y แทนจำนวนพันธะคู่ในกรดไขมัน

ที่มา: Barnwal และ Sharma (2005)

** http://en.wikipedia.org/wiki/Decanoic_acid

ตารางที่ 3 องค์ประกอบทางเคมีของน้ำมันพืช ร้อยละโดยน้ำหนักของกรดไขมัน

ชนิดกรดไขมัน\ น้ำมันพืช	ร้อยละโดยน้ำหนักของกรดไขมัน							
	10:0	12:0	14:0	16:0	18:0	18:1	18:2	18:3
น้ำมันอัลมอนด์	-	-	-	7	2	69	17	-
น้ำมันคาโนลา	-	-	-	4	2	62	22	10
น้ำมันมะพร้าว	6	47	18	9	3	6	2	-
น้ำมันข้าวโพด	-	-	-	11	2	28	58	1
น้ำมันเมล็ดฟ้าขี้	-	-	1	22	3	19	54	1
น้ำมันเมล็ดอุ่น	-	-	-	8	4	15	73	-
น้ำมันมะกอก	-	-	-	13	3	71	10	1
น้ำมันปาล์ม	-	-	1	45	4	40	10	-
น้ำมันปาล์มโอลิเย่	-	-	1	37	4	46	11	-
น้ำมันเมล็ดในปาล์ม	4	48	16	8	3	15	2	-
น้ำมันถั่วเหลือง	-	-	-	11	2	48	32	-
น้ำมันดอกคำฝอย	-	-	-	7	2	13	78	-
น้ำมันงา	-	-	-	9	4	41	45	-
น้ำมันถั่วเหลือง	-	-	-	11	4	24	54	7
น้ำมันดอกทานตะวัน	-	-	-	7	5	19	68	1

หมายเหตุ 10:0 หมายถึงกรดคапрิก

12:0 หมายถึงกรดคลอริก

ที่มา: <http://www.scientificpsychic.com/fitness/fattyacids1.html>

2.2 ข้อมูลทั่วไปของไขบโอดีเซล

ไขบโอดีเซล หมายถึง สารประกอบไขมันในอัลกิเดอสเทอเรล ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์จากปฏิกิริยาทรานส์อสเทอโรฟิเชชัน (Transesterification) ของน้ำมันพืช หรือสัตว์ ซึ่งเป็นสารประกอบ

อินทรีย์ประเภทไตรกลีเซอไรด์ (Triglyceride) ทำปฏิกิริยากับแอลกอฮอล์ (Alcohol) และมีตัวเร่งปฏิกิริยาที่เป็นกรดหรือเบส จะได้ผลิตภัณฑ์เป็นเอสเตอร์ (Ester) และผลิตภัณฑ์ผลพลอยได้กลีเซอรอล (Glycerol) ซึ่งเราจะเรียกนิคของใบโอดีเซลแบบเอสเตอร์นี้ตามนิคของแอลกอฮอล์ที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา ใบโอดีเซลนิคเอสเตอร์นี้มีคุณสมบัติที่เหมือนกับน้ำมันดีเซลมากที่สุด เพราะไม่มีปัญหาภัยเครื่องยนต์

2.2.1 วัตถุคิดในการผลิตใบโอดีเซลของไทย

วัตถุคิดในการผลิตใบโอดีเซล ได้แก่ น้ำมันพืช ไขมันสัตว์ และน้ำมันใช้แล้ว ซึ่งในการพิจารณาเลือกพืชนิคนำมาใช้ต้องคำนึงถึง ราคา ปริมาณและองค์ประกอบของน้ำมันในพืชชนิดนั้น และความเหมาะสมของปริมาณการปลูกพืชนำมันในพื้นที่นั้นด้วย

สำหรับประเทศไทยมีการเพาะปลูกพืชนำมันหลัก 6 ชนิด คือ ถั่วเหลือง ปาล์มน้ำมัน มะพร้าว ถั่วลิสง งา และละหุ่ง ในจำนวนพืชนำมันทั้ง 6 ชนิดนี้ ปาล์มน้ำมันเป็นพืชที่มีปริมาณผลผลิตสูงที่สุด รองลงมาคือ มะพร้าว นอกจากน้ำมันทั้ง 6 ชนิดนี้แล้ว ยังมีแหล่งนำมันอื่นๆ เช่น สนุุ่ดำ น้ำมันสัตว์ และน้ำมันพืชใช้แล้ว ซึ่งน้ำมันที่มีความเหมาะสมในการผลิตใบโอดีเซลในปัจจุบันมี 3 ชนิด คือ

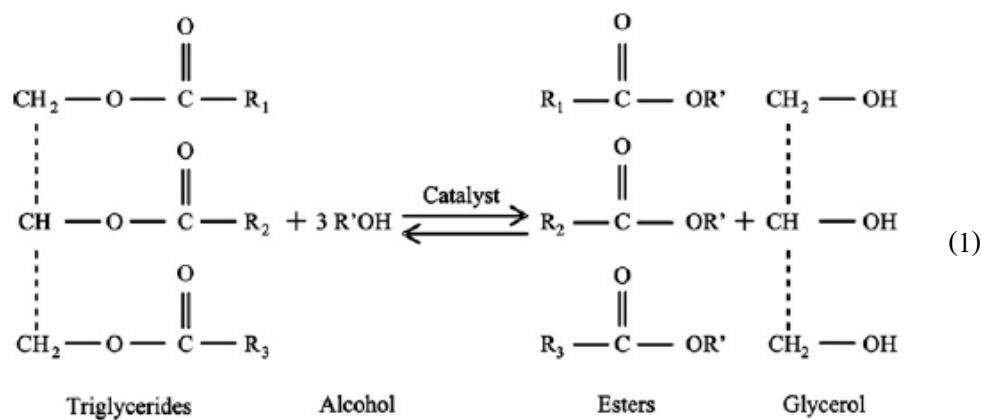
- (1) ปาล์มน้ำมัน
- (2) สนุุ่ดำ
- (3) น้ำมันใช้แล้ว

2.2.2 การผลิตใบโอดีเซล

Fangruai และคณะ (1999) ได้อธิบายวิธีการผลิตใบโอดีเซลว่าสามารถได้หลายวิธี ดังนี้

- (1) ไมโครอิมัลชัน (Microemulsion)
- (2) กระบวนการแตกสลายด้วยความร้อน (Pyrolysis)
- (3) การทำปฏิกิริยากับเมทานอลในสภาพะเห็นอิกกุต (Supercritical methanol)
- (4) ปฏิกิริยาทรานส์เอสเตอเรฟิเคชัน (Transesterification)

กระบวนการที่นิยมใช้ในปัจจุบันคือ กระบวนการทรานส์เอสเตอเรฟิเคชันซึ่งเป็นการทำปฏิกิริยาเคมีระหว่างไขมันหรือน้ำมัน (Triglyceride) กับแอลกอฮอล์ได้ผลิตภัณฑ์เป็นเอสเตอร์และกลีเซอรอล โดยมีตัวเร่งปฏิกิริยา ดังแสดงในปฏิกิริยาที่ (1) ตัวเร่งปฏิกิริยาทำหน้าที่ในการเร่งปฏิกิริยาให้เกิดเป็นผลิตภัณฑ์ได้เร็วขึ้น

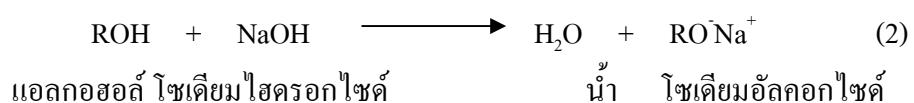

(4.1) ชนิดตัวเร่งปฏิกิริยาในกระบวนการกราฟกรานส์เตอราฟิเคชัน

การนำตัวเร่งปฏิกิริยามาใช้ในกระบวนการกราฟกรานส์เตอราฟิเคชันจะช่วยทำให้อัตราการเกิดปฏิกิริยาเคมีและผลิตภัณฑ์เกิดได้ดีขึ้น โดยชนิดของตัวเร่งปฏิกิริยาสามารถแบ่งได้ดังนี้

1. ตัวเร่งปฏิกิริยานิดเบส (Base catalyst)

ตัวเร่งปฏิกิริยานิดเบสที่ใช้กันโดยทั่วไปคือ โซเดียมไฮดรอกไซด์ หรือโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ ซึ่งการใช้ทำปฏิกิริยากับเมทานอลหรือเอทานอล โดยนำมันที่ใช้จะเป็นชนิดໄก์ได เนื่องจากน้ำมันพืชดิบ (Crude oil) นำมันที่ใช้แล้ว เป็นต้น ก่อนทำปฏิกิริยากรานส์เตอราฟิเคชันควรเปลี่ยนจากรูปเบส (NaOH , KOH) ไปเป็นในรูปของสารประกอบอัลกอคอล (Alcoxy) ก่อน โดยการเตรียมสารประกอบอัลกอคอลเป็นไปดังปฏิกิริยาที่ (2)

สำหรับตัวเร่งปฏิกิริยานิดเบสนี้ทำให้ปฏิกิริยาเกิดเร็วกว่าเมื่อเทียบกับการใช้กรดเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาอีกทั้งยังให้ผลิตภัณฑ์ (ไบโอดีเซล) ในปริมาณที่สูงด้วย ส่วนข้อจำกัด ตัวเร่งปฏิกิริยานิดเบสคือ น้ำ และปริมาณกรดไบมันอิสระในนำมันดิบ (Free fatty acid) ถ้ามีน้ำ และปริมาณกรดไบมันอิสระอยู่ในระบบของการเกิดปฏิกิริยาในปริมาณมากจะทำให้มีสบู่เกิดขึ้น แทนที่จะไดนำมัน ไบโอดีเซลเป็นผลิตภัณฑ์

2. ตัวเร่งปฏิกิริยานิดกรด (Acid catalyst)

กรดที่ใช้กันโดยทั่วไปคือ กรดซัลฟิริก (H_2SO_4) ตัวเร่งปฏิกิริยานิดนี้ จะทำให้ไดผลผลิตคือนำมัน ไบโอดีเซลในปริมาณมากแต่ปฏิกิริยาจะเกิดช้ามาก อาจใช้เวลามากกว่า

1 วันกว่าปัจจิตริยาจะเกิดอย่างสมบูรณ์ ตัวเร่งปัจจิตริยาชนิดกรดสามารถใช้ได้กับกลีเซอไรด์ที่มีส่วนประกอบของกรดไขมันอิ่มตัวและน้ำในปริมาณสูงได้ เช่น ในน้ำมันที่ใช้แล้วเป็นต้น

3. เอนไซม์ไอลิปase (Lipase)

เอนไซม์ไอลิปase ถูกใช้เป็นตัวเร่งปัจจิตริยาในกระบวนการต่างๆ เช่น ไฮโดรไลซิสของกลีเซอรอล แอลกออลอลิซิส (Alcoholysis) และแอซิโคลิซิส (Acidolysis) ข้อดีของเอนไซม์ไอลิปase คือ สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้อีก โดยไม่มีของเสียออกมานาจากกระบวนการ ข้อเสียของเอนไซม์คือมีราคาค่อนข้างแพง

4. ตัวเร่งปัจจิตริยาแบบวิธีพันธ์ (Heterogeneous catalyst)

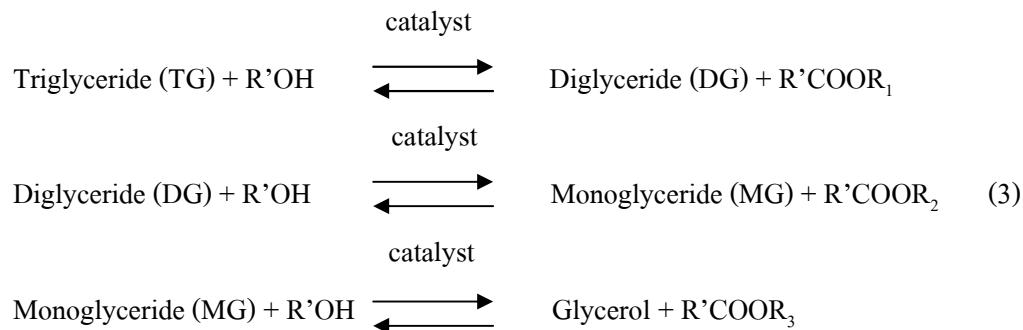
เป็นการผลิตใบโอดีเซลด้วยกระบวนการทรานส์อสเตรอฟิเคลชัน โดยใช้ตัวเร่งปัจจิตริยาที่ไม่ละลายเป็นเนื้อเดียวในระบบ เช่น ZrO_2 , ZnO , KNO_3/ZrO_2 , KNO_3/KL , Zeolite เป็นต้น ซึ่งการใช้ตัวเร่งปัจจิตริยานิดนึงจะช่วยแก้ปัญหาการเกิดสนิมในกระบวนการผลิตใบโอดีเซล เมื่อใช้เบสเป็นตัวเร่งปัจจิตริยาในระบบที่มีน้ำในปัจจิตริยา

(4.2) แอลกออลอลที่ใช้ในกระบวนการทรานส์อสเตรอฟิเคลชัน

แอลกออลอลที่นำมาใช้ในกระบวนการทรานส์อสเตรอฟิเคลชัน คือ เมทานอล เอทานอล โพրพานอล และ บิวทานอล โดยเฉพาะเมทานอลถูกใช้มากที่สุด เพราะมีราคาถูกอีกทั้งยังมีข้อดีในส่วนของคุณสมบัติทางกายภาพและด้านเคมี คือ เป็นโมกุลขนาดเล็กมีหัว ซึ่งคุณสมบัติ ดังกล่าวของเมทานอลสามารถเข้าทำปฏิกิริยากับกลีเซอไรด์ได้อย่างรวดเร็วและสามารถละลายโซเดียมไฮดรอกไซด์ได้ ตามสัดส่วนของปัจจิตริยาเคมีพบว่าเพื่อให้ปัจจิตริยาเกิดสมบูรณ์ต้องใช้อัตราส่วนโดยโมลแอลกออลต่อน้ำมันเป็น 3:1 แต่ในทางปฎิบัติต้องใช้อัตราส่วนที่มากกว่านี้ หลังปัจจิตริยาสิ้นสุด ผลิตภัณฑ์ที่ได้เป็นของผสมระหว่างเอสเตอร์, กลีเซอรอล, แอลกออล, ตัวเร่งปัจจิตริยา, ไตรกีลีเซอไรด์, ไดกีลีเซอไรด์ และ โนโนกีลีเซอไรด์ เพราะฉะนั้นการทำให้ใบโอดีเซลบริสุทธิ์จึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยาก เพราะถ้าใบโอดีเซลมีส่วนผสมของโนโนกีลีเซอไรด์ จะทำให้ใบโอดีเซลเกิดการแข็งตัวง่าย ทั้งนี้ต้องมีสิ่งเจือปนอยู่ในใบโอดีเซลก็จะทำให้จุดหมอกควัน (Cloud point) และจุดไฟเหลว (Pour point) มีค่าสูงขึ้นด้วย

(4.3) กลไกการเกิดปัจจิตริยาทรานส์อสเตรอฟิเคลชัน

ปัจจิตริยาทรานส์อสเตรอฟิเคลชันประกอบด้วยปัจจิตริยาอย่างแบบผันกลับ ได้ 3 ขั้นตอนย่อยนั่นคือ เริ่มจากไตรกีลีเซอไรด์ เปลี่ยนเป็นไดกีลีเซอไรด์ โนโนกีลีเซอไรด์ ตามลำดับ สุดท้ายได้เป็น เอสเตอร์กับกลีเซอรอล ดังแสดงในปัจจิตริยาที่ (3) จากกลไกข้างล่างพบว่าแต่ละขั้นตอนย่อยจะได้ 1 โมลของเอสเตอร์

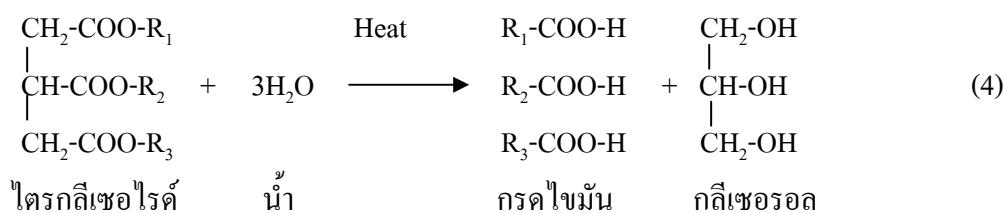

(4.4) ปัจจัยที่มีผลต่อปฏิกิริยาทรานส์อสเตรอฟิเกชัน

1. ผลของความชื้นและกรดไขมันอิสระ

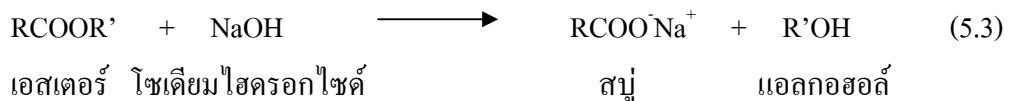
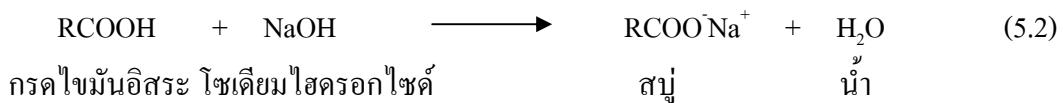
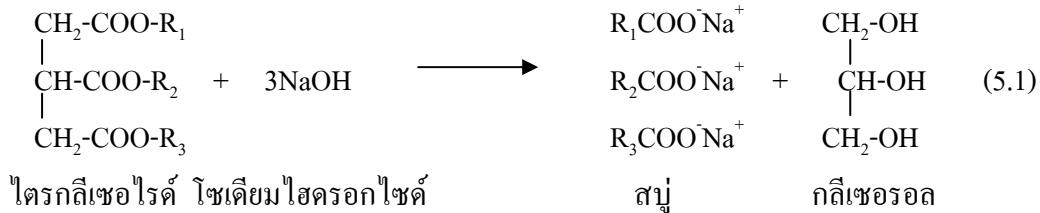
สำหรับปฏิกิริยาทรานส์อสเตรอฟิเกชันที่ใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาชนิดเบส (NaOH, KOH เป็นต้น) กลีเซอโรลและแอลกออลอลที่ใช้จะต้องไม่มีน้ำเป็นส่วนผสม เพราะน้ำเป็นสาเหตุทำให้เกิดสนูปเป็นไขมันวัตถุคุณภาพเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการเกิดสนูป เช่นกัน และหากตัวเร่งปฏิกิริยาที่ใช้ในปฏิกิริยาแรกทำปฏิกิริยาไม่หมดตัวเร่งปฏิกิริยานั้นจะทำปฏิกิริยาต่อ กับเมทิโอลอสเตรอร์ซึ่งจะส่งผลให้เกิดสนูปด้วย เช่นกัน ดังแสดงในปฏิกิริยาที่ (4) และ (5) ตามลำดับ จะเห็นว่าปฏิกิริยาการเกิดสนูปเกิดได้จากหาดใหญ่ปฏิกิริยา สนูปที่เกิดขึ้นจะไปลดประสิทธิภาพของตัวเร่งปฏิกิริยาลง นอกจากนั้นยังส่งผลต่อคุณสมบัติของน้ำมัน ไปโอดีเซลคือทำให้ค่าความหนืดสูงขึ้น ทำให้น้ำมันมีลักษณะเป็นเจล และยากต่อการแยกไปโอดีเซลออกจากกลีเซอรอลด้วย

ปฏิกิริยาที่ (4) แสดงปฏิกิริยาไฮโดรไลซิส (Hydrolysis)

ที่มา: สถานวิจัยและพัฒนาพลังงานทดแทนจากน้ำมันปาล์มและพืชน้ำมัน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2005)

ปฏิกิริยาที่ (5) แสดงปฏิกิริยาการเกิดสบู่ (Saponification)

ที่มา: Berchmans *et al.* (2010),

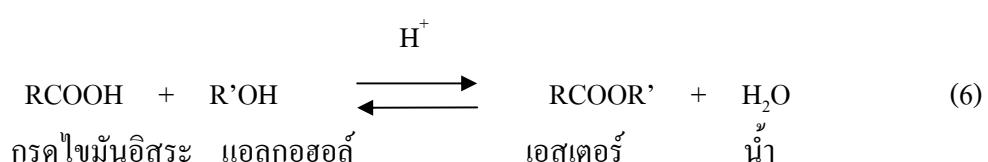
Lam *et al.* (2010),

Leung *et al.* (2010),

Kwiecien *et al.* (2009)

ดังนั้นในการทำปฏิกิริยารานส์เอสเตอเรติฟิเคชัน โดยใช้เบสเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา นำมันวัตถุคิบความมีค่าความเป็นกรด (Acid value) ไม่เกิน 4 มิลลิกรัม โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ต่อกรัม เพื่อการมีกรดไขมันอิสระในนำมันวัตถุคิบที่มากเกินไปจะทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ (ไบโอดีเซล) น้อยลง

แต่สำหรับนำมันวัตถุคิบที่มีค่าความเป็นกรดสูง (มากกว่า 4 มิลลิกรัมต่อกรัม) จะต้องนำมันมาทำการลดค่าความเป็นกรดลง โดยให้ทำปฏิกิริยาเอสเตอเรติฟิเคชันซึ่งใช้กรดเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา (Acid esterification) ดังแสดงในปฏิกิริยาที่ (6) แล้วจึงนำผลิตภัณฑ์ที่ได้ไปทำปฏิกิริยารานส์เอสเตอเรติฟิเคชันโดยใช้เบสเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาต่อ

2. ผลของอัตราส่วนโดยโมลระหว่างแอลกอฮอล์ต่อน้ำมัน

อัตราส่วนโดยโมลระหว่างแอลกอฮอล์ต่อน้ำมันถือเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลอย่างมากต่อการผลิตไวน์โซดีเซล เนื่องจากปฏิกิริยาทรายานส์อสเตรอริฟิเคลชันเป็นปฏิกิริยาแบบผันกลับได้ เพราะฉะนั้นแอลกอฮอล์ที่ใช้ในปฏิกิริยาจะต้องใช้ในปริมาณที่มากเกินพอเพื่อที่จะทำให้ปฏิกิริยาเกิดไปทางขามากขึ้นซึ่งก็จะทำให้ได้ผลิตภัณฑ์มากขึ้น เช่นกัน โดยในปฏิกิริยาที่ (1) สัดส่วนที่ใช้ในปฏิกิริยาคือ 3 โมล ของแอลกอฮอล์ต่อ 1 โมลของไตรกลีเซอไรด์ ดังนี้ยิ่งใช้อัตราส่วนมากเท่าไหร่ก็จะทำให้ได้ออสเตรอร์ (ไวน์โซดีเซล) มากขึ้นเท่านั้นและภายในเวลาที่สั้นลงด้วย อัตราส่วน 6:1 เป็นค่าที่ถูกใช้ในกระบวนการอุตสาหกรรมพบว่าได้เมทิลออสเตรอร์มากกว่า 98 เปอร์เซ็นต์

3. ผลของตัวเร่งปฏิกิริยา

ตัวเร่งสารารถแบ่งได้เป็น ตัวเร่งปฏิกิริยาชนิด เบส กรด หรือ เอนไซม์ กระบวนการทรายานส์อสเตรอริฟิเคลชันที่ใช้เบสเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาจะเกิดเร็วกว่าเมื่อใช้กรดเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา แต่อย่างไรก็ตาม กรลีเซอไรด์ที่มีกรดไบมันมันอิสระ ในปริมาณมากและมีน้ำพสมอยู่ด้วย การใช้กรดเป็นตัวเร่งปฏิกิริยาจะเหมาะสมมากกว่า โดยในตารางที่ 4 คือตารางที่เปรียบเทียบข้อแตกต่างของตัวเร่งปฏิกิริยาชนิดเบส กรด และเอนไซม์

เมื่อใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาเบสที่ความเข้มข้น 0.5–1% โดยน้ำหนัก จะทำให้ผลได้ผลิตภัณฑ์ (Yield) 94–99% การเพิ่มปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยาเบสไม่ได้เป็นการช่วยทำให้ผลิตภัณฑ์เกิดมากขึ้น แต่กลับเพิ่มค่าใช้จ่ายในขั้นตอนของการล้างเอาตัวเร่งปฏิกิริยาเบสออกจากผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบข้อแตกต่างระหว่างตัวเร่งปฏิกิริยานิดเบส กรด และเอนไซม์

ตัวแปร	ตัวเร่งชนิดเบส	ตัวเร่งชนิดกรด	เอนไซม์ไอลิปส์
อุณหภูมิ (องศาเซลเซียส) กรดไขมันอิสระในน้ำมัน น้ำในน้ำมัน	60-70 เกิดสนับ [†] มีผลกระแทกต่อ [‡] การเกิดปฏิกิริยา	55-80 เกิดเอกสาร [†] มีผลกระแทกต่อ [‡] การเกิดปฏิกิริยา	30-40 เกิดเอกสาร [†] ไม่มีผลกระแทกต่อ [‡] การเกิดปฏิกิริยา
ปริมาณเมทิลเอสเตอร์ การ Recovery ก่อเชื้อรอด	ปกติ มาก	ปกติ มาก	สูง [†] ง่าย
การทำให้เมทิลเอสเตอร์รับริสุทธิ์ ราคา	ทำการถังช้า [‡] ถูก	ทำการถังช้า [‡] ถูก	ไม่ต้องถัง [‡] ค่อนข้างแพง

4. ผลของเวลาและอุณหภูมิการทำปฏิกิริยา

อัตราการเกิดใบโอดีเซลจะแปรผันโดยตรงกับเวลา นั่นคือถ้าเวลาในการทำปฏิกิริยามากขึ้น ก็จะทำให้ได้ปริมาณเอสเตอร์มากขึ้น เช่นกัน

อุณหภูมิเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระแทกต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาราบส์-เอสเตอริฟิเคชันอย่างมาก อย่างไรก็ตามถ้าเพิ่มเวลาในการทำปฏิกิริยาให้เพียงพอ ปฏิกิริยา ก็จะเกิดขึ้นอย่างสมบูรณ์ภายในอุณหภูมิท่อง แต่อุณหภูมิที่ใช้ในการทำปฏิกิริยาโดยทั่วไปจะใช้อุณหภูมิที่ใกล้ เคียงกับจุดเดือดของแอลกอฮอล์ที่ใช้ เช่น ถ้าเป็นเมทานอลอุณหภูมิที่ใช้คือ 60–70 องศาเซลเซียส ที่ความดันบรรยายกาศ (โดยใช้เบสเป็นตัวเร่งปฏิกิริยา)

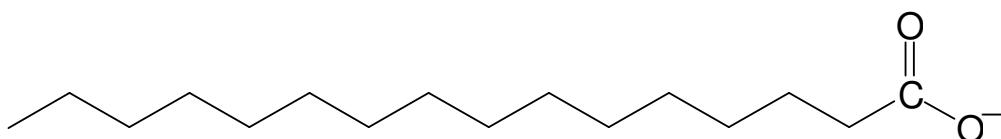
5. ผลของอัตราการกวนผสม

การกวนผสมนับเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญมาก สำหรับปฏิกิริยาราบส์-เอสเตอริฟิเคชัน เพราะน้ำมันหรือไขมันที่นำมาใช้ในการผลิตใบโอดีเซลนั้นไม่ละลายเป็นเนื้อเดียวกันกับแอลกอฮอล์และตัวเร่งปฏิกิริยา ดังนั้นจึงต้องมีการกวนผสมให้เนื้อสารสัมพัสดกัน ปฏิกิริยาราบส์-เอสเตอริฟิเคชันจึงจะเกิดและได้เป็นใบโอดีเซล

ที่มา: สถานวิจัยและพัฒนาพลังงานทดแทนจากน้ำมันปาล์มและพืชน้ำมัน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ (2005)

2.3 ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับสบู่

2.3.1 สบู่ กีอ เกลือของกรดไขมัน มีสูตรโครงสร้างทั่วไป คือ

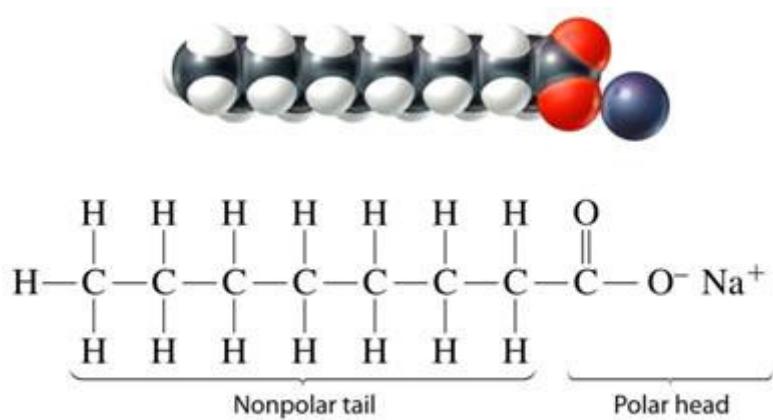

ภาพประกอบที่ 2 แสดงสูตรโครงสร้างทั่วไปของสบู่

2.3.2 โครงสร้างของสบู่

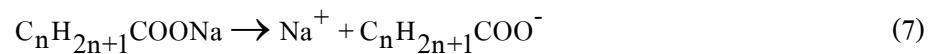
โภคุลของสบู่ ประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่

1. ส่วนที่ไม่มีช้า เป็นด้านของไฮดรคาร์บอน
2. ส่วนที่มีช้า เป็นด้านของโซเดียมคาร์บอโนเชต (COO^-Na^+)

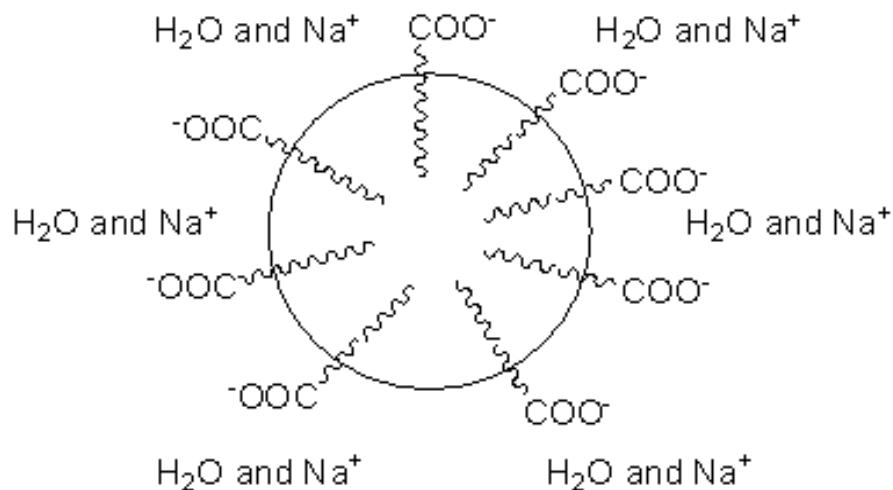
ภาพประกอบที่ 3 แสดงส่วนที่ไม่มีช้าและส่วนที่มีช้าของสบู่

คุณสมบัติของสบู่ หรือผลิตภัณฑ์ที่ได้จากปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันนี้จะมีความสามารถในการละลายได้ทั้งในน้ำและไขมัน และสามารถเก็บไขมันไว้กับตัวมันเองได้ ด้วยเหตุนี้ มันจึงมีประสิทธิภาพในการทำความสะอาดได้เป็นอย่างดี ซึ่งสบู่เป็นสารประกอบไฮอ่อนิก สามารถละลายน้ำได้และแตกตัวเป็นไออกอนได้ดังสมการ (7)

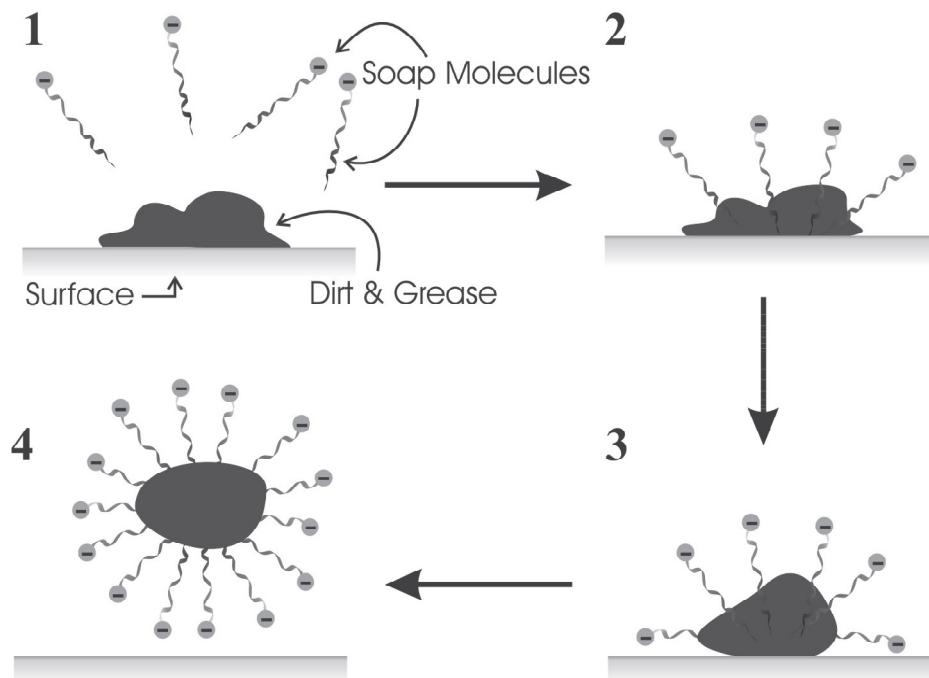

2.3.3 การทำงานของสบู่

เนื่องจากโมเลกุลของสบู่ประกอบด้วยโซ่อ่อนน้ำ (Hydrophobic) และ部分水溶性 (Hydrophilic) เนื่องจากมีส่วนของโซ่อ่อนน้ำทำให้มอเลกุลของสบู่ไม่ละลายอย่างแท้จริง อย่างไรก็ตามสบู่จะเป็นกolloidal ในน้ำ เพราะว่าสบู่สามารถเกิดไมเมเซลล์ (Micells) แสดงดังภาพประกอบที่ 4 และขั้นตอนการเกิดไมเมเซลล์ของสบู่แสดงดังภาพประกอบที่ 5 โดยด้านโซ่อ่อนน้ำจะจับกัน แล้วหันไปทางส่วนน้ำ จึงทำให้สบู่ซักคราฟได้

ภาพประกอบที่ 4 แสดงไมเมเซลล์ของสบู่

ภาพประกอบที่ 5 แสดงขั้นตอนการเกิดไขเมเซลล์ของสบู่

ที่มา: www.chem.wisc.edu/courses/342/Fall2006/Experiment_11.pdf

(accessed October 21, 2010).

2.3.4 ชนิดของสบู่

สบู่มีหลายชนิดขึ้นอยู่กับส่วนผสมที่ใช้ โดยทั่วไปจะมีค่าความเป็นกรด-ด่าง (pH) อยู่ระหว่าง 9.0-10.0 ได้แก่

1. สบู่ก้อน (Hard soap) ลักษณะเป็นก้อนสีขาวหรือเทาขาวเมื่อเวลาแห้งและเย็น มีใช้ค่าเป็นส่วนประกอบหลัก และมีเกลือโพแทสเซียมของกรดไขมัน ใช้สำหรับภายนอกเท่านั้น
2. สบู่ชนิดอ่อน (Soft soap) ลักษณะคล้ายน้ำผึ้งหรือเยลลี่ (Jelly) สีเหลืองใสทำด้วยน้ำมันมะกอกและโซดา
3. สบู่เหลว (Liquid soap) มีส่วนผสมของเกลือโพแทสเซียมของกรดไขมัน และอาจมีส่วนผสมของน้ำมันมะกอก เมล็ดถั่ว และเมล็ดฟ้า
4. ซินเดท (Synndet) เป็นสบู่ที่มีส่วนผสมของสารที่ให้ความชุ่มชื้นกับผิวนาง นอกจากนี้ อาจมีสบู่ชนิดต่างๆ ซึ่งจะมีส่วนประกอบแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์การใช้ เช่น สบู่ยาที่มีส่วนผสมของไทรโคลซาน (Triclosan) และไทรโโคคาร์บอน

(Trichocarbon) ซึ่งมีฤทธิ์ยับยั้งฤทธิ์ของแบคทีเรีย สนูฟ์มีส่วนผสมของ lanolin เพื่อทำให้มีความชุ่มชื้นมากขึ้นซึ่งการเลือกใช้สนูฟ์กับลักษณะของผิวนั้นจะแล้วตกลงประส่งค์ของการใช้งาน

2.3.5 ข้อเสียของการเกิดสนูฟ์ในกระบวนการผลิตไบโอดีเซล

เนื่องจากโครงสร้างและคุณสมบัติของสนูฟ์ดังกล่าว ในกระบวนการผลิตไบโอดีเซล หากมีสนูฟ์เกิดขึ้นจะก่อให้เกิดผลเสียดังนี้

1. ทำให้ปริมาณตัวเร่งปฏิกิริยาในกระบวนการผลิตไบโอดีเซล โดยปฏิกิริยาทรานส์อสเตรอริฟิคเขันลดลง เนื่องจากตัวเร่งปฏิกิริยาจะทำปฏิกิริยาสะพอนฟิคเขัน
2. ส่งผลต่อผลได้ของไบโอดีเซล คือทำให้ผลได้ของไบโอดีเซลลดลง
3. ส่งผลต่อขั้นตอนการแยกเฟส คือทำให้การแยกเฟสระหว่างไบโอดีเซลกับกลีเซอรอลยากและซับซ้อนยิ่งขึ้น เนื่องจากการเกิดอีมัลชัน ซึ่งส่งผลต่อกระบวนการการทำให้บริสุทธิ์ของผลิตภัณฑ์อีกด้วย
4. การเผาไหม้เชื้อเพลิงของเครื่องยนต์ไม่สมบูรณ์ หากในเชื้อเพลิง (ไบโอดีเซล) มีสารปนเปื้อนอยู่ เช่น โลหะที่เหลือจากสนูฟ์ ซึ่งจะถูกเปลี่ยนไปเป็นปิ๊ก้าและตกค้างอยู่ภายในเครื่องยนต์ได้

ที่มา: Mendow *et al.* (2011), Lam *et al.* (2010), Leung *et al.* (2010), Kwiecien *et al.* (2009), Georgogianni *et al.* (2009), Gerpen *et al.* (1996)

2.4 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

Alkabbashi *et al.* (2009) ศึกษาการผลิตไบโอดีเซลจากน้ำมันปาล์มดิบโดยกระบวนการทรานส์อสเตรอริฟิคเขัน ซึ่งพัฒนาโดยใช้ถังปฏิกรณ์แบบบกและใช้โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา เพื่อดำเนินกระบวนการทรานส์อสเตรอริฟิคเขันกับเมทานอล ในที่สุด ผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการทำปฏิกิริยามี 2 ชั้น ชั้นล่างเป็นกลีเซอรอล และชั้นบนเป็นเมทิล-เอสเตอร์ สภาวะที่เหมาะสมของกระบวนการถูกคำนวณการเพื่อหาผลได้ของไบโอดีเซลที่ดีที่สุดที่เป็นไปได้ ซึ่งเมื่อปฏิกิริยาสิ้นสุดลงได้ผลได้ 93.6% นั่นคือ ดำเนินการในสภาวะที่เหมาะสมที่เวลาในการทำปฏิกิริยา 60 นาที อุณหภูมิในการทำปฏิกิริยา 60 องศาเซลเซียส อัตราการกวน 250 รอบต่อนาที อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันเป็น 10:1 และปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยา 1.4% โดยน้ำหนัก การวิเคราะห์อื่นๆ รวมทั้งความหนาแน่นของน้ำมันปาล์มไบโอดีเซล ที่อุณหภูมิห้องคือ 0.8498 กิโลกรัมต่อลิตร, แรงตึงผิวที่ STP เท่ากับ 26.96 มิลลินิวตันต่อมเมตร, Huh-Mason

correction เท่ากับ 0.1 และเบอร์เซ็นต์กรดไบมันอิสระตอนสุดท้าย คือ 0.12% (สมมูลที่ค่าความเป็นกรดเท่ากับ 0.26 มิลลิกรัม โพแทสเซียม ไฮดรอกไซด์ต่อกรัม)

Dias *et al.* (2008) 1. ศึกษาการสังเคราะห์ใบโอดีเซลจากน้ำมันทodor ใช้แล้ว น้ำมันดอกทานตะวัน และน้ำมันถั่วเหลืองรีไฟฟ์ โดยใช้โพแทสเซียม ไฮดรอกไซด์ โซเดียม ไฮดรอกไซด์ และโซเดียมเมทอกไฮด์เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา 2. คุณภาพของผลผลิตที่ได้เป็นไปตามมาตรฐานการผลิตไบโอดีเซลของยุโรป EN 14214 หรือไม่ จากผลการทดลองที่ได้แสดงให้เห็นว่าการใช้น้ำมันบริสุทธิ์จะให้ผลได้สูง (สูงถึง 97%) เมื่อเปรียบเทียบกับน้ำมันทodor ใช้แล้ว (สูงถึง 92%) โดยรวม โพแทสเซียม ไฮดรอกไซด์มีประสิทธิผลต่ำกว่าโซเดียม ไฮดรอกไซด์และโซเดียมเมทอกไฮด์ เนื่องจากความบริสุทธิ์ที่ได้มีอิทธิพลต่ำกว่าโซเดียม ไฮดรอกไซด์จะต่ำกว่าความต้องการที่น้อยที่สุดตามมาตรฐาน EN 14214 ทุกตัวอย่าง การพิจารณาวัตถุคุณที่ศึกษา สภาพะที่เหมาะสม ซึ่งมั่นใจได้ว่า ผลผลิตที่ได้เป็นไปตามมาตรฐานการผลิต ไบโอดีเซลของยุโรป คือ 1) 0.6% โดยนำหนักของโซเดียมเมทอกไฮด์ สำหรับน้ำมันบริสุทธิ์ 2) 0.6% โดยนำหนักของโซเดียม ไฮดรอกไซด์ สำหรับน้ำมันถั่วเหลือง 3) 0.8% โดยนำหนัก โดยใช้ทั้งโซเดียม ไฮดรอกไซด์และโซเดียมเมทอกไฮด์ สำหรับน้ำมันทodor ใช้แล้ว ภายใต้สถานะที่เหมาะสมนี้จะได้ความบริสุทธิ์ 99.4% โดยนำหนัก

Labua *et al.* (2008) ศึกษาปฏิกิริยาtransesterification ของน้ำมันปาล์มดินกับเมทานอลเพื่อการผลิตไบโอดีเซล ตัวแปรในการทำปฏิกิริยา เช่น อัตราส่วนเชิงโมลของแอลกอฮอล์ต่อน้ำมัน ความเข้มข้นของตัวเร่งปฏิกิริยา อุณหภูมิ กระบวนการล้างและการกำจัดยางเหนียวที่เหมาะสมของน้ำมันปาล์มดิน ปริมาณ FAME ในของผสมที่ทำปฏิกิริยาลูกหาโดยเครื่อง Cannon Automatic Viscometer (CAV-2000), Automatic Flash Point และ Inductive Coupled Plasma Spectrometer (ICPS-9000) อัตราส่วนเชิงโมลของแอลกอฮอล์ต่อน้ำมันที่เหมาะสม คือ 9:1 อุณหภูมิในการทำปฏิกิริยา 65 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1.5 ชั่วโมง จุดควบไฟของผลิตภัณฑ์มีค่ามากกว่า 120 องศาเซลเซียส ความเข้มข้นของตัวเร่งปฏิกิริยา คือ 1% โดยปริมาตรของโซเดียมเมทอกไฮด์ และการกำจัดยางเหนียวของน้ำมันปาล์มดินโดยใช้ 5% โดยปริมาตรของกรดฟอสฟอริก ที่ 80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 1 ชั่วโมง ทำให้ความหนืดของเมทิลเอสเตอร์จากน้ำมันปาล์มดินลดลงเป็น 4.72 ตารางมิลลิเมตรต่อวินาที ซึ่งต่ำกว่าความหนืดมาตรฐานที่ตั้งไว้โดยกรมธุรกิจพลังงาน

สุภาวดี และคณะ (2007) ศึกษาจนผลศาสตร์ของปฏิกิริยาเอสเตอริฟิเคชันในการผลิตไบโอดีเซลจากน้ำมันปาล์มดิน ทำปฏิกิริยากับเมทานอลโดยใช้ตัวเร่งปฏิกิริยาฟอสโฟหั้งสติก และโซเดียมอะลูมินา ซึ่งเป็นตัวเร่งปฏิกิริยานิดกรด โดยศึกษาปัจจัยดังนี้คือ เบอร์เซ็นต์ของตัวเร่งปฏิกิริยา HPW/Al₂O₃ โดยใช้ที่ 5, 10, 15, 20 และ 30% โดยนำหนัก อัตราส่วนเชิงโมลของน้ำมัน

ปาล์มดิบต่อเมทานอลเป็น 1:5, 1:10, 1:15, 1:20 และ 1:40 อุณหภูมิที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา 60, 70 และ 80 องศาเซลเซียส และใช้เวลาในการทดลอง 180 นาที จากการทดลองพบว่า ปริมาณและสภาวะที่เหมาะสมคือ 30% $\text{HPW}/\text{Al}_2\text{O}_3$ อัตราส่วนเชิงโมลของน้ำมันปาล์มดิบต่อเมทานอลเป็น 1:40 อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส และเวลาในการทำปฏิกิริยา 40 นาที และได้ค่าพลังงานก่อการมันต์ของปฏิกิริยาไปข้างหน้าเท่ากับ 48.78 กิโลจูลต่อโมล และค่าพลังงานก่อการมันต์ของปฏิกิริยาข้อนกลับเท่ากับ 49.28 กิโลจูลต่อโมล ซึ่งค่าคงที่ปฏิกิริยาเพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้น

May (2004) ศึกษาปฏิกิริยาทรานส์อเลสเตอร์ฟิเคลชันของน้ำมันปาล์มในการผลิตเมทิลเอสเตอร์ และผลของตัวแปรในการทำปฏิกิริยา ได้แก่ ชนิดของตัวเร่งปฏิกิริยา อัตราส่วนของน้ำมันต่อแอลกอฮอล์ อุณหภูมิ อัตราการกวนผสม และปริมาณกรดไขมันอิสระ พบร่วมกันที่ 0.5% ของตัวเร่งปฏิกิริยา ได้แก่ ชนิดของตัวเร่งปฏิกิริยา ได้แก่ ชนิดของตัวเร่งปฏิกิริยา อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันเป็น 10:1 และเวลาในการทำปฏิกิริยา คือ 7 นาที ที่ ca. 65 1/2C อัตราการเกิดปฏิกิริยาที่เหมาะสมจะใช้อัตราการกวนผสมที่ 150 รอบต่อนาที ปริมาณเมทานอลที่ต้องการน้อยที่สุดเพื่อให้ได้ Conversion รวมเป็น 233% (เมทานอลเกินพอก) ตัวเร่งปฏิกิริยาที่ใช้ไม่ควรเกิน 0.5 โมลต่อ กิโลกรัมน้ำมัน หรืออีก 0.1 ซึ่งเป็นสาเหตุให้เกิดปฏิกิริยาการแข็งตัวของการผสมในปฏิกิริยานี้จากการการเกิดสนับสนุน สำหรับน้ำมันที่มีกรดไขมันอิสระน้อยกว่า 5% ปฏิกิริยาทรานส์อเลสเตอร์ฟิเคลชันเพื่อผลิตเมทิลเอสเตอร์สามารถถ่ายทอดอย่างทันทีทันใด โดยการเติมโซเดียมไฮดรอกไซด์ เพื่อปรับสภาพกรดไขมันให้เป็นกลาง

Darnoko *et al.* (2000) ศึกษาลอกคลาสตร์ของปฏิกิริยาทรานส์อเลสเตอร์ฟิเคลชันซึ่งเป็นการผลิตเมทิลเอสเตอร์โดยปฏิกิริยาทรานส์อเลสเตอร์ฟิเคลชันของน้ำมันปาล์มกับเมทานอล และมีโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์เป็นตัวเร่งปฏิกิริยา ทำการทดลองโดยใช้อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันเป็น 6:1 เวลาที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา 90 นาที และใช้อัตราการกวนผสมคงที่ตลอดการทดลอง โดยศึกษาผลของปัจจัยดังนี้คือ อุณหภูมิที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา 50, 55, 60 และ 65 องศาเซลเซียส ความเข้มข้นของตัวเร่งปฏิกิริยา คือ 0.5, 0.6, 1.0 และ 1.2% โดยน้ำหนักจากการทดลองพบว่า อุณหภูมิที่เหมาะสมในการทำปฏิกิริยาคือ 60 องศาเซลเซียส ความเข้มข้นของตัวเร่งปฏิกิริยาที่เหมาะสม คือ 1% โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ ค่าคงที่ปฏิกิริยาสำหรับปฏิกิริยาไฮโดรไอลิซของไตร-, ได- และ โนโนกลีเซอไรด์เท่ากับ $0.018-0.191 \text{ min}^{-1}$ ซึ่งมีค่าเพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น และสำหรับปฏิกิริยาไฮโดรไอลิซของโนโนกลีเซอไรด์จะมีค่าสูงกว่าปฏิกิริยาไฮโดรไอลิซของไตรกลีเซอไรด์ พลังงานก่อการมันต์สำหรับปฏิกิริยาไฮโดรไอลิซของไตร-, ได- และ โนโนกลีเซอไรด์มีค่าเท่ากับ 14.7, 14.2 และ 6.4 กิโลแคลอรีต่อโมล (หรือ 61.55, 59.45 และ 26.80 กิโลจูลต่อโมล) ตามลำดับ

จากการศึกษาข้อมูล พบว่า โดยทั่วไปการผลิตไบโอดีเซล โดยปฏิกริยาทรานส์-เอสเตอเรฟิเคลชัน โดยใช้ตัวเร่งปฏิกริยานิดเบส ซึ่งตัวเร่งปฏิกริยาที่นิยมใช้บ่อยคือ โซเดียมไฮดรอกไซด์, โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์, โซเดียมเมทอกไซด์ และ โพแทสเซียมเมทอกไซด์ อุณหภูมิที่ใช้ในการทำปฏิกริยา 60 องศาเซลเซียส อัตราส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันเป็น 6:1 ความเข้มข้นของตัวเร่งปฏิกริยาอยู่ในช่วง 0.5-1.4% โดยน้ำหนัก ซึ่งการเกิดสนับสนุนส่งผลให้ตัวเร่งปฏิกริยาถูกใช้ไป ทำให้ประสิทธิภาพในการเกิดปฏิกริยาทรานส์-เอสเตอเรฟิเคลชันลดลง, ผลได้ของไบโอดีเซลลดลง, การแยกเฟสระหว่างไบโอดีเซลกับกลีเซอรอลยากและซับซ้อนยิ่งขึ้น และการเผาไหม้ในเครื่องยนต์ไม่สมบูรณ์ และพบว่าการศึกษาในด้านจลนพลศาสตร์ของปฏิกริยาสะพอนฟิเคลชันยังมีไม่นานนัก

ในวิทยานิพนธ์นี้จึงศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกริยาสะพอนฟิเคลชันของไบโอดีเซล ซึ่งได้แก่ อุณหภูมิ ซึ่งอุณหภูมิที่เหมาะสมในการทำปฏิกริยาคือ 60 องศาเซลเซียส, ชนิดของเบส โดยเปรียบเทียบระหว่าง โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์กับ โพแทสเซียมเมทอกไซด์, ปริมาณเมทานอลที่เหลืออยู่หลังจากการทำปฏิกริยาทรานส์-เอสเตอเรฟิเคลชัน เนื่องจากหลังการทำปฏิกริยาอย่างน้อย 3 โมล ซึ่งสมมุติว่าอาจอยู่ในเฟสของเอสเตอร์ 1.5 โมล และอยู่ในเฟสของกลีเซอรอลอีก 1.5 โมล (กรณีใช้อัตราส่วนเชิงโมลของน้ำมันต่อเมทานอลเป็น 1:6 ในการทำปฏิกริยา) หรืออาจจะน้อยกว่าหรือมากกว่าที่ตั้งสมมุติฐานไว้ ซึ่งในการศึกษาวิทยานิพนธ์นี้จะเริ่มจากสมมุติฐานว่า มีปริมาณเมทานอลเหลืออยู่ 6% โดยน้ำหนักของน้ำมัน และความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล และคำนวณค่าทางจลนพลศาสตร์

2.5 อัตราเร็วปฏิกริยา

อัตราเร็วปฏิกริยา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเชิงมวลหรือจำนวน โมล เนื่องจากปฏิกริยาของสารทำปฏิกริยาหรือผลิตภัณฑ์ต่อเวลาต่อปริมาตรของสารผสมในปฏิกริยา

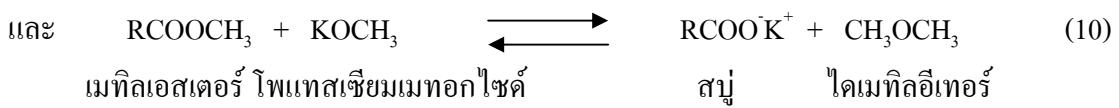
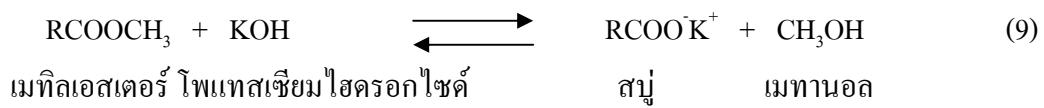
ถ้าให้ i เป็นชนิดของสาร (Species) ใดๆ ในปฏิกริยา อัตราเร็วปฏิกริยาตามสาร i เกี่ยวกับเป็นสมการที่ (8) ได้ดังนี้

$$r_i = \frac{1}{V} \frac{dn_i}{dt} = \frac{dC_i}{dt} \quad (8)$$

- เมื่อ r_i คือ อัตราเร็วปฏิกิริยา
 V คือ ปริมาตรของถังปฏิกิริยาน์
 dn_i คือ จำนวนโมลที่เปลี่ยนแปลง
 dt คือ เวลาที่ใช้ทำปฏิกิริยา
 dC_i คือ ความเข้มข้นที่เปลี่ยนแปลง

ที่มา: Fogler (1999)

ในงานวิจัยนี้ทำการศึกษาจนผลศาสตร์ของปฏิกิริยาสaponification (Saponification) ของเอสเตอร์ คือ

หมายเหตุ เนื่องจากเบสที่ใช้ในการทำปฏิกิริยาสaponification คือ KOH และ KOCH₃ ดังนั้นสนับที่เกิดขึ้นจะเป็นเกลือโพแทสเซียมของกรดไขมัน (RCOO^-K^+)

จากปฏิกิริยาที่ (9) และ (10) อัตราการหายไปของเมทิลเอสเตอร์จะเป็น

$$-r_{\text{RCOOCH}_3} = -\frac{d[\text{RCOOCH}_3]}{dt} = k_1[\text{RCOOCH}_3]^\alpha [\text{KOH}]^\beta - k_2[\text{RCOO}^-\text{K}^+]^\sigma [\text{CH}_3\text{OH}]^\theta$$

$$-r_{\text{RCOOCH}_3} = -\frac{d[\text{RCOOCH}_3]}{dt} = k_3[\text{RCOOCH}_3]^a [\text{KOCH}_3]^b - k_4[\text{RCOO}^-\text{K}^+]^c [\text{CH}_3\text{OCH}_3]^d$$

- เมื่อ α, a เป็นอันดับของปฏิกิริยาที่เกี่ยวข้องกับ RCOOCH_3
 β, b เป็นอันดับของปฏิกิริยาที่เกี่ยวข้องกับ KOH, KOCH₃
 σ, c เป็นอันดับของปฏิกิริยาที่เกี่ยวข้องกับ RCOO^-K^+
 θ, d เป็นอันดับของปฏิกิริยาที่เกี่ยวข้องกับ $\text{CH}_3\text{OH}, \text{CH}_3\text{OCH}_3$

k_1, k_3 เป็นค่าคงที่ของปฏิกิริยาไปข้างหน้าของปฏิกิริยา
 k_2, k_4 เป็นค่าคงที่ของปฏิกิริยาผันกลับของปฏิกิริยา ซึ่งไม่
 ขึ้นกับความเข้มข้นของสารทำปฏิกิริยาแต่ขึ้นกับอุณหภูมิ

หมายเหตุ ทั้งนี้จะดำเนินการตรวจสอบปฏิกิริยาที่ (9) และ (10) ว่าเป็นปฏิกิริยาผันกลับได้หรือไม่ ก่อนจะทำการสร้างแบบจำลองตามขั้นตอนการดำเนินการวิจัยต่อไป

2.6 สมการอาเรเนียส

ในปี ก.ศ. 1889 สวั่นเต อาร์เรเนียส แสดงให้เห็นว่าค่าคงที่ปฏิกิริยาขึ้นอยู่กับ อุณหภูมิ ดังสมการ

$$k = A e^{-E_a/RT} \quad (11)$$

เมื่อ E_a คือ พลังงานก่อกำมันต์ของปฏิกิริยา (J/mol)

R คือ ค่าคงที่ของแก๊ส (เท่ากับ 8.314 J/K.mol)

T คือ อุณหภูมิสัมบูรณ์ (K)

e คือ ฐานของลอการิทึมธรรมชาติ

A คือ ความถี่ของการชน เรียกว่า แฟกเตอร์ความถี่ (Frequency factor) มี ค่าคงที่ในช่วงอุณหภูมิที่กว้างพอควรแต่ละปฏิกิริยา

สมการที่ (11) เรียกว่า สมการอาเรเนียส (Arrhenius equation) ซึ่งบอกให้เรา ทราบว่าค่าคงที่อัตราแปรผันกับ A หรือความถี่ของการชนโดยตรง นอกเหนือนี้ การที่มีเครื่องหมาย ลบอยู่หน้า $\frac{E_a}{RT}$ แสดงว่าค่าคงที่อัตราลดลงเมื่อพลังงานก่อกำมันต์มีค่าสูงขึ้นและเมื่ออุณหภูมิ สูงขึ้นอาจเขียนสมการนี้ใหม่ในรูปของลอการิทึมธรรมชาติ ดังนี้

$$\ln k = \ln A - \frac{E_a}{RT}$$

ดังนั้น เมื่อเขียนกราฟระหว่าง $\ln k$ กับ $\frac{1}{T}$ จะได้เส้นตรงที่มีความชันเท่ากับ $\left(-\frac{E_a}{R} \right)$ และมีจุดตัดแกนต์งเท่ากับ $\ln A$

2.7 การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำหรับ Polymath 5.1

เนื่องจากโปรแกรม Polymath 5.1 เป็นโปรแกรมที่ใช้งานง่าย สามารถวิเคราะห์ข้อมูลแบบเชิงเส้นและไม่เชิงเส้น

การกำหนดค่านักปฏิกริยาหรือค่าคงที่ปฏิกริยาทำได้อย่างง่ายดายด้วย Polymath 5.1 เพียงแต่ใส่ผลการทดลองในโปรแกรม แล้วกำหนดแบบจำลองของสมการอัตราเร็วปฏิกริยา จากนั้นโปรแกรมจะทำการคำนวณค่าพารามิเตอร์ของแบบจำลองสมการอัตราเร็วปฏิกริยาที่ต้องการ โปรแกรมนี้มีการคำนวณช่วงความน่าเชื่อถือ 95% และความแปรปรวน (Variance) ไว้ด้วย ดังนั้นจึงช่วยในการตัดสินใจว่าพารามิเตอร์ที่คำนวณได้นั้นเป็นค่าที่เหมาะสมหรือไม่

2.8 การหาร้อยละการเปลี่ยน (%Conversion)

ในทางปฏิบัติหรือในทางอุตสาหกรรมที่เกี่ยวกับปฏิกริยาเคมี จะพบว่าปฏิกริยาไม่ได้ถูกดำเนินไปจนกระทั่งสารตั้งต้นที่เข้าทำปฏิกริยาได้ถูกใช้ไปย่างสมบูรณ์ ดังนั้นจึงมีเกณฑ์กำหนดว่าปฏิกริยานั้นๆ มีการเปลี่ยนแปลงเท่าใด โดยจะใช้ร้อยละการเปลี่ยน หรือ % Conversion เป็นตัวกำหนด ซึ่งคำนวณได้จาก

$$\% \text{ Conversion} = \frac{\text{จำนวนโมลของสารนี้ที่ทำปฏิกริยา}}{\text{จำนวนโมลของสารนี้ที่ป้อนเข้า}} \times 100$$

หรือ

$$\% \text{ Conversion} = \frac{n_1 - n_2}{n_1} \times 100$$

เมื่อ n_1 คือ จำนวนโมลของสารนี้ที่เข้าระบบ
 n_2 คือ จำนวนโมลของสารนี้ที่ออกจากระบบ

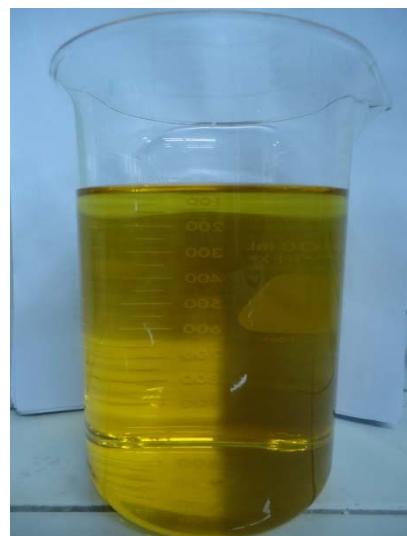
บทที่ 3

วัสดุ อุปกรณ์ และวิธีการ

3.1 วัสดุ

3.1.1 วัตถุคิดิบ

(1) เมทิลเอสเตอร์ (ไบโอดีเซล) ผลิตจากสถานวิจัยและพัฒนาพลังงานทดแทน จากน้ำมันปาล์มและพืชน้ำมัน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ โดยใช้น้ำมันปาล์ม โอลีอินเป็นวัตถุคิดิบตั้งต้น ลักษณะภายนอกของเมทิลเอสเตอร์มีสีเหลืองส้ม เป็นของเหลวที่อุณหภูมิห้อง แสดงดังภาพประกอบที่ 6 มีความบริสุทธิ์ 8% และมีความหนาแน่น 0.87 กิโลกรัมต่อลิตร

ภาพประกอบที่ 6 แสดงลักษณะภายนอกของเมทิลเอสเตอร์

(2) น้ำมันปาล์ม โอลีอิน ผลิตโดยบริษัท แรก อินดัสตรีส์ จำกัด มหาชน

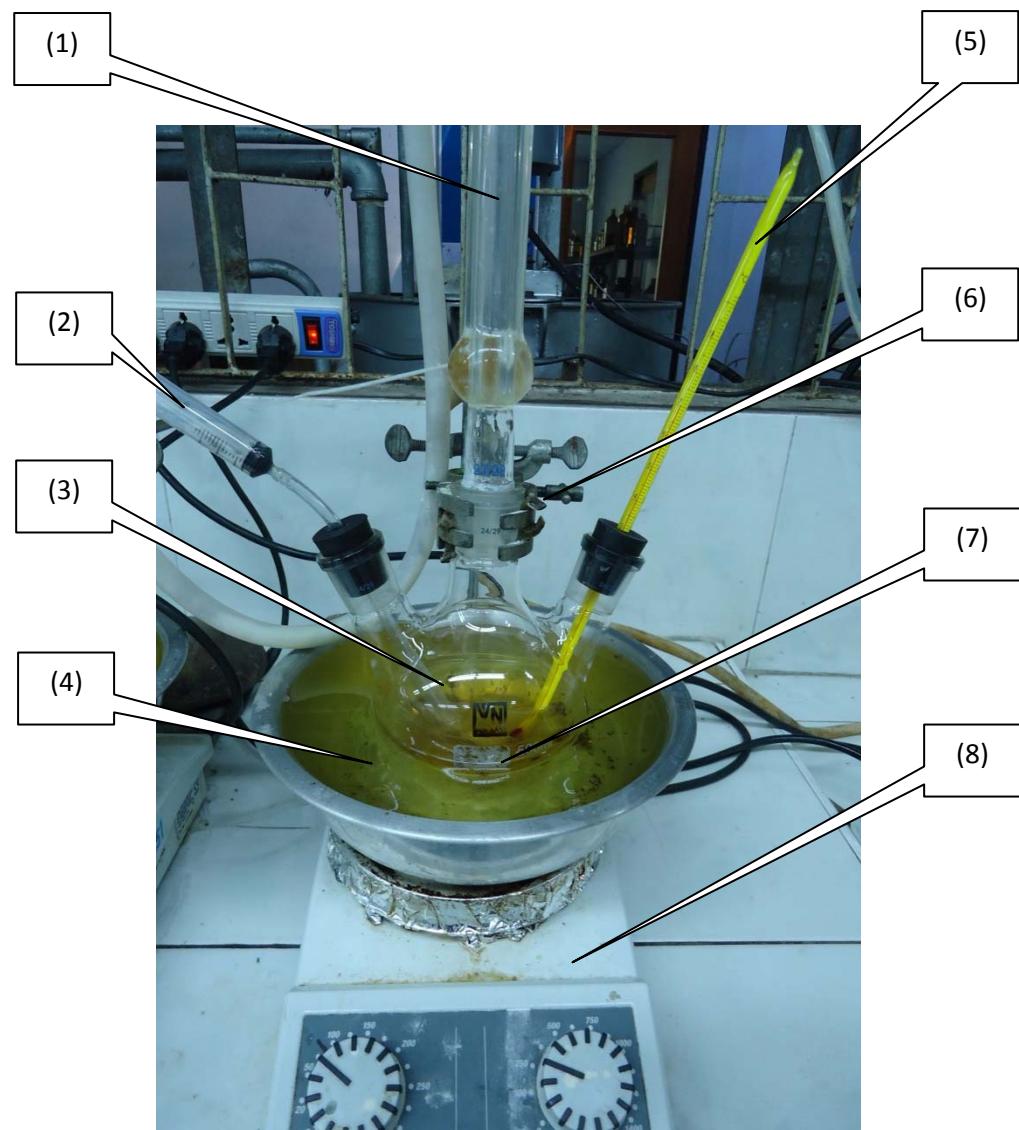
3.1.2 สารเคมี

- (1) โพแทสเซียม ไฮดรอกไซด์ (KOH, Commercial grade) ความเข้มข้น 5% โดยน้ำหนัก ผลิตโดยบริษัท เอส ที เคมีชูริกิ จำกัด
- (2) โพแทสเซียมเมทอกไซด์ (KOCH₃, Commercial grade) ละลายน้ำมีกลิ่น ความเข้มข้น 32% โดยน้ำหนัก ผลิตโดยบริษัท เจ็บเซ่น แอนด์ เจ็สเซ่น เคมี คอล (ที) จำกัด
- (3) ฟินอล์ฟทาเลิน อินดิเคเตอร์ ผลิตโดยห้างหุ้นส่วนจำกัด บอส ออฟฟิศคอล
- (4) ไบร์โนฟินอลบลู อินดิเคเตอร์, Fisher Scientific UK Ltd.
- (5) กรดไฮโดรคลอริก (HCl, Analytical grade) ความเข้มข้น 37% โดยน้ำหนัก, Lab-Scan Ltd (Ireland)
- (6) เมทานอล (CH₃OH, Commercial grade) ความเข้มข้น 99.8% โดยน้ำหนัก ผลิตโดยบริษัท พี. เจนเนอรัลกรุ๊ป จำกัด
- (7) ไอโซโปรพานอล (Isopropanol, Commercial grade) ความเข้มข้น 99.8% โดยน้ำหนัก ผลิตโดยบริษัท ท้อป โซลเวนท์ จำกัด

3.2 อุปกรณ์

3.2.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำปฏิกริยา

- (1) รีฟลักซ์คอนเดนเซอร์ ใช้สำหรับให้เมทานอลที่ระเหยควบแน่นกลับไปยังขวด 3 គ.
- (2) กระบอกน้ำดယา ขนาด 5 มิลลิลิตร ใช้สำหรับดึงสารตัวอย่าง
- (3) ขวด 3 គ. ขนาด 500 มิลลิลิตร ใช้สำหรับรองรับสารที่จะทำปฏิกริยา
- (4) อ่างน้ำมัน ใช้สำหรับให้สารได้รับความร้อนอย่างทั่วถึง
- (5) เทอร์โมมิเตอร์ ใช้สำหรับวัดอุณหภูมิในขวด 3 គ.
- (6) ชาตั้ง, แคลમป์ ใช้สำหรับยึดจับรีฟลักซ์คอนเดนเซอร์
- (7) แท่งแม่เหล็กกวน ใช้สำหรับกวนให้สารผสมกันได้ดี
- (8) ჟิตเตอร์ ใช้สำหรับให้ความร้อนแก่สารที่เข้าทำปฏิกริยา
- (9) นาฬิกาจับเวลา ใช้สำหรับควบคุมเวลาในการดึงสารตัวอย่าง

ภาพประกอบที่ 7 อุปกรณ์ที่ใช้ในการทำปฏิกริยา

3.2.2 อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์

- (1) ขวดรูปมนต์ ใช้สำหรับใส่สารตัวอย่างและตัวทำละลาย
- (2) บิวเรต ใช้สำหรับใส่สารละลายน้ำดิบ ไฮโดรคลอริกที่ใช้ในการไฟเกรต
- (3) ชาตัง, บิวเรตแคลมป์ ใช้สำหรับยึดจับบิวเรต
- (4) มีกเกอร์ ใช้สำหรับใส่สารละลายน้ำดิบ ไฮโดรคลอริก
- (5) หลอดหยด ใช้สำหรับหยดอินดิเคเตอร์

- (6) เครื่องชั่ง ทศนิยม 2 ตำแหน่ง ใช้สำหรับชั่งสารตัวอย่าง
- (7) อ่างน้ำเย็น ใช้สำหรับแช่สารตัวอย่างเพื่อหดปูนกิริยา

3.3 วิธีการศึกษา

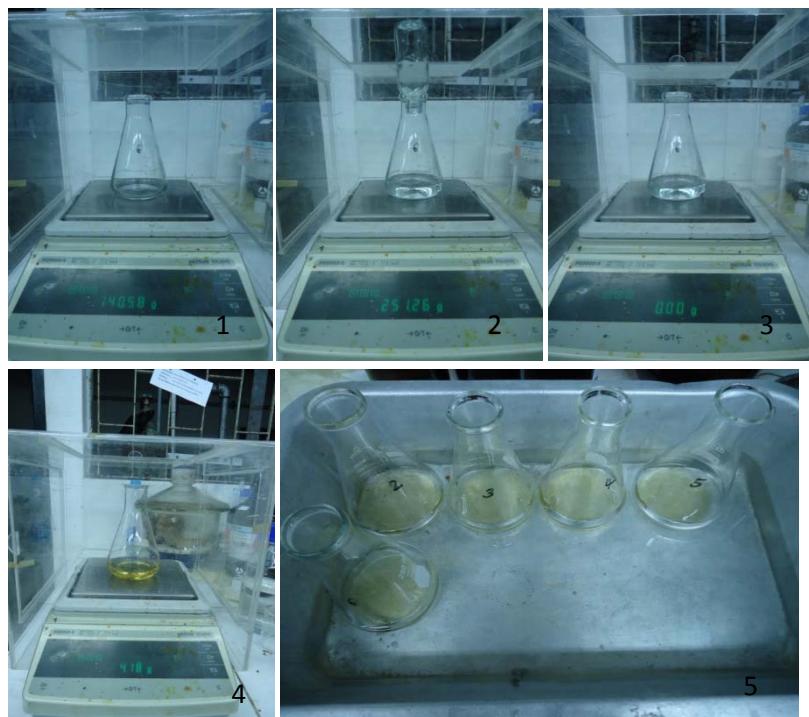
3.3.1 ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเกิดปูนกิริยาสะพอนนิฟิเคชัน ได้แก่ อุณหภูมิ, ชนิดของเบส, ปริมาณเมทานอล และเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล

3.3.2 สภาวะที่ใช้ในการทดลอง

1. อุณหภูมิที่แตกต่างกัน คือ 30 (อุณหภูมิห้อง), 40, 50 และ 60 องศาเซลเซียส
2. ชนิดเบส คือ KOH และ KOCH₃ ด้วยความเข้มข้น 1.48% โดยไม่ลดลงน้ำมัน
3. ปริมาณเมทานอลที่แตกต่างกัน คือ 2%, 4%, 6% และ 10% โดยนำหนักน้ำมัน
4. เปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล คือ 83%, 70% และ 58%

3.3.3 ขั้นตอนการดำเนินงาน

1. วิเคราะห์หาความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล โดยวิธีตรวจสอบคุณภาพไบโอดีเซล แบบประมาณ (Proximate analysis) โดยใช้ในโกรเวฟ
2. ทดลองโดยทำปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันระหว่างไบโอดีเซล (ที่มีความบริสุทธิ์ 83%, 70% และ 58% ตามลำดับ) กับเบส (KOH, KOCH₃) ความเข้มข้น 1.48% โดยไม่ลดลงน้ำมัน (คล้ายในเมทานอลปริมาณ 2%, 4%, 6% และ 10% โดยนำหนักน้ำมัน ตามลำดับ) ที่อุณหภูมิ 30 (อุณหภูมิห้อง), 40, 50 และ 60 องศาเซลเซียส
3. เก็บตัวอย่างในช่วงเวลา 1, 3, 5, ..., 15, 20, 25, 30, 40, 50, 60, 75, 90 และ 120 นาที ตามลำดับ ซึ่งขั้นตอนการเก็บตัวอย่างแสดงดังภาพประกอบที่ 8

ภาพประกอบที่ ๔ เส้นทางการเก็บตัวอย่าง

4. วิเคราะห์หาปริมาณเบสและสบู่ โดยวิธีการ ไฟเกรต
5. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปคำนวณหาค่าตัวแปรโดยการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Polymath 5.1 และสมการอาร์เรนียส
6. วิธีวิเคราะห์ความบริสุทธิ์ของใบโอดีเซล, ปริมาณเบส, ปริมาณสบู่, การเตรียมสาร และตัวอย่างการคำนวณแสดงดังภาคผนวก

ตารางที่ 5 แสดงกระบวนการทดลอง

1. ศึกษาผลของอุณหภูมิและชนิดของเบส

ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล (%)	ปริมาณแอลกอฮอล์ (%wt of Oil)	ชนิดเบส	อุณหภูมิ (°C)
8	6	KOH	30
8	6	KOH	40
8	6	KOH	50
8	6	KOH	60

ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล (%)	ปริมาณแอลกอฮอล์ (%wt of Oil)	ชนิดเบส	อุณหภูมิ (°C)
8	6	KOCH ₃	30
8	6	KOCH ₃	40
8	6	KOCH ₃	50
8	6	KOCH ₃	60

2. ศึกษาปริมาณแอลกอฮอล์

ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล (%)	อุณหภูมิ (°C)	ชนิดเบส	ปริมาณแอลกอฮอล์ (%wt of Oil)
8	60	KOH	2
8	60	KOH	4
8	60	KOH	6
8	60	KOH	10

ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล (%)	อุณหภูมิ (°C)	ชนิดเบส	ปริมาณแอลกอฮอล์ (%wt of Oil)
8	60	KOCH ₃	2
8	60	KOCH ₃	4
8	60	KOCH ₃	6
8	60	KOCH ₃	10

หมายเหตุ เนื่องจากในการผลิต ไบโอดีเซล โดยปฏิกริยาทรานส์เอสเตอเรติฟิเกชัน อุณหภูมิ 60°C เป็น อุณหภูมิที่เหมาะสมในการทำปฏิกริยา เพื่อให้ได้ผลได้ดีของ ไบโอดีเซลสูงสุด

3. เปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล

อุณหภูมิ (°C)	ปริมาณแอลกอฮอล์ (%wt of Oil)	ชนิดเบส	ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล (%)
60	6	KOH	8
60	6	KOH	0
60	6	KOH	83

อุณหภูมิ (°C)	ปริมาณแอลกอฮอล์ (%wt of Oil)	ชนิดเบส	ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล (%)
60	6	KOCH ₃	8
60	6	KOCH ₃	0
60	6	KOCH ₃	83

หมายเหตุ หลังจากการผลิต ไบโอดีเซล โดยปฏิกริยาทรานส์เอสเตอเรติฟิเกชัน ที่อุณหภูมิ 60°C และมี แอลกอฮอล์เหลืออยู่ปริมาณ 6% โดยนำหนักนำมัน ความบริสุทธิ์ของ ไบโอดีเซลที่เปอร์เซ็นต์ต่างๆ กันจะมีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกริยาสะพอนฟิเกชันอย่างไร

3.3.3 การคำนวณค่าทางจลนพลาสต์ของปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเกชันของไบโอดีเซล ได้แก่

1. ค่าคงที่ปฏิกิริยา (Rate constant, k) ที่อุณหภูมิต่าง ๆ
2. อันดับของปฏิกิริยา (Reaction order)
3. แฟกเตอร์ความถี่ (Frequency factor, A)
4. พลังงานก่อการมั่นต์ (Activation energy, Ea)

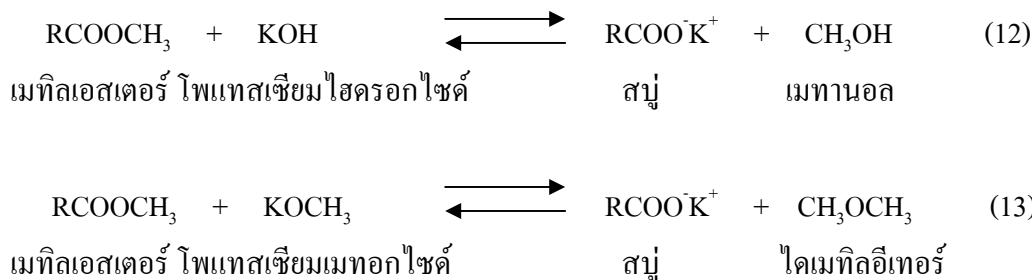
วิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป Polymath 5.1 และใช้สมการอาร์เรนียส

บทที่ 4

ผลการทดลองและวิจารณ์

4.1 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล

ในการทดลองศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซลได้แก่ อุณหภูมิ, ชนิดของเบส, ปริมาณแอลกอฮอล์ และเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความเข้มข้นของปริมาณเบสที่เหลืออยู่และปริมาณสนับที่เกิดขึ้น (ด้วยวิธีการ ไทแทรต) ในปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล ซึ่งใช้เบสเป็น KOH และ KOCCH_3 ดังปฏิกิริยาที่ (12) และ (13) ตามลำดับ

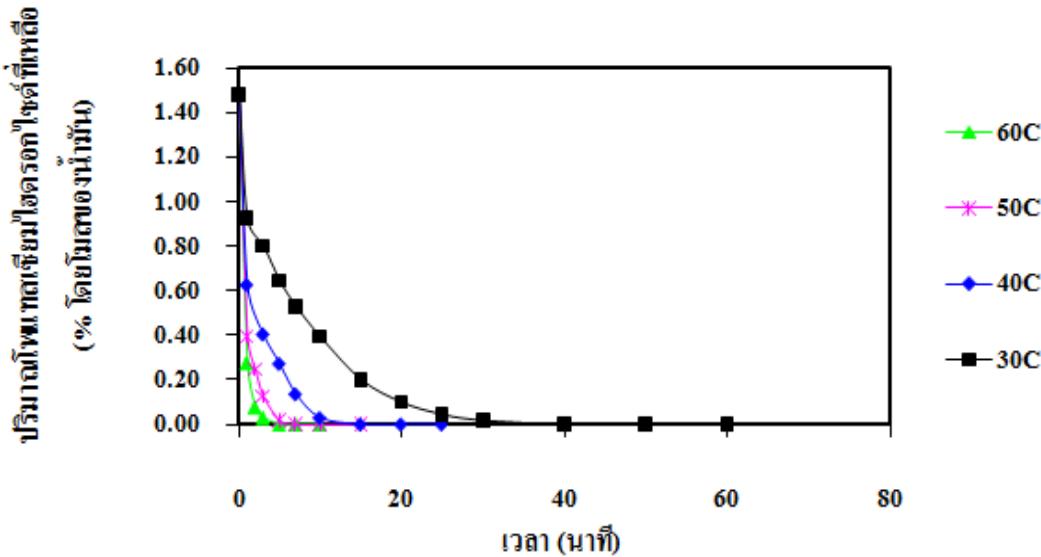
4.1.1 ผลของอุณหภูมิที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล

ในการทดลองเพื่อศึกษาผลของอุณหภูมิในการทำปฏิกิริยาที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล ทำการทดลองที่ความเข้มข้นของเบส 1.48% โดยไม่ลดลงน้ำมัน ละลายในเมทานอล 6% โดยนำน้ำหนักน้ำมัน ความเร็วรอบ 250 rpm โดยทำการเปลี่ยนแปลงอุณหภูมิเป็น 30°C , 40°C , 50°C และ 60°C ตามลำดับ และทำการศึกษาผลของอุณหภูมิที่มีต่อเบสทั้ง 2 ชนิด คือ KOH และ KOCCH_3 ,

(1) ผลของอุณหภูมิที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล เมื่อใช้ KOH

(1.1) ปริมาณของ KOH ที่เหลืออยู่ เมื่ออุณหภูมิเปลี่ยนแปลง

จากปฏิกิริยาที่ (11) KOH เป็นสารตั้งต้นในการทำปฏิกิริยา ดังนั้นมีเวลาผ่านไป ปริมาณของ KOH จะลดลง ซึ่งผลแสดงดังภาพประกอบที่ 9

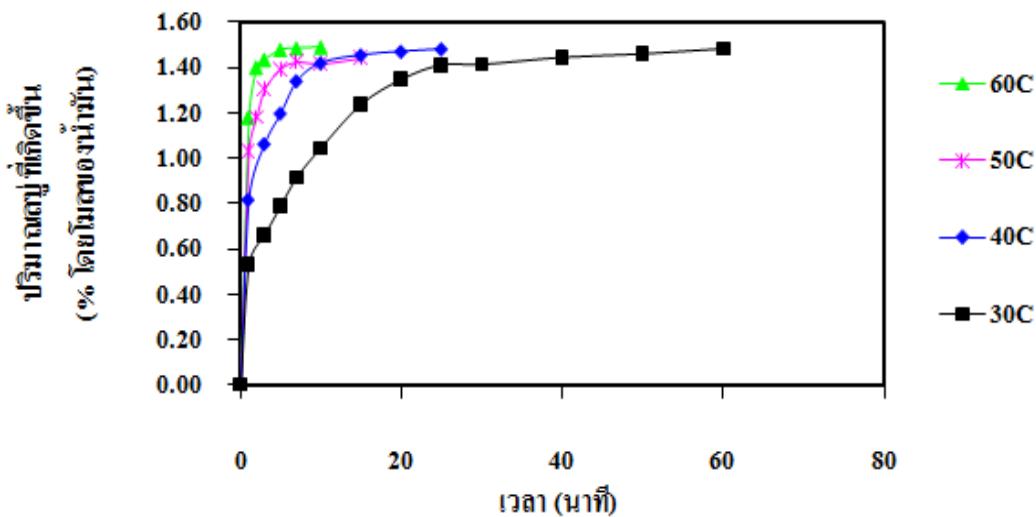
ภาพประกอบที่ 9 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของ KOH ที่เหลืออยู่กับเวลา ในการทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 30°C , 40°C , 50°C และ 60°C

หมายเหตุ ปริมาณของ KOH ที่เหลืออยู่ ณ เวลา 0 นาที หมายถึงปริมาณของ KOH ตอนเริ่มต้นที่ยังไม่ได้ทำการปฏิกิริยา

จากการภาพประกอบที่ 9 สังเกตได้ว่า ที่อุณหภูมิ 30°C , 40°C , 50°C และ 60°C การนำไปของปริมาณ KOH มีความแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัด นั่นหมายความว่า อุณหภูมิมีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคลชันของไบโอดีเซลอย่างมีนัยสำคัญ โดยพบว่า ที่อุณหภูมิสูงขึ้น การนำไปของปริมาณ KOH จะลดลงอย่างรวดเร็ว ซึ่งปริมาณของ KOH จะหมดไปที่เวลา 5, 7, 15 และ 40 นาที ที่อุณหภูมิ 60°C , 50°C , 40°C และ 30°C ตามลำดับ ซึ่งบ่งบอกว่า อัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคลชันของไบโอดีเซลเกิดเร็วขึ้น ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีของอาร์เรนเนียสที่ว่าเมื่ออุณหภูมิสูงขึ้น ค่าคงที่ของปฏิกิริยาจะเพิ่มขึ้น ทำให้อัตราการเกิดปฏิกิริยาเกิดเร็วขึ้นนั่นเอง

(1.2) ปริมาณของสบู่ที่เกิดขึ้น เมื่ออุณหภูมิเปลี่ยนแปลง

จากปฏิกิริยาที่ (11) สบู่เป็นผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการทำปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชันระหว่างเมทิลเอสเตอร์กับ KOH ซึ่งปริมาณของสบู่ที่อุณหภูมิต่างๆ แสดงดังภาพประกอบที่ 10

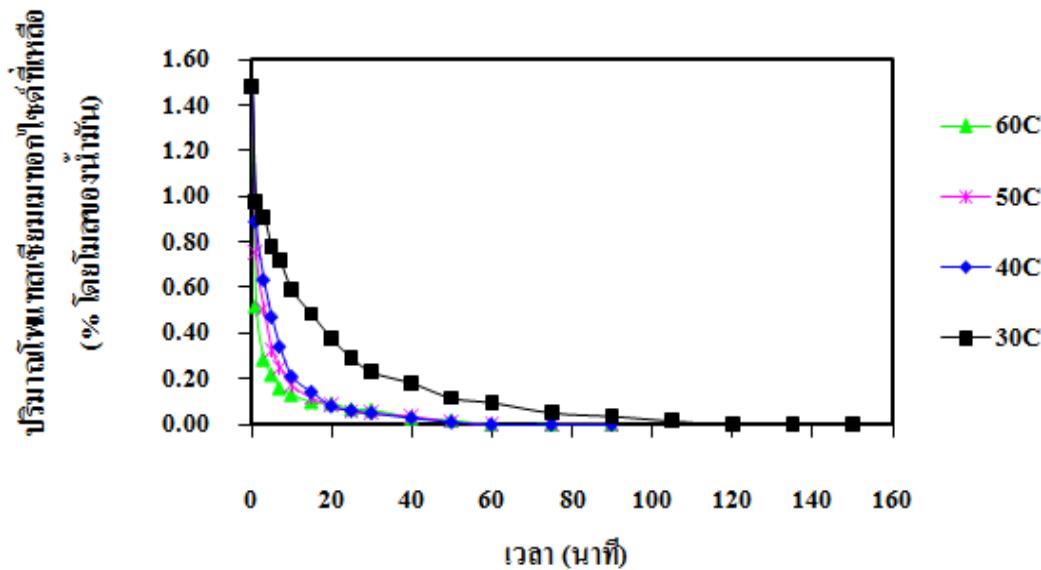
ภาพประกอบที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของสบู่ที่เกิดขึ้นจาก KOH กับเวลาในการทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 30°C, 40°C, 50°C และ 60°C

จากภาพประกอบที่ 10 แสดงให้เห็นว่า สบู่มีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ที่อุณหภูมิสูง นั่นคือ อุณหภูมิมีผลต่ออัตราการเกิดขึ้นของปริมาณสบู่ และปริมาณสบู่ที่เกิดขึ้นมีความสอดคล้องกับการทำปฏิกิริยา KOH ซึ่งหมายความว่า ปริมาณ KOH ที่หายไปนั้น ทำให้เกิดเป็นสบู่ขึ้นเนื่องมาจากปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซลนั่นเอง

(2) ผลของอุณหภูมิที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชัน เมื่อใช้ $KOCH_3$

(2.1) ปริมาณของ $KOCH_3$ ที่เหลืออยู่ เมื่ออุณหภูมิเปลี่ยนแปลง

จากปฏิกิริยาที่ (12) $KOCH_3$ เป็นสารตั้งต้นในการทำปฏิกิริยาเช่นเดียวกับ KOH ดังนั้นเมื่อเวลาผ่านไปปริมาณของ $KOCH_3$ ที่จะลดลงเช่นเดียวกัน ซึ่งผลแสดงดังภาพประกอบที่ 11

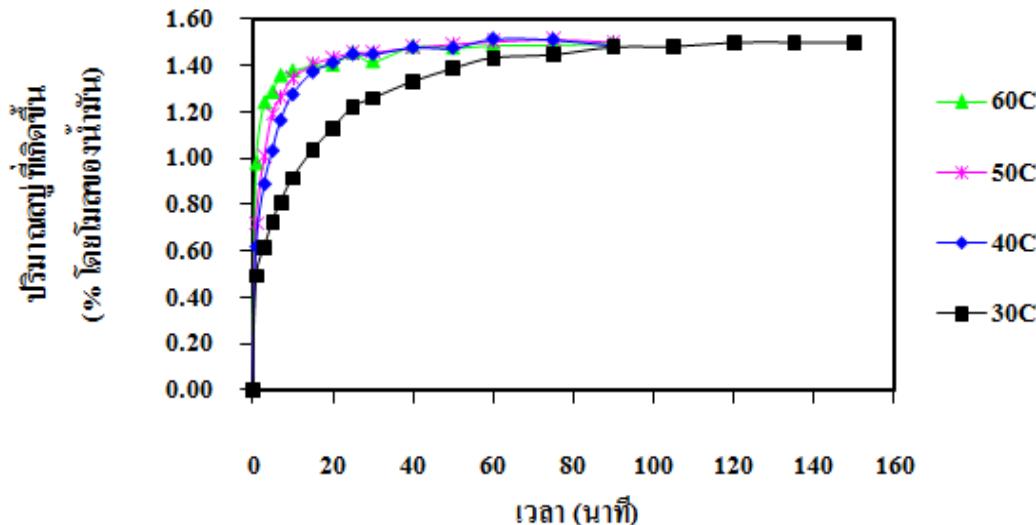
ภาพประกอบที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของ KOCH_3 ที่เหลืออยู่กับเวลาในการทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 30°C , 40°C , 50°C และ 60°C

หมายเหตุ ปริมาณของ KOCH_3 ที่เหลืออยู่ ณ เวลา 0 นาที หมายถึงปริมาณของ KOCH_3 ตอนเริ่มต้นที่ยังไม่ได้ทำปฏิกิริยา

จากภาพประกอบที่ 11 สังเกตได้ว่า ที่อุณหภูมิ 40°C , 50°C และ 60°C การหายไปของปริมาณ KOCH_3 มีความแตกต่างกันในช่วงเริ่มต้นของปฏิกิริยา คือ เมื่ออุณหภูมิสูงขึ้นปริมาณ KOCH_3 จะลดลงเร็วขึ้น ซึ่งปริมาณของ KOCH_3 ที่อุณหภูมิ 40°C , 50°C และ 60°C จะหมดไปที่เวลา 60 นาทีเท่ากัน นั่นหมายความว่า อุณหภูมิมีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซลไมมากนัก เมื่อใช้เบสเป็น KOCH_3 , แต่พบว่า ที่อุณหภูมิ 30°C (ไม่มีการให้ความร้อนแก่ระบบ) การหายไปของปริมาณ KOCH_3 จะลดลงอย่างช้าๆ เมื่อเทียบกับที่อุณหภูมิ 40°C , 50°C และ 60°C นั่นคือ การให้ความร้อนเสริมเป็นตัวเร่งให้แก่ปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซลนั่นเอง

(2.2) ปริมาณของสนูที่เกิดขึ้น เมื่ออุณหภูมิเปลี่ยนแปลง

จากปฏิกิริยาที่ (12) สนูเป็นผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากการทำปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันระหว่างเมทิลเอสเตอร์กับ KOCH_3 ซึ่งการเปลี่ยนแปลงปริมาณของสนูแสดงดังภาพประกอบที่ 12

ภาพประกอบที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของสนู๊ฟ์เกิดขึ้นจาก KOCH₃ กับเวลาในการทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 30°C, 40°C, 50°C และ 60°C

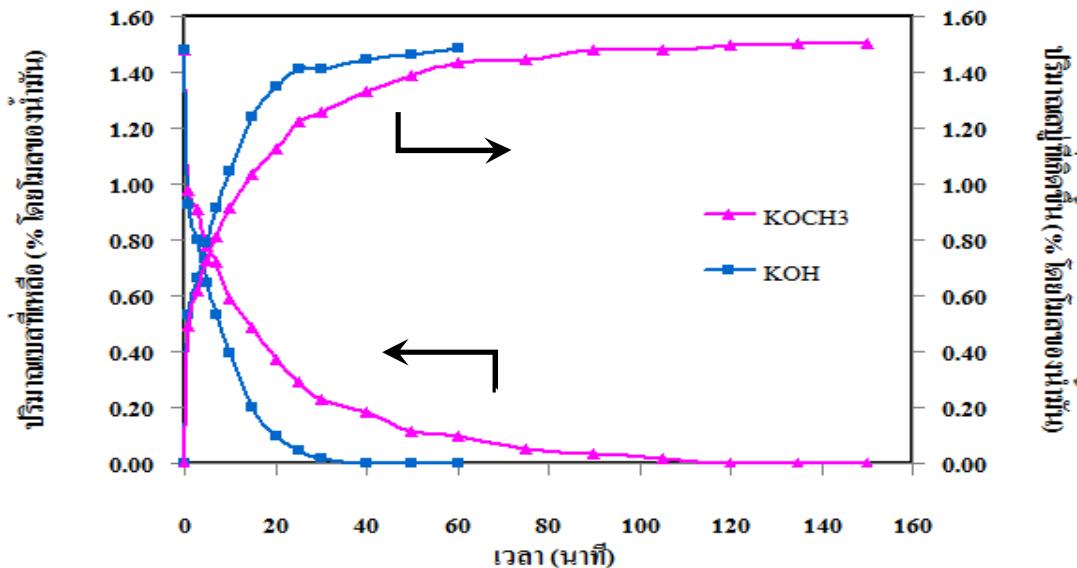
จากการประกอบที่ 12 แสดงให้เห็นว่า สนู๊ฟ์มีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว เมื่อมีการให้ความร้อน ที่อุณหภูมิ 40°C, 50°C และ 60°C แต่อุณหภูมิมีผลน้อยต่ออัตราการเกิดขึ้นของปริมาณสนู๊ฟ์ซึ่งแตกต่างกับที่อุณหภูมิ 30°C การให้ความร้อนแก่ปฏิกิริยานี้จึงมีผลต่อการเกิดขึ้นของปริมาณสนู๊ฟ์ซึ่งมีความสอดคล้องกับการทำหายไปของปริมาณ KOCH₃

จากการทดลองดังแสดงในภาพประกอบที่ 9, 10, 11 และ 12 แสดงให้เห็นว่า เบสที่หายไปนั้น จะทำให้เกิดเป็นสนู๊ฟ์ และเมื่อเบสทำปฏิกิริยาไปจนหมดแล้ว สนู๊ฟ์ที่เกิดขึ้นจะมีปริมาณคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง

4.1.2 ผลของชนิดของเบสที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสารพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซล

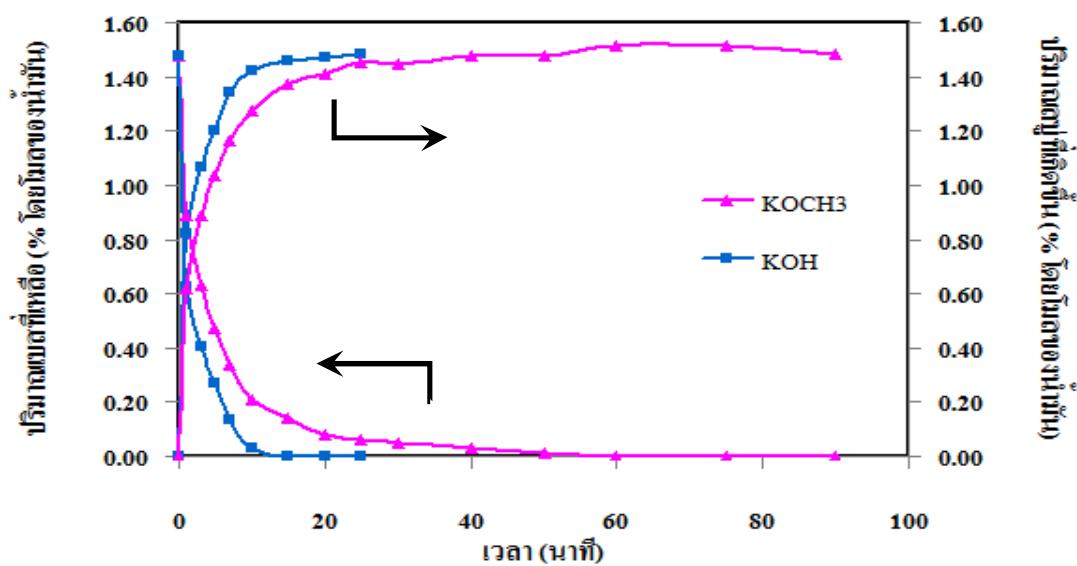
ในการทดลองเพื่อศึกษาผลของชนิดของเบสที่ใช้ในการทำปฏิกิริยาที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสารพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซล ทำการทดลองที่ความเข้มข้นของเบส 1.48% โดยไมลของน้ำมัน ละลายในเมทานอล 6% โดยนำน้ำมันก้นน้ำมัน ความเร็วรอบ 250 rpm ที่อุณหภูมิ 30°C, 40°C, 50°C และ 60°C ตามลำดับ โดยทำการเปรียบเทียบเบสที่แตกต่างกัน 2 ชนิด คือ KOH และ KOCH₃

(1) ที่อุณหภูมิ 30 องศาเซลเซียส

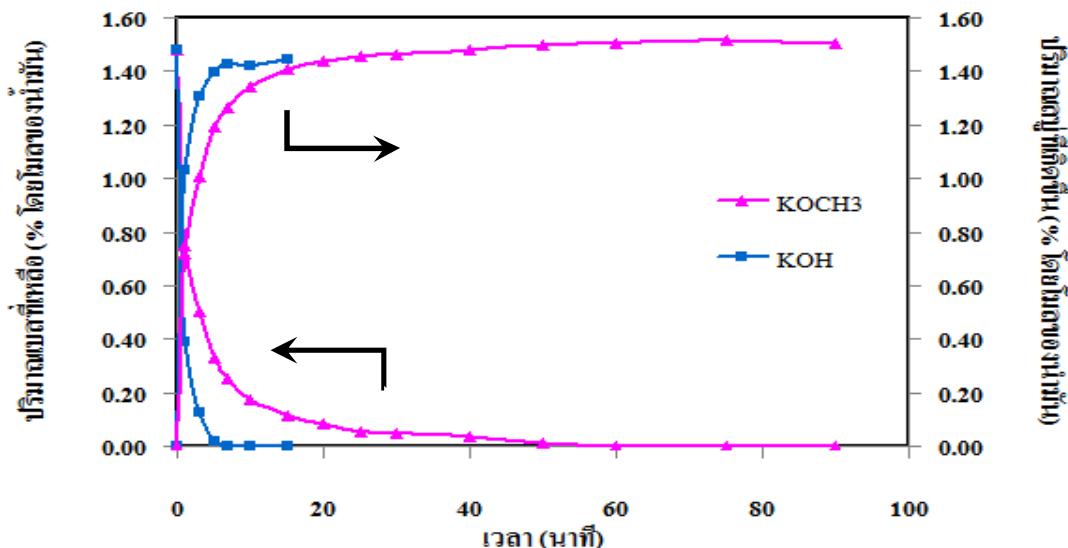
ภาพประกอบที่ 13 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของเบสที่เหลืออยู่และปริมาณของสบู่ที่เกิดขึ้นจาก KOH และ KOCH₃ กับเวลาในการทำปูนก็ริยาที่อุณหภูมิ 30°C

(2) ที่อุณหภูมิ 40 องศาเซลเซียส

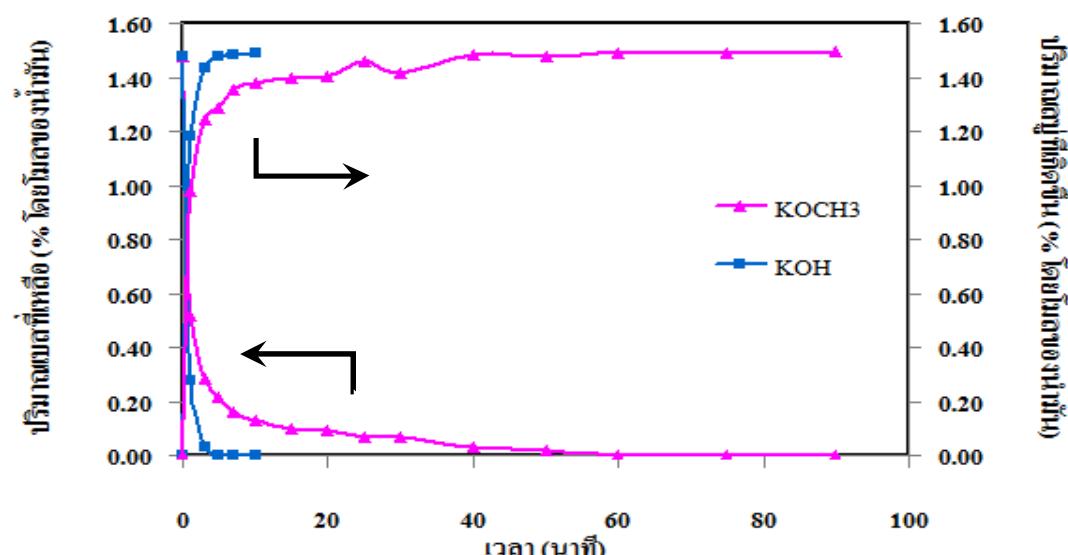
ภาพประกอบที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของเบสที่เหลืออยู่และปริมาณของสบู่ที่เกิดขึ้นจาก KOH และ KOCH₃ กับเวลาในการทำปูนก็ริยาที่อุณหภูมิ 40°C

(3) ที่อุณหภูมิ 50 องศาเซลเซียส

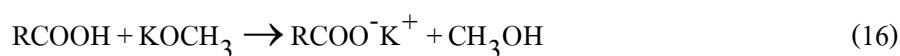
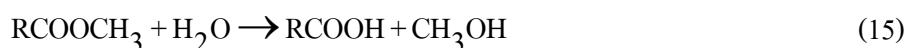
ภาพประกอบที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของเบสที่เหลืออยู่และปริมาณของสบู่ที่เกิดขึ้นจาก KOH และ KOCH_3 กับเวลาในการทำปูนก็ริยาที่อุณหภูมิ 50°C

(4) ที่อุณหภูมิ 60 องศาเซลเซียส

ภาพประกอบที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของเบสที่เหลืออยู่และปริมาณของสบู่ที่เกิดขึ้นจาก KOH และ KOCH_3 กับเวลาในการทำปูนก็ริยาที่อุณหภูมิ 60°C

จากภาพประกอบที่ 13-16 พบว่า ปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเกชันของ ไบโอดีเซล ที่ใช้เบส เป็น KOCH_3 ปริมาณของเบสจะหมดซึ่งก่อให้มีอุบัติเหตุกับปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเกชันของ ไบโอดีเซล ที่ใช้เบสเป็น KOH ไม่ว่าจะที่อุณหภูมิ 30°C , 40°C , 50°C และ 60°C และสอดคล้องกับการเพิ่มขึ้นของปริมาณสบู่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ชนิดของเบสมีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเกชันของ ไบโอดีเซล อาจเนื่องมาจากการใช้ KOH ในการทำปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเกชันของ ไบโอดีเซล มีน้ำเกิดขึ้นในขั้นตอนการละลายเบสด้วยเมทานอลดังแสดงในปฏิกิริยาที่ (14) ซึ่งน้ำอาจเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเกชันได้เช่นกัน (Kwiecien et al., 2010) โดยจะไปทำปฏิกิริยาไฮโดรไลซิสกับเมทิลเอสเตอร์เกิดเป็นกรดไขมันอิสระ ซึ่งจะเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเกชันต่อไปดังปฏิกิริยาที่ (15) และ (16) ตามลำดับ

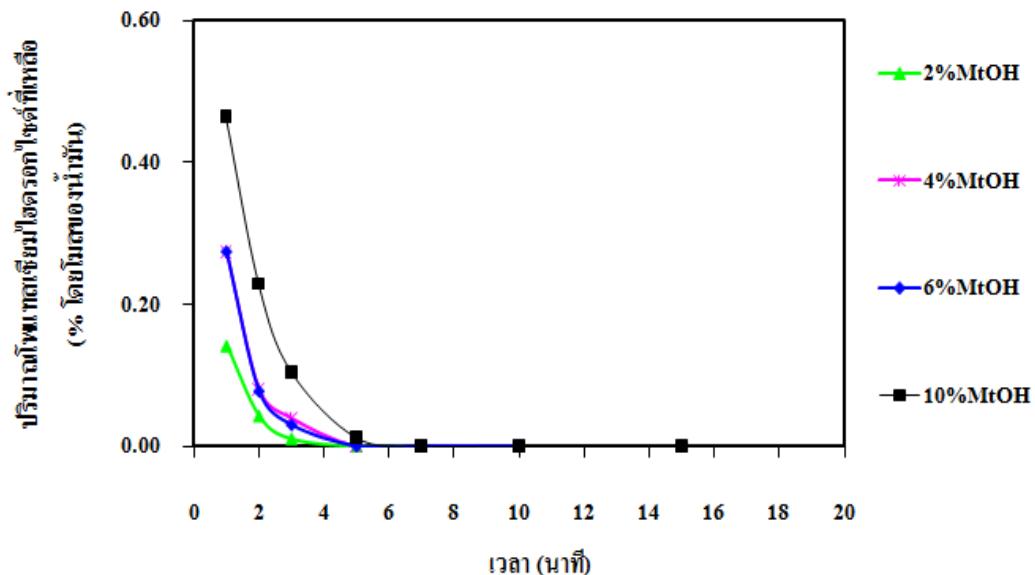

4.1.3 ผลของปริมาณแอลกอฮอล์ที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเกชันของ ไบโอดีเซล

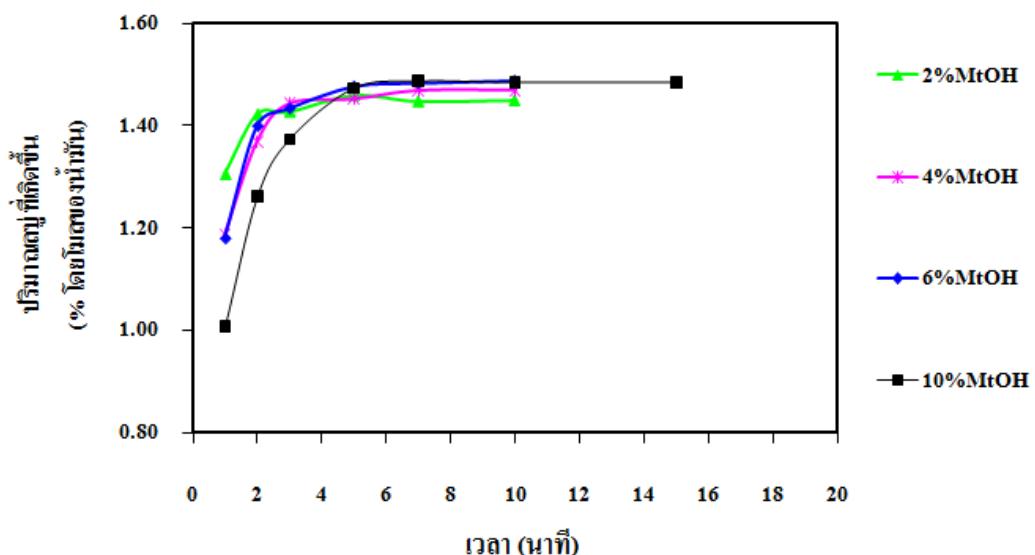
ในการทดลองนี้ทำการศึกษาผลของปริมาณเมทานอลที่ใช้ในการละลายเบสที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเกชันของ ไบโอดีเซล ทำการทดลองที่ความเข้มข้นของเบส 1.48% โดยโมลของน้ำมัน ความเร็วรอบ 250 rpm ที่อุณหภูมิ 60°C เนื่องจากเป็นอุณหภูมิที่เหมาะสมในการผลิต ไบโอดีเซล โดยปฏิกิริยาทรานส์อสเตรอริฟิเกชัน ซึ่งทำให้ได้ผลได้สูงสุด (Alkabbashi et al., 2009, Darnoko et al., 2000) โดยละลายเบสในเมทานอล 2%, 4%, 6% และ 10% โดยน้ำหนักน้ำมัน ตามลำดับ เนื่องจากหลังการผลิต ไบโอดีเซล โดยปฏิกิริยาทรานส์อสเตรอริฟิเกชันจะมีปริมาณแอลกอฮอล์ที่เหลือจากการทำปฏิกิริยาอย่างน้อย 3 โมล ซึ่งสมมุติว่าอาจอยู่ในเฟสของอสเตรอร์ 1.5 โมล และอยู่ในเฟสของกลีเซอรอลอีก 1.5 โมล (ถ้าใช้อัตราส่วนเชิงโมลของน้ำมันต่อแอลกอฮอล์ เป็น 1:6 ในการทำปฏิกิริยา) หรืออาจจะน้อยกว่าหรือมากกว่าที่ตั้งสมมุติฐานไว้ และทำการเปรียบเทียบเบสที่แตกต่างกัน 2 ชนิด คือ KOH และ KOCH_3

(1) ผลของปริมาณเมทานอลที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล โดยใช้ KOH

จากการทดลองศึกษาผลของปริมาณเมทานอลที่ใช้ในการละลาย KOH ที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล โดยจะศึกษาปริมาณ KOH ที่หายไป และปริมาณสนูป์ที่เกิดขึ้น แสดงดังภาพประกอบที่ 17 และ 18 ตามลำดับ

ภาพประกอบที่ 17 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของ KOH ที่เหลืออยู่กับเวลาในการทำปฏิกิริยาที่ปริมาณเมทานอลต่างๆ

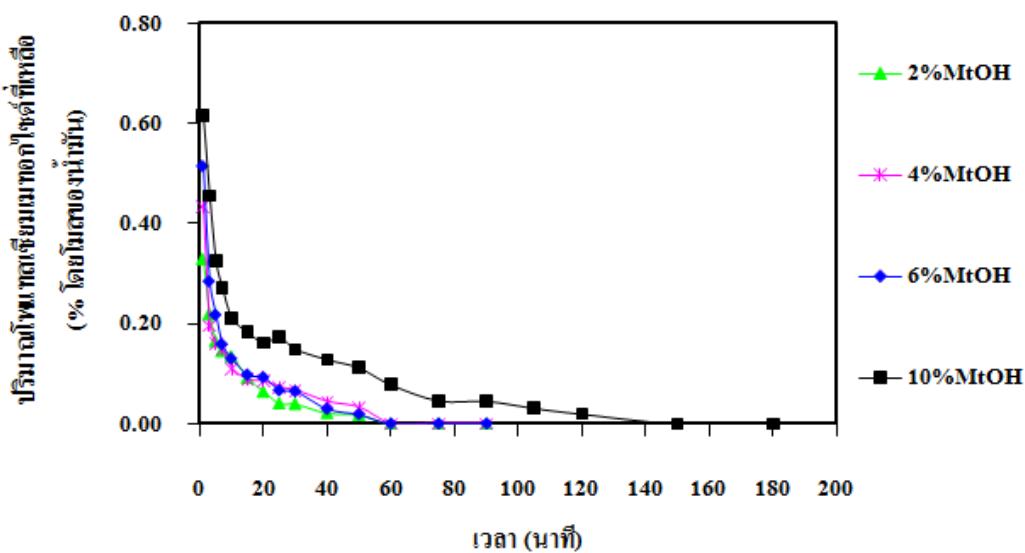

ภาพประกอบที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของสนูป์ที่เกิดขึ้นจาก KOH กับเวลาในการทำปฏิกิริยาที่ปริมาณเมทานอลต่างๆ

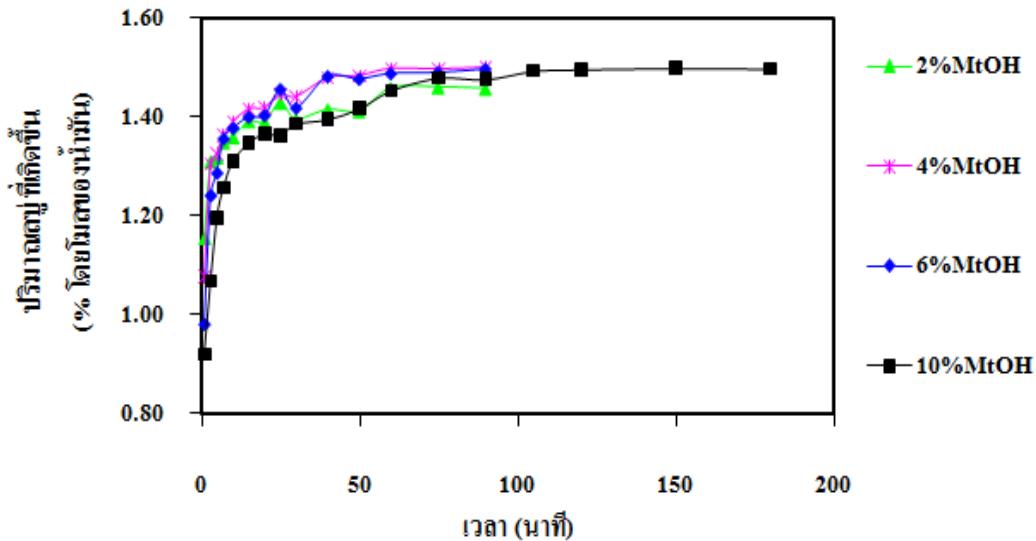
จากภาพประกอบที่ 17 และ 18 แสดงให้เห็นว่า การหายไปของปริมาณ KOH จะลดลงช้ากว่า เมื่อปริมาณเมทานอลเพิ่มสูงขึ้น เช่นเดียวกับการเพิ่มขึ้นของปริมาณสนู' เนื่องจากการมีปริมาณเมทานอลในปฏิกิริยามากขึ้น จะไปทำให้ความเข้มข้นของสารตั้งต้น (เมทิลเอสเทอร์และ KOH) ลดลง นั่นคืออาจจะไม่มีผลทำให้อัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซลช้าลง

(2) ผลของปริมาณเมทานอลที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล โดยใช้ $KOCH_3$

จากการทดลองศึกษาผลของปริมาณเมทานอลที่ใช้ในการละลาย $KOCH_3$ ที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล โดยจะศึกษาปริมาณ $KOCH_3$ ที่หายไป และปริมาณสนู' ที่เกิดขึ้น แสดงดังภาพประกอบที่ 19 และ 20 ตามลำดับ

ภาพประกอบที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของ $KOCH_3$ ที่เหลืออยู่กับเวลาในการทำปฏิกิริยาที่ปริมาณเมทานอลต่างๆ

ภาพประกอบที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของสบู่ที่เกิดขึ้นจาก KOCH_3 กับเวลาในการทำปฏิกิริยาที่ปริมาณเมทานอลต่างๆ

จากการประกอบที่ 19 และ 20 แสดงให้เห็นว่า การหายไปของปริมาณ KOCH_3 และการเพิ่มขึ้นของปริมาณสบู่ มีแนวโน้มเช่นเดียวกับการใช้ KOH นั้นคือ เมื่อปริมาณเมทานอลสูงขึ้น การหายไปของปริมาณ KOCH_3 จะช้าลง ส่วนการเพิ่มขึ้นของปริมาณสบู่จะช้าลงด้วย แต่ไม่ชัดเจนเท่าผลของอุณหภูมิ ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีของอัตราการเกิดปฏิกิริยา เนื่องจากอัตราการเกิดปฏิกิริยาจะขึ้นกับความเข้มข้นของสารที่ทำปฏิกิริยาด้วยเช่นกัน คือ หากสารที่ทำปฏิกิริยาไม่ความเข้มข้นมาก จะทำให้อัตราการเกิดปฏิกิริยาเร็วขึ้น แต่ในทางตรงกันข้าม หากสารที่ทำปฏิกิริยา มีความเข้มข้นน้อย จะทำให้อัตราการเกิดปฏิกิริยาช้าลง

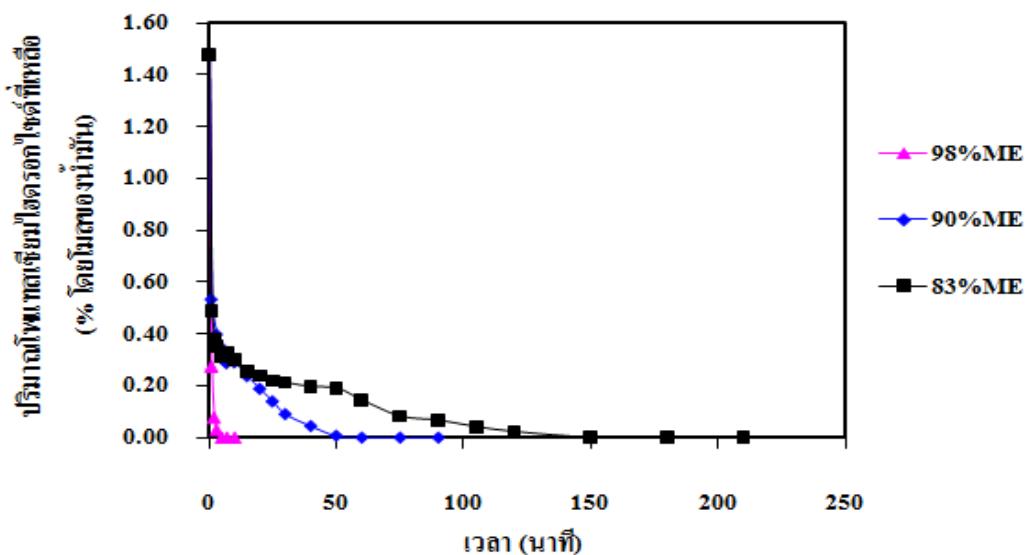
4.1.4 ผลของเบอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยา สะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล

ในการทดลองเพื่อศึกษาผลของเบอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล ทำการทดลองที่ความเข้มข้นของเบส 1.48% โดยไมลของน้ำมัน ละลายในเมทานอล 6% โดยนำน้ำก้นน้ำมัน ความเร็วรอบ 250 rpm ทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 60°C โดยทำการศึกษาเบอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลที่ 83%, 90% และ 98% ตามลำดับ เนื่องจากในระหว่างการผลิตไบโอดีเซลโดยปฏิกิริยารานส์ເອສເຕອຣີຟິເຄັບ ไบโอดีเซล

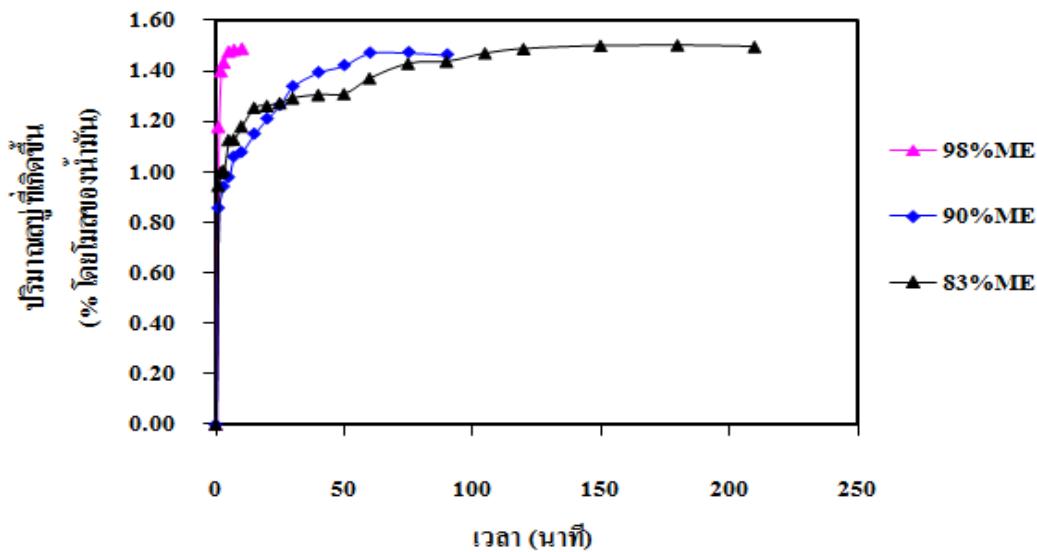
ที่เกิดขึ้นในระหว่างการทำปฏิกิริยาจะมีเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ที่เวลาต่างๆ ไม่เท่ากัน และทำการเปรียบเทียบแบบที่แตกต่างกัน 2 ชนิด คือ KOH และ KOCH₃

(1) ผลของเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคลชันของไบโอดีเซล โดยใช้ KOH

จากการทดลองศึกษาผลของเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคลชันของไบโอดีเซล ซึ่งใช้ KOH ในการทำปฏิกิริยา โดยจะศึกษาปริมาณ KOH ที่หายไป และปริมาณสนูป์ที่เกิดขึ้น แสดงดังภาพประกอบที่ 21 และ 22 ตามลำดับ

ภาพประกอบที่ 21 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของ KOH ที่เหลืออยู่กับเวลาในการทำปฏิกิริยาที่เปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลต่างๆ

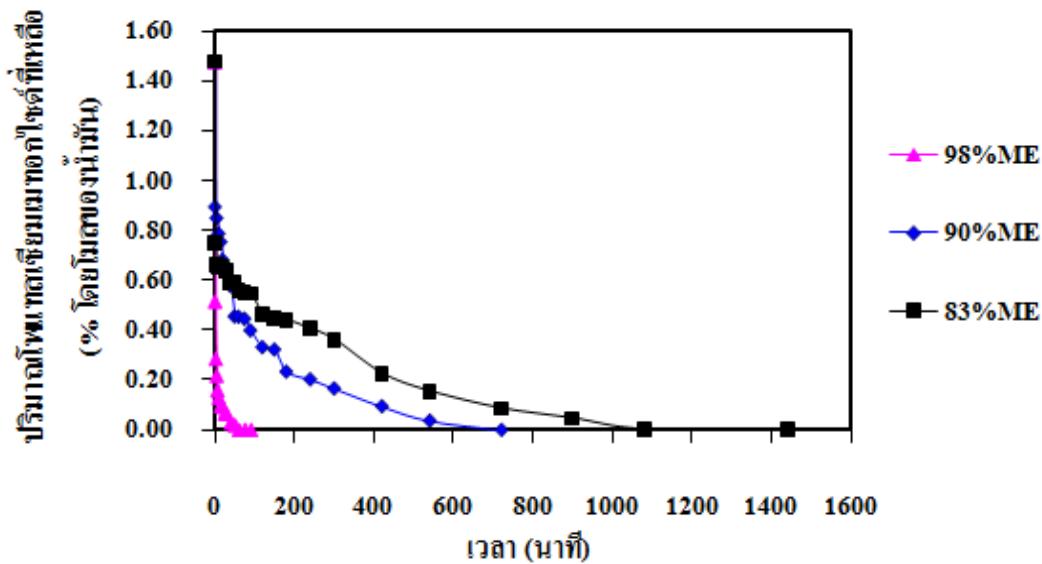

ภาพประกอบที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปริมาณของสบู่ที่เกิดขึ้นจาก KOH กับเวลาในการทำปฏิกิริยาที่เปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลต่างๆ

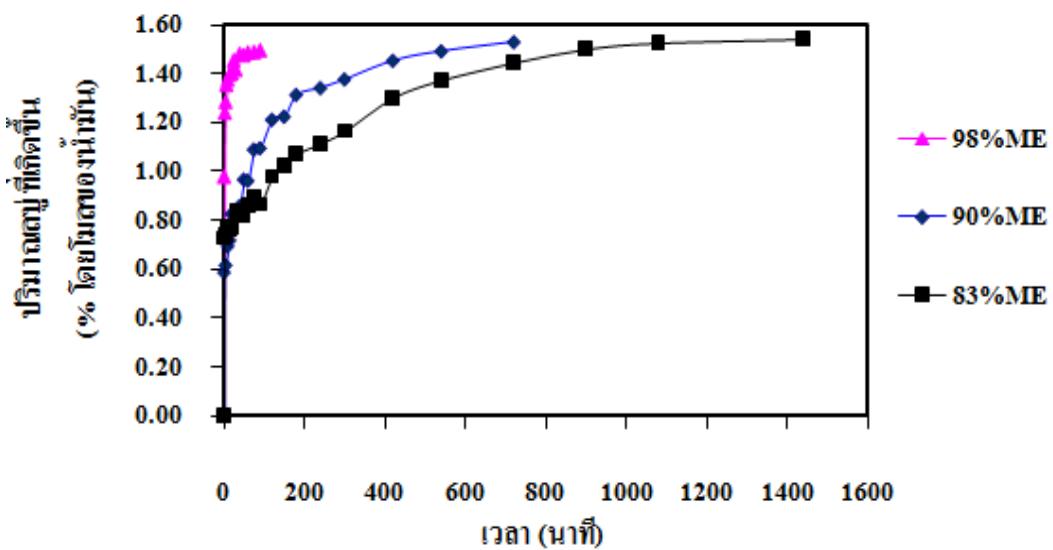
จากการประกอบที่ 21 และ 22 แสดงให้เห็นว่า เมื่อไบโอดีเซลมีความบริสุทธิ์เพิ่มขึ้น การหายไปของ KOH จะลดลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดเป็นสบู่เร็วขึ้น เนื่องจากที่เปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์สูงขึ้นหมายถึงความเข้มข้นของเมทิลเอสเตอร์สูงขึ้น นั่นคืออาจเนื่องมาจากไบโอดีเซลที่มีความบริสุทธิ์น้อยๆ จะมีโมเลกุลของไตร-, ได- และโโนโนกเลอิโซไรด์แทรกอยู่ในปริมาณมาก ประกอบกับมีเมทานอลและ KOH ซึ่งสามารถทำให้ปฏิกิริยาระบบที่เอนสเตรอริฟิเคชันเกิดขึ้นควบคู่ไปกับการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันได้ ซึ่งในการเกิดปฏิกิริยาทรานส์เอนสเตรอริฟิเคชันนี้ นอกจากเกิดในไบโอดีเซลแล้วยังเกิดกับไครออลขึ้นอีกด้วย ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงสภาพความเป็นขั้วของสารต่างๆ แล้ว จะเห็นว่าเบสจะมีความเป็นขั้วสูง ซึ่งมักจะละลายอยู่ในเฟสของกลีเซอรอลมากกว่าในเฟสของน้ำมัน ทำให้โอกาสที่เบสจะสัมผัสถกับน้ำมันในไบโอดีเซลลดลง

(2) ผลของเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล โดยใช้ $KOCH_3$

จากการทดลองศึกษาผลของเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลที่มีต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล ซึ่งใช้ $KOCH_3$ ในการทำปฏิกิริยา โดยจะศึกษาปริมาณ $KOCH_3$ ที่หายไป และปริมาณสบู่ที่เกิดขึ้น แสดงดังภาพประกอบที่ 23 และ 24 ตามลำดับ

ກາພປະກອບທີ່ 23 ແສດຄວາມສັນພັນຮະຫວ່າງປຣິມານຂອງ KOCH_3 ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈຶ່ງກັບເວລາ
ໃນການທຳປຸກົກົມຢາທີ່ເປົ່ອຮ່ວມຕົວມານບຣິສຸທີ່ຂອງໄຟໂອດືເຊລຕ່າງໆ

ກາພປະກອບທີ່ 24 ແສດຄວາມສັນພັນຮະຫວ່າງປຣິມານຂອງສນູ່ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈຶ່ງ KOCH_3 ກັບເວລາ
ໃນການທຳປຸກົກົມຢາທີ່ເປົ່ອຮ່ວມຕົວມານບຣິສຸທີ່ຂອງໄຟໂອດືເຊລຕ່າງໆ

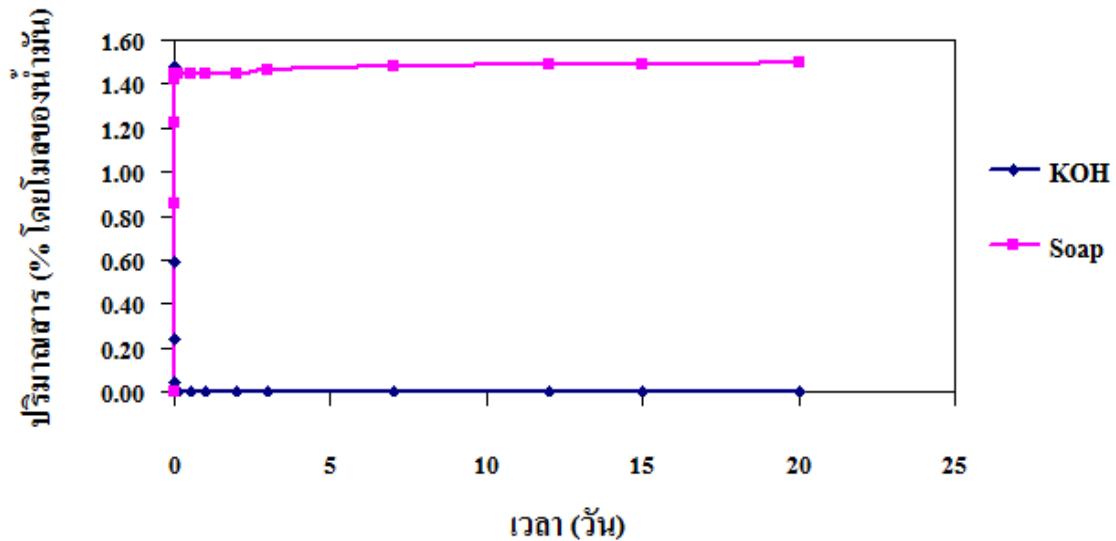
จากภาพประกอบที่ 23 และ 24 แสดงให้เห็นว่า การหายไปของปริมาณ $KOCH_3$ และการเพิ่มขึ้นของปริมาณสูญเสีย โน้มเนื่นเดียวกับการใช้ KOH แต่ใช้เวลามากกว่ามาก นั่นคือ เมื่อใบโอดีเซลมีความบริสุทธิ์เพิ่มขึ้น การหายไปของ $KOCH_3$ จะลดลงอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดเป็น สูญเสียขึ้น ดังนั้น สามารถกล่าวได้ว่า เปรอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของใบโอดีเซลมีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของใบโอดีเซล ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎีของอัตราการเกิดปฏิกิริยา เนื่องจากอัตราการเกิดปฏิกิริยาจะขึ้นกับความเข้มข้นของสารที่ทำปฏิกิริยา นั่นคือ การที่ใบโอดีเซล มีความบริสุทธิ์มาก หมายถึงความเข้มข้นของใบโอดีเซลที่มากขึ้นนั่นเอง ดังนั้น หากสารที่ทำปฏิกิริยา มีความเข้มข้นมาก จะทำให้อัตราการเกิดปฏิกิริยาเร็วขึ้นด้วย

4.2 การคำนวณค่าทางジョンพลศาสตร์ของปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของใบโอดีเซล

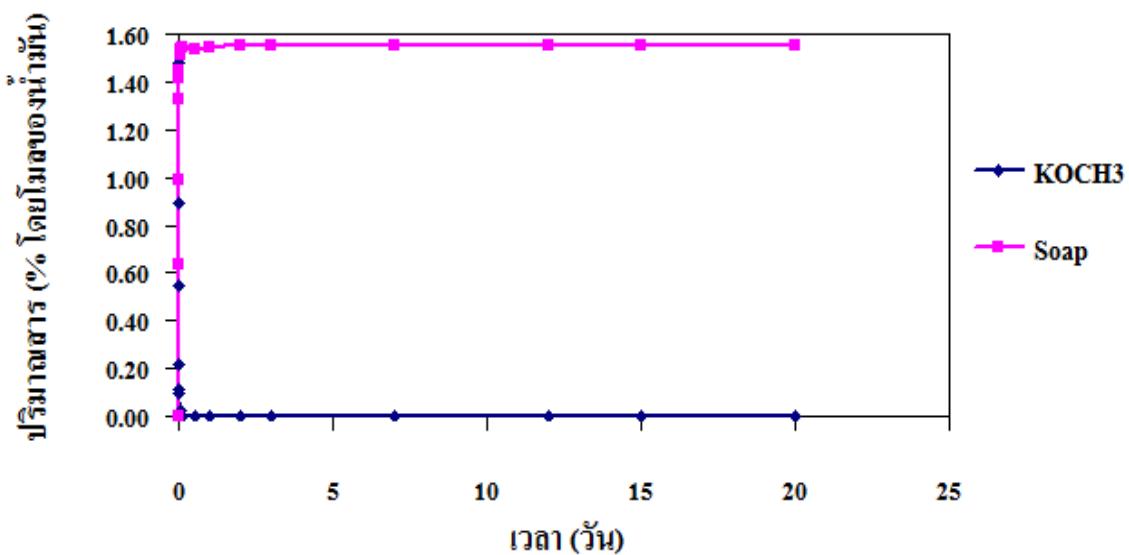
ในการคำนวณค่าทางジョンพลศาสตร์ของปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของใบโอดีเซล ในงานวิจัยนี้จะคำนวณค่าอัตราเร็วของปฏิกิริยา ค่าคงที่ปฏิกิริยา และอันดับของปฏิกิริยา โดยใช้ เบสท์ 2 ชนิด

4.2.1 ข้อสมมุติฐานของการทำปฏิกิริยา

- (1) ปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของใบโอดีเซลเป็นแบบข้อนกลับไม่ได้
- (2) สารมีการผสมกันได้ดี (Well mix) และเป็นเนื้อดีเยิกันภายในถังปฏิกิริยา
- (3) กำหนดให้ในกระบวนการมีเพียงปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชันของใบโอดีเซลเพียง อย่างเดียวไม่มีปฏิกิริยาข้างเคียงหรือปฏิกิริยาอื่นๆ เพื่อให้ง่ายในการคำนวณ
- (4) ความเข้มข้นของเบส มาจากการทดลอง ส่วนความเข้มข้นของเมทิลเอสเตอร์ ซึ่งเป็นสารตั้งต้นในปฏิกิริยามากจากการคำนวณ โดยตั้งสมมุติฐานว่า ปริมาณเมทิลเอสเตอร์ที่เหลืออยู่จะเท่ากับปริมาณเมทิลเอสเตอร์ที่มีในตอนเริ่มต้นลบกับปริมาณเมทิลเอสเตอร์ที่ทำปฏิกิริยาไป ซึ่งให้เป็นไปตามสัดส่วนเชิงโมลของปริมาณเบสที่ทำปฏิกิริยาไป
ในการศึกษาการผันกลับของปฏิกิริยา โดยใช้เบสท์ 2 ชนิด ภายใต้เวลา 20 วัน ได้ผลการทดลองแสดงดังภาพประกอบที่ 25 และ 26

ภาพประกอบที่ 25 แสดงการศึกษาการผันกลับของปฏิกิริยาสารพอนนิฟิเคชัน โดยใช้ KOH

ภาพประกอบที่ 26 แสดงการศึกษาการผันกลับของปฏิกิริยาสารพอนนิฟิเคชัน โดยใช้ KOCH₃

และการรับทราบโดยการเติมเมทานอล ซึ่งเป็นผลิตภัณฑ์ที่เกิดขึ้นจากปฏิกิริยาสารพอนนิฟิเคชัน เพื่อตรวจสอบว่าสนิมีปริมาณลดลงหรือไม่ พบว่า สนิมขังคงมีปริมาณคงที่ไม่เปลี่ยนแปลง

4.2.2 ค่าคงที่ของอัตราการเกิดปฏิกิริยา

การศึกษาอัตราการเกิดปฏิกิริยาจะสนใจอัตราการหายไปของเบส (KOH และ KOCH₃) ซึ่งอัตราการหายไปของเบส จากปฏิกิริยาที่ (9) และ (10) ตามลำดับ สามารถเขียนได้เป็น

$$-r_{\text{KOH}} = -\frac{d[\text{KOH}]}{dt} = k_1 [\text{RCOOCH}_3]^\alpha [\text{KOH}]^\beta \cdot k_2 [\text{RCOO}^- \text{K}^+]^\sigma [\text{CH}_3\text{OH}]^\theta$$

$$-r_{\text{KOCCH}_3} = -\frac{d[\text{KOCH}_3]}{dt} = k_3 [\text{RCOOCH}_3]^a [\text{KOCH}_3]^b \cdot k_4 [\text{RCOO}^- \text{K}^+]^c [\text{CH}_3\text{OCH}_3]^d$$

แต่จากการทดลองการศึกษาการผันกลับของปฏิกิริยาบีโองตันและจากงานวิจัยที่สืบกัน จึงสรุปได้ว่า ปฏิกิริยาสังพอนิฟิเคนนของไบโอดีเซลเป็นปฏิกิริยาที่ย้อนกลับไม่ได้ ดังนั้น อัตราการหายไปของ เมทิลเอสเตอร์ จึงสามารถเขียนใหม่ได้เป็น

$$-r_{\text{KOH}} = -\frac{d[\text{KOH}]}{dt} = k_1 [\text{RCOOCH}_3]^\alpha [\text{KOH}]^\beta$$

$$-r_{\text{KOCH}_3} = -\frac{d[\text{KOCH}_3]}{dt} = k_3 [\text{RCOOCH}_3]^a [\text{KOCH}_3]^b$$

$$\text{หรือ } -r_{\text{KOH}} = -\frac{d[\text{KOH}]}{dt} = k_1 [\text{ME}]^\alpha [\text{KOH}]^\beta$$

$$-r_{\text{KOCH}_3} = -\frac{d[\text{KOCH}_3]}{dt} = k_3 [\text{ME}]^a [\text{KOCH}_3]^b$$

โดยที่ [ME] คือ [RCOOCH₃] ความเข้มข้นของเมทิลเอสเตอร์ (mol/l)

k₁ และ k₃ คือ ค่าคงที่ของปฏิกิริยาไปข้างหน้า

-r_{KOH} และ -r_{KOCH₃} คือ อัตราการหายไปของ KOH และ KOCH₃ (mol/l) ตามลำดับ

ในการคำนวณความเข้มข้นของ KOH และ KOCH_3 ที่เวลา (t) ต่างๆ จะใช้วิธีการหาสมการ Polynomial กำลัง 6 รูปแบบสมการคือ

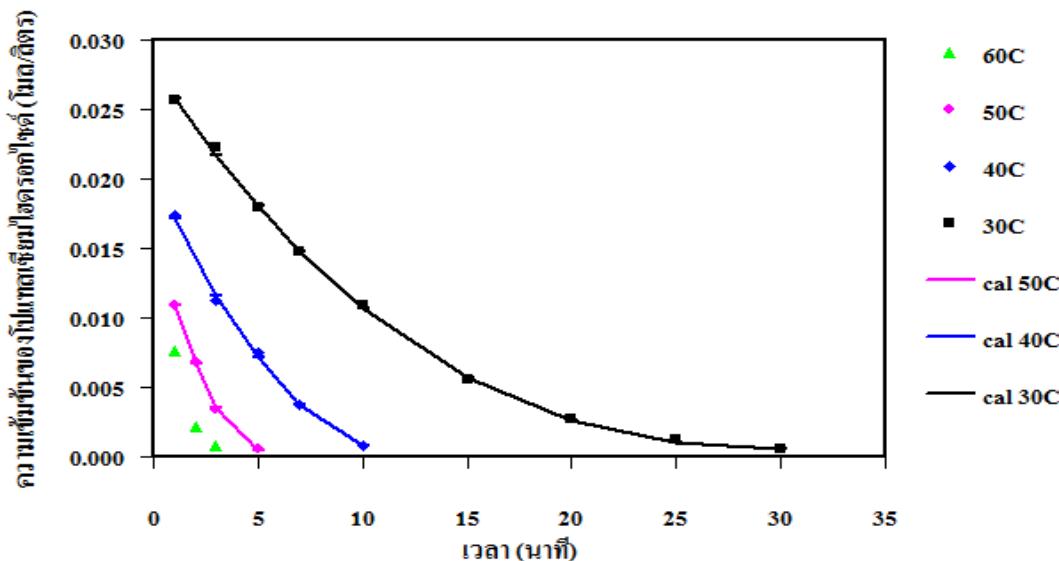
$$C_{\text{KOH}} \text{ หรือ } C_{\text{KOCH}_3} = a_0 + a_1 t + a_2 t^2 + a_3 t^3 + a_4 t^4 + a_5 t^5 + a_6 t^6$$

โดยใช้โปรแกรม Polymath 5.1 ในส่วนของ Regression จากนั้นทำการหาค่า Polynomial Derivative เพื่อบันทึกเวลา $\left(\frac{dC_{\text{KOH}}}{dt} \right)$ และ $\left(\frac{dC_{\text{KOCH}_3}}{dt} \right)$ ผลแสดงดังตารางที่ 6, 7 และภาพประกอบที่ 27, 28 เมื่อใช้เบสเป็น KOH และ KOCH_3 ตามลำดับ

ตารางที่ 6 แสดงผลที่ได้จากการทำ Polynomial Regression เมื่อใช้ KOH ความเข้มข้น 1.48% โดยไม่ลบออกน้ำมัน ละลายในเมทานอล 6% โดยนำหนักของน้ำมัน ที่อุณหภูมิต่างๆ

ค่าคงที่	อุณหภูมิ ($^{\circ}\text{C}$)			
	30	40	50	60
a_0	0.0281	0.0203	0.0163	0.0103
a_1	-2.324E-03	-3.323E-03	-5.893E-03	-3.395E-03
a_2	6.419E-05	1.367E-04	5.464E-04	-
a_3	-5.789E-07	-	-	-
R^2	0.9993	0.9979	0.9995	0.8892

หมายเหตุ เนื่องจากข้อมูลของความเข้มข้นของสารที่เกี่ยวข้องกับปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชัน เมื่อใช้ KOH ในการนำมารวะห์ด้วยโปรแกรม Polynomial Regression ไม่เพียงพอที่จะใช้วิธีการหาสมการ Polynomial กำลังสูงๆ ได้ จึงเลือกใช้สมการ Polynomial กำลังที่เหมาะสมกับข้อมูลที่อุณหภูมนี้ๆ

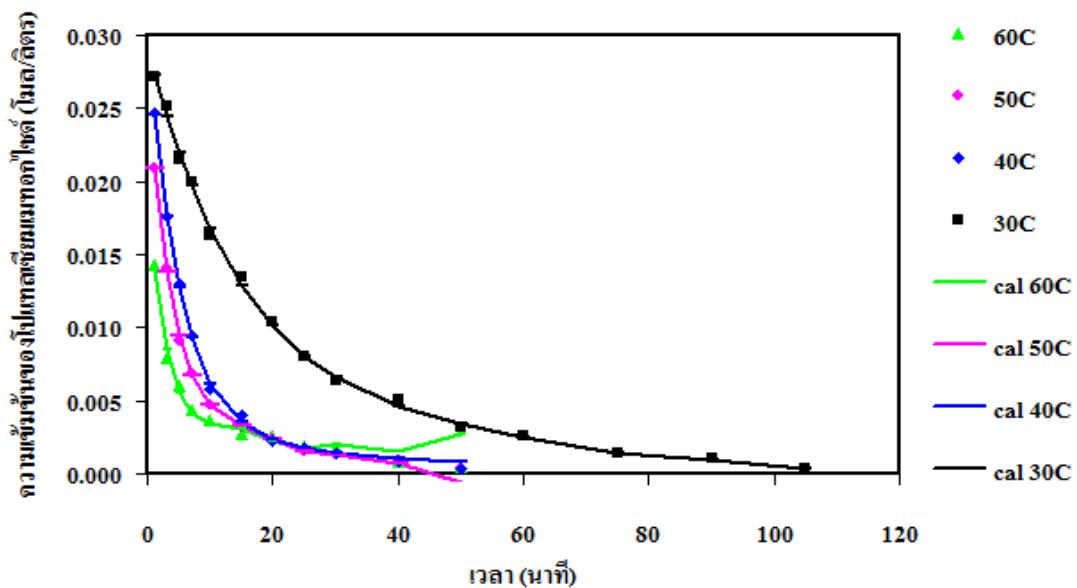

ภาพประกอบที่ 27 แสดงความเข้มข้นของ KOH ที่ได้จากการทดลองและการใช้ Polynomial Regression กับเวลา ที่อุณหภูมิต่างๆ

หมายเหตุ เนื่องจากข้อมูลความเข้มข้นของ KOH ที่ได้จากการใช้ Polynomial Regression ที่ อุณหภูมิ 60°C มีความคลาดเคลื่อนสูงจึงไม่สามารถนำมาพล็อตกราฟรวมในภาพประกอบที่ 27 ได้

ตารางที่ 7 แสดงผลที่ได้จากการทำ Polynomial Regression เมื่อใช้ KOCH₃ ความเข้มข้น 1.48% โดยไม่ลดลงน้ำมัน ละลายในเมทานอล 6% โดยนำหนักของน้ำมัน ที่อุณหภูมิต่างๆ

ค่าคงที่	อุณหภูมิ (°C)			
	30	40	50	60
a ₀	0.0288	0.0290	0.0258	0.0181
a ₁	-1.574E-03	-4.841E-03	-5.452E-03	-4.672E-03
a ₂	4.283E-05	3.973E-04	5.723E-04	5.964E-04
a ₃	-6.288E-07	-1.843E-05	-3.213E-05	-3.847E-05
a ₄	4.614E-09	4.874E-07	9.721E-07	1.29E-06
a ₅	-1.273E-11	-6.802E-09	-1.487E-08	-2.137E-08
a ₆	-4.362E-15	3.864E-11	8.979E-11	1.377E-10
R ²	0.9987	0.9994	0.9995	0.9942

ภาพประกอบที่ 28 แสดงความเข้มข้นของ KOCH₃ ที่ได้จากการทดลองและการใช้ Polynomial Regression กับเวลา ที่อุณหภูมิต่างๆ

จากนั้นนำผลที่ได้หาค่าอัตราการหายไปของ KOH $\left(\frac{dC_{KOH}}{dt} \right)$ และ $KOCH_3$,
 $\left(\frac{dC_{KOCH_3}}{dt} \right)$ และใช้โปรแกรม Polymath 5.1 ในส่วนของ Regression เพื่อคำนวณหาอัตราการ
 หายไปของ KOH และ $KOCH_3$ และค่าคงที่ของปฏิกิริยา ผลแสดงดังตารางที่ 8 และ 9 เมื่อใช้เบส
 เป็น KOH และ $KOCH_3$ ตามลำดับ โดยในโปรแกรม Polymath 5.1 ข้อมูลดินที่จะต้องใช้คือ ค่า
 อัตราการหายไปของเบส คือ $\left(\frac{dC_{KOH}}{dt} \right)$ และ $\left(\frac{dC_{KOCH_3}}{dt} \right)$, ความเข้มข้นของเมทิลเอสเตอร์
 (C_{ME}) และความเข้มข้นของเบส $(C_{KOH}$ หรือ $C_{KOCH_3})$ ที่หายไป ณ เวลาต่างๆ

ตารางที่ 8 แสดงค่าคงที่ของอัตราการเกิดปฏิกิริยาเมื่อใช้ KOH ความเข้มข้น 1.48% โดยโนลของน้ำมัน ละลายในเมทานอล 6% โดยนำหนักของน้ำมัน ที่อุณหภูมิต่างๆ

เมื่อกำหนดอันดับปฏิกิริยาของ KOH เป็น 1

ค่าคงที่	อุณหภูมิ (°C)			
	30	40	50	60
k_1	0.0795	0.1430	0.2762	ไม่สามารถคำนวณได้
α	0.4301	0.5232	0.6513	
β	1.0000	1.0000	1.0000	
R^2	0.9547	0.7089	0.8724	

เมื่อกำหนดอันดับปฏิกิริยาของ KOH เป็น 2

ค่าคงที่	อุณหภูมิ (°C)			
	30	40	50	60
k_1	0.0472	0.0850	0.1642	ไม่สามารถคำนวณได้
α	0.3620	0.4401	0.5477	
β	2.0000	2.0000	2.0000	
R^2	0.9547	0.7089	0.8724	

หมายเหตุ เนื่องจากปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคชัน เมื่อใช้ KOH ที่อุณหภูมิ 60 °C เกิดปฏิกิริยาเร็วเกินไป ข้อมูลของความเข้มข้นของสารที่เกี่ยวข้องกับปฏิกิริยา จึงไม่เพียงพอในการคำนวณโดยใช้โปรแกรม Polynomial Regression และ ไม่สามารถหาค่าทางจนผลศาสตร์ได้

ตารางที่ 9 แสดงค่าคงที่ของอัตราการเกิดปฏิกิริยาเมื่อใช้ $KOCH_3$ ความเข้มข้น 1.48% โดยโนลของน้ำมัน ละลายในเมทานอล 6% โดยนำหนักของน้ำมัน ที่อุณหภูมิต่างๆ

เมื่อกำหนดอันดับปฏิกิริยาของ $KOCH_3$ เป็น 1

ค่าคงที่	อุณหภูมิ ($^{\circ}C$)			
	30	40	50	60
k_3	0.0520	0.1200	0.1384	0.1481
a	0.3734	0.4934	0.5174	0.5291
b	1.0000	1.0000	1.0000	1.0000
R^2	0.9861	0.9853	0.9423	0.7491

เมื่อกำหนดอันดับปฏิกิริยาของ $KOCH_3$ เป็น 2

ค่าคงที่	อุณหภูมิ ($^{\circ}C$)			
	30	40	50	60
k_3	0.0309	0.0713	0.0823	0.0880
a	0.3141	0.4151	0.4350	0.4451
b	2.0000	2.0000	2.0000	2.0000
R^2	0.9861	0.9853	0.9423	0.7491

จากตารางที่ 8 และ 9 พบร่วมกันว่าค่าคงที่ปฏิกิริยามีค่าเพิ่มขึ้น เมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้น ซึ่งเป็นไปตามทฤษฎี นั่นคือ ค่าคงที่ปฏิกิริยาจะแปรผันตามอุณหภูมิ และจากการกำหนดอันดับปฏิกิริยาของเบส (KOH และ $KOCH_3$) เป็น 1 และ 2 ตามลำดับ พบร่วมกันว่า อันดับปฏิกิริยาของเบสส่งผลต่อการคำนวณค่าอันดับปฏิกิริยาของเบสเพียงเล็กน้อย แต่จะส่งผลอย่างมากต่อการคำนวณค่าคงที่ปฏิกิริยา ซึ่งเมื่อกำหนดค่าอันดับปฏิกิริยาของเบสให้สูงขึ้น จะทำให้ค่าคงที่ปฏิกิริยามีค่าลดลงนั่นเอง

จากการ Regression เพื่อหาสมการในการเกิดปฏิกิริยาพบว่า R^2 มีค่าเข้าใกล้ 1 แต่ในบางชุดข้อมูลค่า R^2 ไม่เข้าใกล้ 1 หรือไม่สามารถวิเคราะห์และคำนวณค่าได้ โดยเนพาะที่อุณหภูมิสูงๆ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการที่อุณหภูมิสูงๆ อัตราการเกิดปฏิกิริยาจะมี Conversion สูง ซึ่งในการวิเคราะห์ค่าทางกลนพลศาสตร์นั้น ปฏิกิริยาควรจะเกิดที่ Conversion ต่ำๆ เพื่อสามารถหาค่าทางกลนพลศาสตร์ได้อย่างแม่นยำ

4.2.3 พลังงานก่อกำมันต์ของปฏิกิริยา (Energies of activation) และแฟกเตอร์ความถี่ (Frequency factor)

ในการหาพลังงานก่อกำมันต์ของปฏิกิริยา และแฟกเตอร์ความถี่จะใช้สมการของ อาร์เรนียส (Arrhenius equation) ได้แก่ ค่าคงที่ของปฏิกิริยาขึ้นอยู่กับอุณหภูมิ ดังสมการ

$$k = Ae^{-E_a/RT} \quad (10)$$

เมื่อ E_a คือ พลังงานก่อกำมันต์ของปฏิกิริยา (J/mol)

R คือ ค่าคงที่ของแก๊ส (เท่ากับ 8.314 J/K.mol)

T คือ อุณหภูมิสัมบูรณ์ (K)

e คือ ฐานของลอการิทึมธรรมชาติ

A คือ ความถี่ของการชน เรียกว่า แฟกเตอร์ความถี่ (Frequency factor) มี ค่าคงที่ในช่วงอุณหภูมิที่กว้างพอควรสำหรับแต่ละปฏิกิริยา

เขียนสมการนี้ใหม่ในรูปของลอการิทึมธรรมชาติ ดังนี้

$$\ln k = \ln A - \frac{E_a}{RT}$$

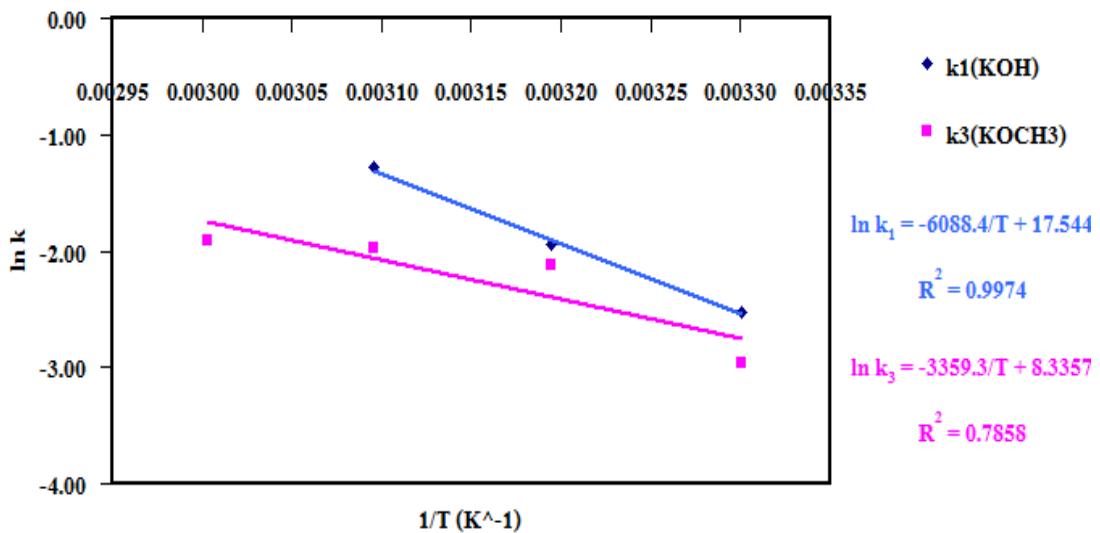
และเขียนเป็นสมการเส้นตรง ได้ คือ

$$\ln k = \left(-\frac{E_a}{R} \right) \frac{1}{T} + \ln A$$

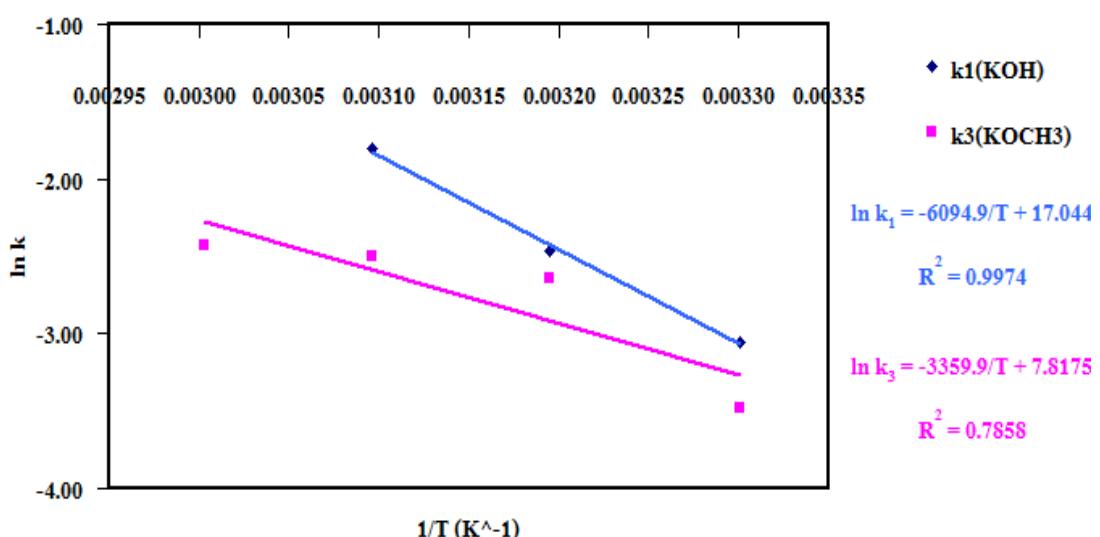
$$y = mx + c$$

$$\text{โดยที่ } y = \ln k, m = \left(-\frac{E_a}{R} \right), x = \frac{1}{T}, c = \ln A$$

ดังนั้น เมื่อเขียนกราฟระหว่าง $\ln k$ กับ $\frac{1}{T}$ จะได้เส้นตรงที่มีความชันเท่ากับ $\left(-\frac{E_a}{R} \right)$ และมีจุดตัดแกนต์งเท่ากับ $\ln A$ ซึ่งผลแสดงดังภาพประกอบที่ 29 และ 30 และผลการคำนวณค่าพลังงานก่อกำมันต์ของปฏิกิริยา และแฟกเตอร์ความถี่แสดงดังตารางที่ 10

ภาพประกอบที่ 29 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง $\ln k$ กับ $\frac{1}{T}$ ของ KOH และ KOCH₃ สำหรับอันดับปฏิกิริยาของ KOH และ KOCH₃ เท่ากับ 1

ภาพประกอบที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง $\ln k$ กับ $\frac{1}{T}$ ของ KOH และ KOCH₃ สำหรับอันดับปฏิกิริยาของ KOH และ KOCH₃ เท่ากับ 2

ตารางที่ 10 แสดงค่าพลังงานก่อการมันต์ของปฏิกิริยาและแฟกเตอร์ความถี่เมื่อใช้ KOH และ KOCH_3 ความเข้มข้น 1.48% โดยโมลของน้ำมัน ละลายในเมทานอล 6% โดยน้ำหนักของน้ำมัน

เมื่อกำหนดอันดับปฏิกิริยาของเบสทั้ง 2 เป็น 1

ชนิดเบส	ค่าคงที่	A	E_a (kJ/mol)	R^2
KOH	k_1	4.162E+07	50.62	0.9974
KOCH_3	k_3	4.170E+03	27.93	0.7858

เมื่อกำหนดอันดับปฏิกิริยาของเบสทั้ง 2 เป็น 2

ชนิดเบส	ค่าคงที่	A	E_a (kJ/mol)	R^2
KOH	k_1	2.524E+07	50.67	0.9974
KOCH_3	k_3	2.484E+03	27.93	0.7858

จากตารางที่ 10 พบว่า จากการกำหนดอันดับปฏิกิริยาของเบสเป็น 1 และ 2 ตามลำดับ พบว่า ค่าพลังงานก่อการมันต์ที่คำนวนได้มีค่าไม่ต่างกัน แสดงว่า การกำหนดอันดับปฏิกิริยาเบสเป็นค่าต่างๆ นั้นไม่ส่งผลต่อการคำนวนค่าดังกล่าว ส่วนค่าแฟกเตอร์ความถี่และค่าพลังงานก่อการมันต์ของปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชัน เมื่อใช้เบสเป็น KOH สูงกว่าค่าแฟกเตอร์ความถี่ และค่าพลังงานก่อการมันต์ของปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชัน เมื่อใช้เบสเป็น KOCH_3 ดังนั้นอัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชัน เมื่อใช้ KOH เร็วกว่าอัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชัน เมื่อใช้ KOCH_3 เนื่องจากค่าคงที่ปฏิกิริยาจะขึ้นกับค่าแฟกเตอร์ความถี่ นั่นคือ ค่าแฟกเตอร์ความถี่ยิ่งสูงจะทำให้ค่าคงที่ปฏิกิริยาสูงขึ้นด้วย และเมื่อค่าคงที่ปฏิกิริยาสูงขึ้นอัตราการเกิดปฏิกิริยาจะสูงขึ้น เช่นกัน

เมื่อเปรียบเทียบค่าคงที่ของปฏิกิริยาระหว่างปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซลและปฏิกิริยาทรานส์อเลอเรติฟิเคชันในงานวิจัยของ Berchmans *et al.*, 2010 ซึ่งใช้น้ำมันสนุ่วดำที่มีกรดโอลิโกเป็นองค์ประกอบหลักของกรดไขมันเช่นเดียวกันกับงานวิจัยฉบับนี้ โดยทำปฏิกิริยาที่สภาวะคือ ที่สัดส่วนเชิงโมลของเมทานอลต่อน้ำมันเป็น 6:1 โดยใช้เบสคือ KOH และใช้อุณหภูมิ 50°C ในการทำปฏิกิริยา แสดงรายละเอียดดังตารางที่ 11

พบว่า ค่าคงที่ของปฏิกิริยาของปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซลในงานวิจัยนี้เมื่อกำหนดอันดับปฏิกิริยาของ KOH เป็น 1 มีค่าประมาณ 0.16 L/mol.min ซึ่งมีค่าใกล้เคียงกับ

ค่าคงที่ของปฏิกิริยาของปฏิกิริยาสารพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล แต่อย่างไรก็ตามมีค่าต่ำกว่าค่าคงที่ของปฏิกิริยาของปฏิกิริยาทรายส์อสเตอริฟิเคชันในงานวิจัยเดียวกัน

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบค่าคงที่ของปฏิกิริยาระหว่างปฏิกิริยาสารพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซลกับปฏิกิริยาทรายส์อสเตอริฟิเคชัน

ปฏิกิริยา	k (L/mol.min)	งานวิจัย
สารพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล โดยกำหนดอัตราดับปฏิกิริยาของ KOH เป็น 1	0.16	งานวิจัยฉบับนี้
สารพอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล	0.17	Berchmans <i>et al.</i> , 2010
ทรายส์อสเตอริฟิเคชัน ปฏิกิริยาไบปั๊งหน้า	1.73-3.71	

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

5.1 สรุปผลการทดลอง

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคลชันของไบโอดีเซล โดยทำปฏิกิริยาระหว่างไบโอดีเซลกับเบส ซึ่งเบสที่ศึกษามี 2 ชนิด คือ KOH และ KOCH₃ โดยจะถูกทดสอบด้วยเมทานอล พบว่า อุณหภูมิเป็นปัจจัยหลัก รองลงมาคือ เปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลและปริมาณเมทานอล ที่มีผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคลชันของไบโอดีเซลโดยเมื่อใช้ KOH ในการทำปฏิกิริยา เมื่อเพิ่มอุณหภูมิให้สูงขึ้นทำให้ปฏิกิริยาเกิดเร็วขึ้นเปรียบเทียบกับการใช้ KOCH₃ ในการทำปฏิกิริยา พบว่าที่อุณหภูมิเดียวกันการใช้ KOH ในการทำปฏิกิริยา จะทำให้อัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคลชันของไบโอดีเซลเร็วกว่าการใช้ KOCH₃ ในการทำปฏิกิริยาด้วย ซึ่งเมื่อทำการเปลี่ยนแปลงปริมาณเมทานอลที่ใช้ในการละลายเบส โดยตัวแปรอื่นคงที่ พบว่า เมื่อปริมาณเมทานอลเพิ่มขึ้น อัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคลชันของไบโอดีเซลจะเกิดช้าลง แต่จะเห็นเด่นชัดเมื่อปริมาณเมทานอลสูงๆ ไม่ว่าจะเป็นการใช้ KOH และ KOCH₃ ในการทำปฏิกิริยา และพบว่าเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล ยังส่งผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคลชันของไบโอดีเซลอีกด้วย คือยิ่งไบโอดีเซลมีความบริสุทธิ์มากขึ้นเท่าไร จะทำให้อัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคลชันของไบโอดีเซลเกิดเร็วยิ่งขึ้น

การคำนวณค่าทางจำนวนผลศาสตร์ของปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคลชันของไบโอดีเซล ภายใต้สมมุติฐานที่ว่า

- (1) ปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคลชันของไบโอดีเซลเป็นแบบย้อนกลับไม่ได้
- (2) สารมีการผสมกันได้ดี (Well mix) และเป็นเนื้อเดียวกันภายในถังปฏิกิริยานี้
- (3) กำหนดให้ในกระบวนการมีเพียงปฏิกิริยาสะพอนนิฟิเคลชันของไบโอดีเซลเพียงอย่างเดียวไม่มีปฏิกิริยาข้างเคียงหรือปฏิกิริยาอื่นๆ เพื่อให้ง่ายในการคำนวณ

(4) ความเข้มข้นของเมทิลเอสเตอร์ ซึ่งเป็นสารตั้งต้นในปฏิกิริยาจาก การคำนวณ โดยตั้งสมมุติฐานว่า ปริมาณเมทิลเอสเตอร์ที่เหลืออยู่จะเท่ากับปริมาณเมทิลเอสเตอร์ที่มีในตอนเริ่มต้นลงกับปริมาณเมทิลเอสเตอร์ที่ทำปฏิกิริยาไป ซึ่งให้เป็นไปตามสัดส่วนเชิงโมลของปริมาณเบสที่ทำปฏิกิริยาไป

จากการคำนวณค่าทางลงผลศาสตร์ของปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซลพบว่า ค่าคงที่ของปฏิกิริยา (k) มีค่าเพิ่มขึ้นเมื่ออุณหภูมิเพิ่มขึ้น เมื่อใช้เบสทั้ง KOH และ $KOCH_3$ ค่าแฟกเตอร์ความถี่เมื่อใช้ KOH มีค่าเท่ากับ $4.162E+07$ และ $2.524E+07$ เมื่อกำหนดอันดับปฏิกิริยาของ KOH เป็น 1 และ 2 ตามลำดับ และค่าแฟกเตอร์ความถี่เมื่อใช้ $KOCH_3$ มีค่าเท่ากับ $4.170E+03$ และ $2.484E+03$ เมื่อกำหนดอันดับปฏิกิริยาของ $KOCH_3$ เป็น 1 และ 2 ตามลำดับ พบว่า ค่าแฟกเตอร์ความถี่เมื่อใช้ KOH สูงกว่า $KOCH_3$ ทำให้อัตราการเกิดปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซลเมื่อใช้ KOH เร็วกว่า $KOCH_3$ และค่าพลังงานก่อภัยมันต์ของปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซล เมื่อใช้เบสเป็น KOH มีค่าเท่ากับ 50.62 และ 50.67 kJ/mol เมื่อกำหนดอันดับปฏิกิริยาของ KOH เป็น 1 และ 2 ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าค่าพลังงานก่อภัยมันต์ของปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซล เมื่อใช้เบสเป็น $KOCH_3$ ที่มีค่าเท่ากับ 27.93 และ 27.93 kJ/mol เมื่อกำหนดอันดับปฏิกิริยาของ $KOCH_3$ เป็น 1 และ 2 ตามลำดับ

5.2 ข้อเสนอแนะ

ในการผลิตไบโอดีเซลโดยปฏิกิริยาทรานส์เอสเตอ蕊ฟิเคชัน ซึ่งใช้เบสเป็นตัวเร่งปฏิกิริยานั้น ต้องคำนึงถึงปฏิกิริยาข้างเคียงที่อาจเกิดขึ้น นั่นคือ ปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซล ซึ่งมีหลายปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาดังกล่าว ไม่ว่าจะเป็นอุณหภูมิที่ใช้ในการทำปฏิกิริยา ชนิดของตัวเร่งปฏิกิริยา ปริมาณแอลกอฮอล์ที่มีอยู่ในปฏิกิริยา และเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลที่เกิดขึ้นในระหว่างทำปฏิกิริยา ซึ่งการเกิดปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซลนี้เป็นปฏิกิริยาที่เกิดขึ้นได้ง่ายและเกิดควบคู่ไปกับการเกิดไบโอดีเซล ซึ่งปฏิกิริยาสะพอนิฟิเคชันของไบโอดีเซลเป็นปฏิกิริยาที่ไม่ผันกลับ ดังนั้นเมื่อเกิดปฏิกิริยานี้ขึ้นจะส่งผลเสีย

ตามมาต่อการผลิตใบโอดีเซลดังที่ได้กล่าวไว้ข้างต้น เราจึงควรควบปัจจัยที่ส่งผลต่ออัตราการเกิดปฏิกิริยาสารพอนนิฟิเคชันของใบโอดีเซลดังที่ศึกษาไว้ เพื่อลดอัตราการเกิดปฏิกิริยาดังกล่าว

ในการศึกษาจนผลศาสตร์ของปฏิกิริยาสิ่งสำคัญ คือ การควบคุมระบบ และความแม่นยำในการวิเคราะห์ความเข้มข้น ซึ่งในงานวิจัยนี้ภายในระบบมีสารที่ระเหยง่ายคือ เมทานอล ในการดึงและเก็บตัวอย่างอาจทำให้เกิดการระเหยของเมทานอลได้ ดังนั้นควรเก็บสารไว้ในที่อุณหภูมิต่ำ หรือเดิมลงไปในตัวทำละลายที่ใช้ในการวิเคราะห์ความเข้มข้นของสารนั้นๆ เพื่อลดการชนกันของโมเลกุลของสารในการหยุดปฏิกิริยา แล้วควรทำการวิเคราะห์ให้เร็วที่สุด ไม่ควรตั้งไวนานๆ ซึ่งการวิเคราะห์ความเข้มข้นของสารที่เกี่ยวข้องกับปฏิกิริยาในงานวิจัยสามารถวิเคราะห์ได้เพียง 2 ตัวเท่านั้น คือ ความเข้มข้นของเบสและสนู๊ฟ ซึ่งความเข้มข้นของสารที่เหลืออีก 2 ตัว มาจากการคำนวนโดยเทียบจากสัดส่วนเชิงโมลในการทำปฏิกิริยา ซึ่งอาจไม่แม่นยำพอทำให้ค่าทางจนผลศาสตร์อาจมีความคลาดเคลื่อนไป แต่ด้วยข้อจำกัดของการวิเคราะห์สารทั้ง 2 ตัวที่เหลือนี้ ซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการวิเคราะห์สูงมาก จึงทำให้ต้องตั้งสมมุติฐานในการคำนวนค่าเพื่อให้ง่ายต่อการวิเคราะห์และลดค่าใช้จ่ายลง

เอกสารอ้างอิง

สุ瓜วดี เพ็งคง, สุกฤทธิรา รัตนวิໄລ, ผกามาศ เจยภูพตนาณนท์ และชาคริต ทองอุไร. 2550.

ผลงานศาสตราจารย์ของปฏิกริยาເອສເຕອຣີເພື່ອເຫັນສໍາຮັບໄປໂອດີເຊລ ໂດຍໃຫ້ຕັ້ງເຮັດວຽກ
ພອສໂພທັນສົດຖືກ ແອຊີດ. ວິທະຍານິພນ້ວົວກະຽມຄາສຕຽມຫາບັນທຶດ, ສາຂວິຊາວົວກະຽມ
ເຄມີ ຄະນະວົວກະຽມຄາສຕຽມ, ມາຮວິທາລັບສົງຄະນະຄຣິນທີ່.

- A. Banerjee, and R. C. Akraborty. 2009. Parametric sensitivity in transesterification of waste cooking oil for biodiesel production-A review. *Resources, Conservation and Recycling* 53: 490–497.

A. Demirbas. 2009. Biodiesel from waste cooking oil via base-catalytic and supercritical methanol transesterification. *Energy Conversion and Management* 50: 923-927.

A. Demirbas. 2008. Comparison of transesterification methods for production of biodiesel from vegetable oils and fats. *Energy Conversion and Management* 49: 125–130.

A. Demirbas, and S. Karslioglu. 2007. Biodiesel Production Facilities from Vegetable Oils and Animal Fats. *Energy Sources, Part A*, 29:133–141.

A. Iftikhar. 1984. Significance of palm oil and palm stearin as fatty raw materials for soap. *Palm Oil Research Institute of Malaysia*, Kuala Lumpur.

A.N. Alkabbas, Md Z. Alam, M.E.S. Mirgani, A.M.A. Al-Fusaiel. 2009. Biodiesel Production from Crude Palm Oil by Transesterification Process. *Applied Sciences* 9, 17: 3166-

B.K. Barnwal, and M.P. Sarma. 2005. Prospects of biodiesel production from vegetable oils in India. *Renewable and Sustainable Energy Reviews* 9: 363–378.

C.Y. May. 2004. Transesterification of Palm Oil: Effect of Reaction Parameters. *Oil Palm Research* 16: 1-11.

D. Darnoko, and M. Ceryan. 2000. Kinetics of Palm Oil Transesterification in a Batch Reactor. *JAOCS* 19574 (77): 1263-1267.

D.Y.C., Leung, X. Wu, and M.K.H., Leung. 2010. A review on biodiesel production using catalyzed transesterification. *Applied Energy* 87: 1083–1095.

Fogler, Scott H. 1999. *Elementarys of Chemical Reaction Engineering*. 3rd ed; Prentice Hall International Series.

G. Mendow, N.S. Veizaga, C.A. Querini. 2011. Ethyl ester production by homogeneous alkaline transesterification: Influence of the catalyst. *Bioresource Technology* xxx: xxx–xxx.

G. Vicente, M. Martinez, J. Aracil. 2004. Integrated biodiesel production: a comparison of different homogeneous catalysts systems. *Bioresource Technology* 92: 297–305.

Hai, and C. TEOH. 2002. The palm oil industry in malaysia: From seed to frying pan.

H. J. Bercmans, K. Morisita, and T. Takarada. 2010. Kinetic study of hydroxide-catalyzed methanolysis of Jatropha curcas-waste food oil mixture for biodiesel production. *Fuel* xxx: xxx–xxx.

International Energy Agency I. Key world energy statistic; 2006.

J. H. V. Gerpen, E. G. Hammond, L. A. Johnson, S. J. Marley, L. Yu, I. Lee, and A. Monyem. 1996. Determining the Influence of Contaminants on Biodiesel Properties. Iowa State University xx: 21-22.

J. Kwiecien, M. Hajek, and F. Skopal. 2010. Combined effect of water and KOH on rapeseed oil metathesis. Bioresource Technology 101: 3121–3125.

J.M. Dias, M.C.M. Alvim-Ferraz, and M.F. Almeida. 2008. Comparison of the performance of different homogeneous alkali catalysts during transesterification of waste and virgin oils and evaluation of biodiesel quality. Fuel 87: 3572-3578.

K.G. Georgogianni, A.K. Katsoulidis, P.J. Pomonis, G. Manos, and M.G. Kontominas. 2009. Transesterification of rapeseed oil for the production of biodiesel using homogeneous and heterogeneous catalysis. Fuel Processing Technology 90: 1016–1022.

K. Gunvacchai, M.G. Hassan, G. Salama, and K. Hellgardt. 2007. A NEW SOLUBILITY MODEL TO DESCRIBE BIODIESEL FORMATION KINETICS. Process Safety and Environmental Protection 85 (B5): 383–389.

M. Atapour, and H.R. Kariminia. 2011. Characterization and transesterification of Iranian bitter almond oil for biodiesel production. Applied Energy 88: 2377–2381.

M. Fangrui, and M.A. Hanna. 1999. Biodiesel production. Bioresource Technology.

- M.K. Lam, K.T. Lee, and A.R. Mohamed. 2010. Homogeneous, heterogeneous and enzymatic catalysis for transesterification of triglyceride free fatty acid oil (waste cooking oil) to biodiesel: A review. *Biotecnology Advances* 28: 500–518.
- S. Labua, C. Sriadulpalin, S. Sangkong, and N. Puangmalai. 2008. Biodiesel with Decreased Viscosity Produced from Crude Palm Oil. *Natural Sciences* 42: 300-304.
- S. Sinha, A.K. Agarwal, and S. Garg. 2008. Biodiesel development from rice bran oil: Transesterification process optimization and fuel characterization. *Energy Conversion and Management* 49: 1248–1257.
- W.N.N.W. Omar, N. Nordin, M. Mohamed, and N.A.S. Amin. 2009. A two-step biodiesel production from waste cooking oil: Optimization of pre-treatment step. *Journal of Applied Sciences* 9 (17): 3098-3103.
- X. Miao, R. Li, and H. Yao. 2009. Effective acid-catalyzed transesterification for biodiesel production. *Energy Conversion and Management* 50: 2680–2684.
- พีช ไร์ เศรษฐกิจ. ภาควิชาพีช ไร์ นา คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรมวิชาการเกษตร. Available online: <http://www.doa.go.th> (สืบค้นเมื่อ 20 มีนาคม 2554).
- สถานวิจัยและพัฒนาเพลิงงานทดแทนจากน้ำมันปาล์มและพืชน้ำมัน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2005. “เอกสารประกอบการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ ใบโอดีเซล รุ่นที่ 4”. Available online: http://www.biodiesel.eng.psu.ac.th/pdf/training_sheets.pdf (สืบค้นเมื่อ 16 กันยายน 2552).

ห้องปฏิบัติการวิจัยและทดสอบอาหาร คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. “รายงานการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล โครงการการศึกษาข้อมูลด้านสมบัติทางกายภาพเคมี และคุณค่าทางโภชนาการของน้ำมันบริโภค”. Available online: <http://www.tipoil.com/admin/> (สืบค้นเมื่อ 24 มีนาคม 2554).

CHEMISTRY. “การเกิดสนับ”. Available online:

http://www.promma.ac.th/main/chemistry/boonrawd_site/saponification.htm (สืบค้นเมื่อ 7 เมษายน 2554).

“CHEMISTRY 122: SYNTHESIS OF SOAP”. Available online:

<http://www.chem.latec.edu/~deddy/chem122m/L06U00Soap122.htm> (accessed January 18, 2010).

“Experiment 11: Saponification and Transesterification: Making Soap and Biodiesel”. Available online: www.chem.wisc.edu/courses/342/Fall2006/Experiment_11.pdf (accessed October 21, 2010).

“Saponification: The preparation of Soap”. Available online:

<http://web.fccj.org/~smilczan/eleven/SOAP.pdf> (accessed January 18, 2010).

Scientific Psyclic. “Fatty acid composition of some common edible fats and oils”. Available online: <http://www.scientificpsyclic.com/fitness/fattyacids1.htm> (accessed March 24, 2011).

Wikipedia. “Decanoic acid”. Available online: http://en.wikipedia.org/wiki/Decanoic_acid (accessed March 24, 2011).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

วิธีการวิเคราะห์

1. การวิเคราะห์หาความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเทอร์โดยใช้วิธีตรวจสอบคุณภาพในโอดีเซลแบบงบประมาณ (Proximate Analysis) โดยใช้ไมโครเวฟ

การตรวจสอบคุณภาพในโอดีเซลแบบงบประมาณ (Proximate analysis) โดยใช้ไมโครเวฟเป็นการตรวจสอบคุณภาพของในโอดีเซลโดยการนำไปโอดีเซลโดยการนำไปโอดีเซลทำปฏิกิริยาทรานส์เอสเทอเรติกเคมี อีกครั้งในไมโครเวฟโดยอาศัยหลักการที่ว่า หากในในโอดีเซลยังมีกลีเซอไรต์ (ไตรกลีเซอไรต์, ไดกลีเซอไรต์ และโมโนกลีเซอไรต์) เหลืออยู่เมื่อทำปฏิกิริยาทรานส์เอสเทอเรติกเคมีกับเมทานอลและโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ ในสัดส่วนที่เหมาะสมย้อมเกิดกลีเซอรอลขึ้น ซึ่งปริมาณกลีเซอรอลนี้สามารถบ่งบอกถึงคุณภาพของในโอดีเซลได้

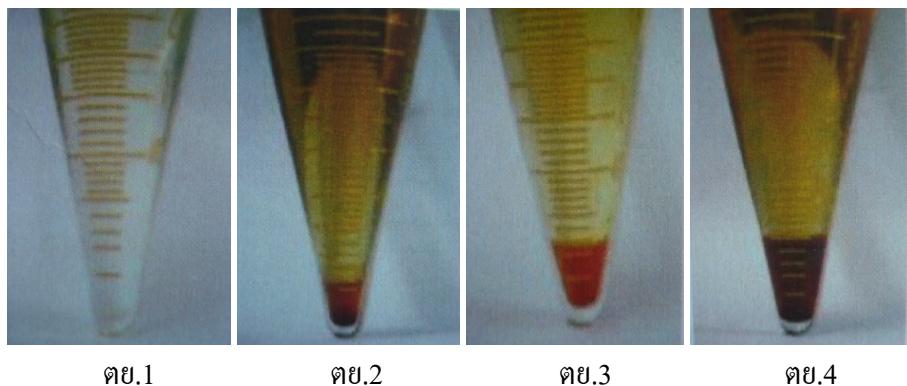
อุปกรณ์ และสารเคมีที่ใช้

- (1) หลอดเหวี่ยงรูปกรวย ซึ่งมีสเกลละอีด 0.05 มิลลิลิตร
- (2) เตาไมโครเวฟ
- (3) สารละลายน้ำยา + โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ เตรียมได้โดยละลายโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ 3 กรัม หรือประมาณ 4 มิลลิลิตร ในน้ำยา 100 กรัม ใส่ขวดปิดฝาให้สนิท

วิธีทดสอบ

- (1) นำไปโอดีเซลใส่หลอดเหวี่ยงรูปกรวย 20 กรัม หรือประมาณ 24 มิลลิลิตร
- (2) เติมสารละลายน้ำยา + โพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ 3 กรัม เข้าให้เข้ากัน
- (3) นำเข้าทำปฏิกิริยาทรานส์เอสเทอเรติกเคมีในไมโครเวฟ โดยใช้ความร้อนต่อที่สูด (90วัตต์) เวลา 1.5 นาที
- (4) ทิ้งรอให้เกิดการแยกชั้นระหว่างในโอดีเซลและกลีเซอริน
- (5) อ่านค่ากลีเซอรอลในหลอดเหวี่ยงรูปกรวย

(6) เมื่อได้ค่ากลีเซอรอลแล้วก็นำมาเทบตารางตัวอย่างของ มอ. เพื่อหาเปอร์เซ็นต์ของกลีเซอไรด์ที่เหลือ

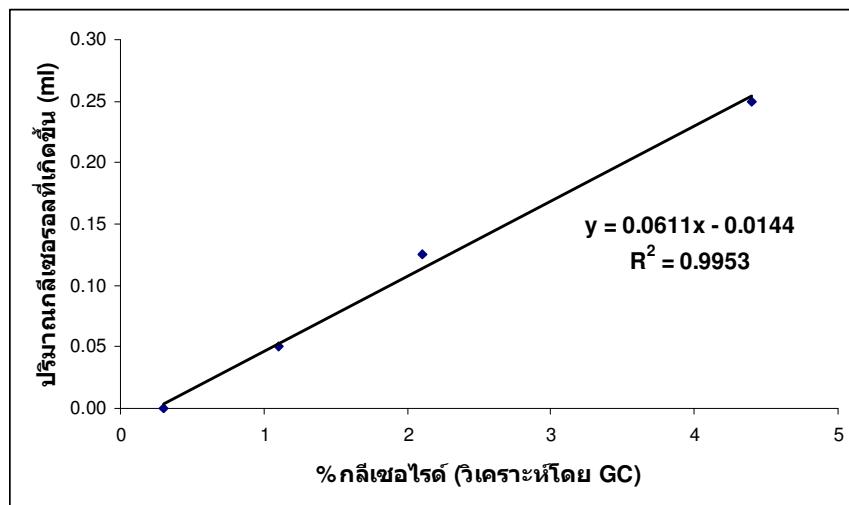
ตารางที่ ก-1 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพในโอดิเซลแบบประมาณโดยใช้ในโครเวฟ ที่มีปริมาณกลีเซอไรด์ต่างๆ กัน

ตัวอย่างที่	Glyceride จาก GC (%)	ปริมาณ Glycerol ที่เกิด (ml)
1	0.3	0
2	1.1	0.05
3	2.1	0.125
4	4.4	0.25

** สีของในโอดิเซลและกลีเซอรอลต่างกัน เนื่องจากตัวอย่างในโอดิเซลที่ได้จากวัตถุดินแตกต่างกัน

** เปอร์เซ็นต์ของกลีเซอไรด์ วัดจากเครื่อง GC ศูนย์เครื่องมือวิทยาศาสตร์ ม.อ.

จากการตรวจสอบคุณภาพใบโอดีเซลแบบประเมณโดยใช้ไมโครเวฟ ที่มีปริมาณกลีเซอไรด์ต่างๆ กัน ได้ผลการทดลองดังตารางที่ 1 ซึ่งสามารถสร้างกราฟมาตรฐานได้ดังกราฟที่ 1

กราฟที่ 1 แสดงกราฟมาตรฐานของปริมาณกลีเซอโรลที่เกิดขึ้นจากการตรวจสอบคุณภาพใบโอดีเซลแบบประเมณโดยใช้ไมโครเวฟ

ดังนั้น $\% \text{ความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์} = 100 - \% \text{ กลีเซอไรด์ที่คำนวณได้จากการ}$

ที่มา: สถานวิจัยและพัฒนาพลังงานทดแทนจากน้ำมันปาล์มและพืชน้ำมัน คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

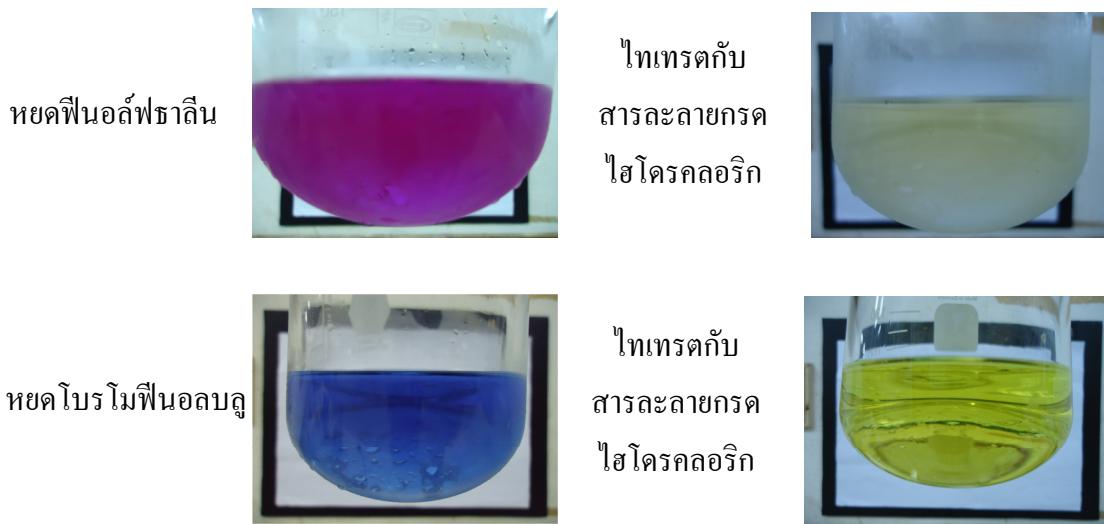
หมายเหตุ เนื่องจากเมทิลเอสเตอร์ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ผลิตมาจากน้ำมันปาล์ม โอลีвин ซึ่งมีองค์ประกอบของกรดโอลีอิก ($C_{18}H_{34}O_2$) เป็นส่วนใหญ่ ดังนั้นเมทิลเอสเตอร์ที่ได้จึงประกอบด้วยกรดโอลีอิกเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งมีสูตรโมเลกุล คือ ($C_{19}H_{36}O_2$) และมีมวลโมเลกุลเท่ากับ 296 (เป็นค่าที่ใช้ในการคำนวณความเข้มข้นของเมทิลเอสเตอร์และเบส)

2. การวิเคราะห์หาปริมาณเบสและสบู่

การไทเทรตหาปริมาณของสบู่และตัวเร่งปฏิกิริยา (เบส) ในสารตัวอย่าง เช่น กลีเซอรอล เอสเตอร์และเมทิลเอสเตอร์ที่ผ่านการล้างแล้ว เป็นต้น โดยใช้สารละลายน้ำกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น 0.01 โมลต่อลิตร และอินดิเคเตอร์ 2 ชนิด คือ ฟีโนล์ฟราลีน (Phenolphthalein) และ ไบรโอมีฟีโนลอบลู (Bromophenol blue) ซึ่งขึ้นตอนแรก ใช้สารละลายน้ำกรดไฮโดรคลอริกเพื่อทำให้ตัวเร่งปฏิกิริยาเป็นกลาง สังเกตได้จากการเปลี่ยนสีของฟีโนล์ฟราลีน และเมื่อไทเทรตต่อสารละลายน้ำกรดไฮโดรคลอริก ซึ่งเป็นกรดเข้มข้นก็จะแยกไบรโอมีฟีโนลอบลูออกเป็นเกลือและกรดไฮมัน อิสระ ในช่วง pH ประมาณ 4.6 สังเกตได้จากการเปลี่ยนสีของไบรโอมีฟีโนลอบลู โดยมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้

1. ละลายสารตัวอย่างใน 50 มิลลิลิตรของไฮโซไฟฟารานอล ปริมาณสารตัวอย่างขึ้นอยู่กับปริมาณสบู่ในสารตัวอย่าง เช่น กลีเซอรอลดิบ ใช้ 0.5 กรัม เมทิลเอสเตอร์ที่ยังไม่ล้าง 5 กรัม และเมทิลเอสเตอร์ที่ล้างแล้ว 100 กรัม ในการทดลองนี้จะใช้ตัวอย่างประมาณ 4-5 กรัม (5 มิลลิลิตร)

2. เติมฟีโนล์ฟราลีน (1 % ในไฮโซไฟฟารานอล) จำนวน 5-7 หยด
3. ไทเทรตกับสารละลายน้ำกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น 0.01 โมล/ลิตร จนกระทั่งฟีโนล์ฟราลีนเปลี่ยนสี (จากสีแดงเป็นใสไม่มีสี) แสดงว่าตัวเร่งปฏิกิริยาหรือเบสที่เหลืออยู่ในสารละลายน้ำเป็นกลาง และบันทึกปริมาตรของสารละลายน้ำกรดไฮโดรคลอริกที่ใช้ในที่นี่ให้เป็น “A”
4. เติมไบรโอมีฟีโนลอบลู (0.4 wt% ในน้ำ) จำนวน 5-7 หยด ซึ่งจะเปลี่ยนสีที่ pH = 4.5
5. ไทเทรตต่อจนกระทั่งไบรโอมีฟีโนลอบลูเปลี่ยนสี (จากสีน้ำเงินเป็นสีเหลือง) บันทึกปริมาตรของสารละลายน้ำกรดไฮโดรคลอริกที่ใช้ในที่นี่ให้เป็น “B”
6. การสังเกตสีจากการวิเคราะห์ด้วยการไทเทรต แสดงดังภาพประกอบที่ ก-1

ภาพประกอบที่ ก-1 แสดงสีที่เกิดขึ้นในการวิเคราะห์ด้วยการ ไทเกรต

วิธีการคำนวณ

1. ปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยาในสารตัวอย่าง สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$C = A \times 0.01 \times MW \times 1000 / W$$

เมื่อ C = ปริมาณของตัวเร่งปฏิกิริยาในสารตัวอย่าง, ppm
 A = ปริมาตรของสารละลายน้ำ ไฮโดรคลอริก, มิลลิลิตร
 MW = มวล โนเมเลกุลของตัวเร่งปฏิกิริยาหรือเบส ซึ่งขึ้นอยู่กับชนิดที่ใช้
 W = น้ำหนักของสารตัวอย่าง, กรัม

2. ปริมาณของสูญในสารตัวอย่าง สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$S = B \times 0.01 \times MW \times 1000 / W$$

เมื่อ S = ปริมาณของสูญในสารตัวอย่าง, ppm
 B = ปริมาตรของสารละลายน้ำ ไฮโดรคลอริก, มิลลิลิตร
 MW = มวล โนเมเลกุลของสูญ

ใช้ Potassium oleate = 320.56 กรัม/ลิตร

Sodium oleate = 304.4 กรัม/ลิตร

W = น้ำหนักของสารตัวอย่าง, กรัม

หมายเหตุ: ppm (พีพีเอ็ม) หมายถึง ส่วนในล้านส่วน (part per million)

ที่มา: Gerpen et al. (1996)

ภาคผนวก ข

วิธีการคำนวณ

1. การคำนวณหาเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์

การตรวจสอบคุณภาพของไบโอดีเซล โดยการนำน้ำมันไบโอดีเซลมาทำปฏิกิริยาทรานส์อีสเตอเรติฟเคนชันอีกครั้งในไมโครเวฟ โดยอาศัยหลักการที่ว่า หากในไบโอดีเซลยังมีกลิ่นโซโรดีโซโรดีออยู่ เมื่อทำการปฏิกิริยาทรานส์อีสเตอเรติฟเคนชันกับเมทานอลและโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ ในสัดส่วนที่เหมาะสมย่อมเกิดกลิ่นโซโรดีโซโรดีขึ้น ซึ่งปริมาณกลิ่นโซโรดีสามารถบ่งบอกถึงคุณภาพของไบโอดีเซลได้

พบว่ามีปริมาณกลิ่นโซโรดีโซโรดี 0.05 มิลลิลิตร

สามารถคำนวณหา % กลิ่นโซโรดีโซโรดีได้

โดยคำนวณจากสมการ

$$y = 0.0611x - 0.0144 \quad \text{โดยที่ } y \text{ คือ ปริมาณกลิ่นโซโรดีโซโรดีที่เกิดขึ้น, มิลลิลิตร}$$

x คือ % กลิ่นโซโรดี

$$\text{จะได้ } x = (0.05 + 0.0144) / 0.0611 = 1.0540 \%$$

$$\text{ดังนั้น ความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์} = 100 - 1.0540 = 98.9460\%$$

2. การเตรียมสารละลายกรดไฮโดรคลอริกเข้มข้น 0.01 โมลาร์

สูตร โนมเลกุล HCl

น้ำหนักมวล โนมเลกุล 36.46 g/mol

ความหนาแน่น 1.19 kg/L

ความเข้มข้น 37% w/w

วิธีการคำนวณ

จากสารละลาย HCl 1,000 mL มี HCl 0.01 mol

$$\text{คิดเป็นกรัม จะได้ } 0.01 \times 36.46 = 0.3646 \text{ g}$$

จาก HCl 37 g ออยู่ในสารละลาย 100 g

ถ้า HCl 0.3646 g ออยู่ในสารละลายน้ำ 0.3646x100)/37 = 0.9854 g
 เนื่องจากสารละลายมีความหนาแน่น 1.19 kg/L
 จะต้องใช้สารละลาย = 0.9854/1.19 = 0.828 mL
 ดังนั้น ปิเปตกรดไฮโดรคลอริก 0.83 mL ใส่ในขวดปรับปริมาตร 1,000 mL และ⁺
 ปรับปริมาตรด้วยน้ำกลั่น จะได้สารละลายกรดไฮโดรคลอริก 0.01 M

3. การคำนวณความเข้มข้นของเมทิลเอสเตอร์ในหน่วย mol/L

ในการหาความเข้มข้นของเมทิลเอสเตอร์ (Assume ว่ามีมวลโมเลกุล = 296 g/mol)
 เนื่องจากกรดไฮมันส่วนใหญ่ในเมทิลเอสเตอร์เป็นกรดไฮเดอิก
 เมทิลเอสเตอร์ในตอนเริ่มต้น 200 g (ความบริสุทธิ์ 98%) จะมีความเข้มข้นกี่
 mol/L
 เมื่อใช้ KOH; ในปฏิกิริยา มีสารทำปฏิกิริยาทั้งหมด 212.59 g วัดความหนาแน่นได้ 0.8748 g/ml
 ดังนั้นสารทำปฏิกิริยาทั้งหมดจะมีปริมาตรเท่ากับ 212.59/0.8748 ml

สารทำปฏิกิริยาทั้งหมดปริมาตร 212.59/0.8748 ml จะมีเมทิลเอสเตอร์ 200x0.98 g
 ถ้ามีสารทำปฏิกิริยาทั้งหมดปริมาตร 1000 ml จะมีเมทิลเอสเตอร์ 200x0.98x1000

$$(212.59/0.8748) \\ = 806.5328 \text{ g}$$

$$\text{นั่นคือ จะมีเมทิลเอสเตอร์} = 806.5328/296 = 2.7247 \text{ mol/L}$$

เมื่อใช้ KOCH₃; ในปฏิกิริยา มีสารทำปฏิกิริยาทั้งหมด 212.7 g วัดความหนาแน่นได้ 0.8736 g/ml
 ดังนั้นสารทำปฏิกิริยาทั้งหมดจะมีปริมาตรเท่ากับ 212.7/0.8736 ml

สารทำปฏิกิริยาทั้งหมดปริมาตร 212.7/0.8736 ml จะมีเมทิลเอสเตอร์ 200x0.98 g
 ถ้ามีสารทำปฏิกิริยาทั้งหมดปริมาตร 1000 ml จะมีเมทิลเอสเตอร์ 200x0.98x1000

$$(212.7/0.8736) \\ = 805.0099 \text{ g}$$

$$\text{นั่นคือ จะมีเมทิลเอสเตอร์} = 805.0099/296 = 2.7196 \text{ mol/L}$$

หมายเหตุ ความเข้มข้นของเมทิลเอสเตอร์ที่เวลาต่างๆ จะคำนวณได้จากความเข้มข้นของเมทิลเอสเตอร์ในตอนเริ่มต้นลบกับความเข้มข้นของเมทิลเอสเตอร์ที่ทำปฏิกิริยาไป โดยเทียบสัดส่วนเชิงไมล์กับเบสที่ทำปฏิกิริยาไป

4. การหาปริมาณของเบสในสารตัวอย่าง

สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$C = A \times 0.01 \times MW \times 1000 / W$$

เมื่อ C = ปริมาณของเบสในสารตัวอย่าง, ppm

A = ปริมาตรของสารละลายนครดไฮโดรคลอริก, มิลลิลิตร

MW = มวลโมเลกุลของเบส

W = น้ำหนักของสารตัวอย่าง, กรัม

ถ้าใช้สารละลายนครดไฮโดรคลอริก 5 mL ในสารตัวอย่าง 4.25 g

ในการหาปริมาณ KOH (มวลโมเลกุล = 56.1 g/mol)

คำนวณได้ $C = 5 \times 0.01 \times 56.1 \times 1000 / 4.25$

จะได้ $C = 660 \text{ ppm}$

ดังนั้น ในสารตัวอย่าง 4.25 g จะมีความเข้มข้นของ KOH = 660 ppm

ถ้ามีปริมาณสารทั้งหมดที่เข้าทำปฏิกิริยา 212.59 g

จะมีปริมาณเบสที่เหลืออยู่ทั้งหมด $= 660 \times 212.59 / 10^6 = 0.14 \text{ g}$

ถ้าใช้สารละลายนครดไฮโดรคลอริก 5 mL ในสารตัวอย่าง 4.25 g

ในการหาปริมาณ KOCH₃ (มวลโมเลกุล = 70.1 g/mol)

คำนวณได้ $C = 5 \times 0.01 \times 70.1 \times 1000 / 4.25$

จะได้ $C = 824.70 \text{ ppm}$

ดังนั้น ในสารตัวอย่าง 4.25 g จะมีความเข้มข้นของ KOH = 824.70 ppm

ถ้ามีปริมาณสารหั้งหมดที่เข้าทำปฏิกิริยา 212.7 g

จะมีปริมาณเบสที่เหลืออยู่หั้งหมด = $824.70 \times 212.7 / 10^6 = 0.18 \text{ g}$

5. การหาปริมาณของสนูในสารตัวอย่าง

สามารถคำนวณได้จากสูตร

$$S = B \times 0.01 \times MW \times 1000 / W$$

เมื่อ S = ปริมาณของสนูในสารตัวอย่าง, ppm

B = ปริมาตรของสารละลายนครดไฮโดรคลอริก, มิลลิลิตร

MW = มวลโมเลกุลของสนู

เช่น Potassium oleate = 320.56 กรัม/โมล

Sodium oleate = 304.4 กรัม/โมล

W = น้ำหนักของสารตัวอย่าง, กรัม

ถ้าใช้สารละลายนครดไฮโดรคลอริก 15 mL ในสารตัวอย่าง 4.25 g

ในการหาปริมาณสนู (Assume ว่ามีมวลโมเลกุล = 320.56 g/mol เนื่องจากครดไฮมันส่วนใหญ่ในน้ำมันใบโอดีเซลเป็นครด โอดีเอลิค ดังนั้นสนูที่เกิดขึ้นจะเป็น โพแทสเซียม-โอดีเอลิค)

$$\text{คำนวณได้ } S = 15 \times 0.01 \times 320.56 \times 1000 / 4.25$$

$$\text{จะได้ } S = 11,313.88 \text{ ppm}$$

ดังนั้น ในสารตัวอย่าง 4.25 g จะมีความเข้มข้นของสนู = $11,313.88 \text{ ppm}$

ถ้ามีปริมาณสารหั้งหมดที่เข้าทำปฏิกิริยา 212.59 g

จะมีปริมาณสนูที่เกิดขึ้นหั้งหมด = $11,313.88 \times 212.59 / 10^6 = 2.40 \text{ g}$

6. การคำนวณความเข้มข้นของเมทานอลและไอดเมทิลอีเทอร์ที่เกิดขึ้นจากปฏิกิริยา

ความเข้มข้นของเมทานอลและไอดเมทิลอีเทอร์ที่เวลาต่างๆ จะคำนวณได้จากสัดส่วนเชิงโมลของความเข้มข้นของสนูที่เกิดขึ้น

7. การเตรียมไบโอดีเซลให้มีความบริสุทธิ์ 83%

เนื่องจากในตอนเริ่มต้นมีน้ำมันไบโอดีเซลที่มีความบริสุทธิ์ 98% โดยจะทำการศึกษาผลของการบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล ซึ่งเตรียมได้จาก

- (1) นำน้ำมันไบโอดีเซลที่มีความบริสุทธิ์ 98% ผสมกับน้ำมันปาล์ม โอลิอิน ในอัตราส่วนเชิงมวล 8:2 แล้วกวนให้เข้ากัน
- (2) นำน้ำมันที่ได้จากข้อ (1) มาวิเคราะห์หาความบริสุทธิ์ด้วยวิธีแบบประมาณโดยใช้ไมโครเวฟ ได้ผลดังภาพประกอบที่ ก-2

ภาพประกอบที่ ก-2 แสดงผลจากการหาความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์โดยใช้วิธีประมาณคุณภาพไบโอดีเซลแบบประมาณ โดยใช้ไมโครเวฟ

- (3) จากการวิเคราะห์หาความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์ด้วยวิธีแบบประมาณโดยใช้ไมโครเวฟ พบว่า มีกลีเซอรอลเกิดขึ้น 1 มิลลิลิตร หลังจากนั้นนำค่าที่ได้มาคำนวณหาเบอร์เซ็นต์กลีเซอไรด์ แล้วหาเบอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์ ตามลำดับ

8. การเตรียมไบโอดีเซลให้มีความบริสุทธิ์ 90%

เนื่องจากในตอนเริ่มต้นมีน้ำมันไบโอดีเซลที่มีความบริสุทธิ์ 98% โดยจะทำการศึกษาผลของความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล ซึ่งเตรียมได้จาก

(1) นำน้ำมันไบโอดีเซลที่มีความบริสุทธิ์ 98% ผสมกับน้ำมันปาล์ม โอลิอิน ในอัตราส่วนเชิงมวล 9:1 แล้วกวนให้เข้ากัน

(2) นำน้ำมันที่ได้จากข้อ (1) มาวิเคราะห์หาความบริสุทธิ์ด้วยวิธีแบบประมาณโดยใช้ไมโครเวย์ ได้ผลดังภาพประกอบที่ ก-3

ภาพประกอบที่ ก-3 แสดงผลจากการหาความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์ โดยใช้วิธีตรวจสอบคุณภาพไบโอดีเซลแบบประมาณ โดยใช้ไมโครเวย์

(3) จากการวิเคราะห์หาความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์ด้วยวิธีแบบประมาณโดยใช้ไมโครเวย์ พบว่า มีกลีเซอรอลเกิดขึ้น 0.6 มิลลิลิตร หลังจากนั้นนำค่าที่ได้มาคำนวณหาเปอร์เซ็นต์กลีเซอไรด์ และหาเปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของเมทิลเอสเตอร์ ตามลำดับ

ภาคผนวก ค

ข้อมูลดิบ

1. ความเข้มข้นของโซเดียมไฮดรอกไซด์ (KOH) เมื่อใช้ปริมาณมาก่อน 6% wt of Oil และความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล 98% ที่อุณหภูมิต่างๆ

ความเข้มข้นของโซเดียมไฮดรอกไซด์ (ppm)				
เวลา (นาที)	อุณหภูมิ (°C)			
	30	40	50	60
0	2,634.18	2,634.18	2,634.18	2,634.18
1	1,645.97	1,112.99	699.35	489.32
2	-	-	437.66	138.27
3	1,428.47	719.06	221.28	53.56
5	1,149.27	483.85	32.92	0.00
7	945.72	241.92	0.00	0.00
10	701.25	51.47	0.00	0.00
15	359.45	0.00	0.00	-
20	177.78	0.00	-	-
25	79.95	0.00	-	-
30	33.80	-	-	-
40	0.00	-	-	-
50	0.00	-	-	-
60	0.00	-	-	-

2. ความเข้มข้นของสบู่ที่เกิดจาก KOH เมื่อใช้ปริมาณมกานอล 6% wt of Oil และความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล 98% ที่อุณหภูมิต่างๆ

เวลา (นาที)	ความเข้มข้นของสบู่ (ppm)			
	30	40	50	60
0	0.00	0.00	0.00	0.00
1	5,407.98	8,344.85	10,511.59	12,011.15
3	6,752.54	10,845.74	13,313.28	14,612.64
5	8,051.10	12,217.15	14,222.03	15,052.06
7	9,337.41	13,674.24	14,530.06	15,116.45
10	10,660.13	14,484.02	14,452.11	15,166.68
15	12,617.01	14,839.32	14,705.30	-
20	13,732.91	15,001.03	-	-
25	14,390.94	15,107.73	-	-
30	14,405.89	-	-	-
40	14,727.40	-	-	-
50	14,877.67	-	-	-
60	15,112.11	-	-	-

3. ความเข้มข้นของ $KOCH_3$ เมื่อใช้ปริมาณเมทานอล 6% wt of Oil และความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล 98% ที่อุณหภูมิต่างๆ

ความเข้มข้นของโพปแทลเชียมเมทอกไซด์ (ppm)				
เวลา (นาที)	อุณหภูมิ ($^{\circ}C$)			
	30	40	50	60
0	3,291.02	3,291.02	3,291.02	3,291.02
1	2,176.70	1,976.50	1,673.03	1148.91
3	2,021.19	1,408.55	1,126.61	635.02
5	1,728.27	1,046.52	728.76	485.43
7	1,603.44	756.95	553.88	354.62
10	1,310.36	467.88	382.83	290.01
15	1,075.70	317.90	257.33	218.56
20	832.24	179.74	192.29	207.15
25	647.58	137.93	124.81	148.45
30	509.06	114.65	108.96	144.27
40	402.87	65.36	79.89	65.82
50	256.07	24.28	29.13	41.73
60	212.92	0.00	0.00	0.00
75	112.80	0.00	0.00	0.00
90	80.57	0.00	0.00	0.00
105	32.68	-	-	-
120	0.00	-	-	-
135	0.00	-	-	-
150	0.00	-	-	-

4. ความเข้มข้นของสบู่ที่เกิดจาก $KOCH_3$ เมื่อใช้ปริมาณเมทานอล 6% wt of Oil และความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล 98% ที่อุณหภูมิต่างๆ

เวลา (นาที)	ความเข้มข้นของสบู่ (ppm)			
	30	40	50	60
0	0.00	0.00	0.00	0.00
1	5,016.10	6,306.76	7,344.57	9974.67
3	6,271.83	9,062.56	10,265.55	12,633.84
5	7,386.18	10,520.75	12,140.02	13,093.30
7	8,253.50	11,851.69	12,861.98	13,802.94
10	9,300.65	12,987.56	13,693.83	14,019.76
15	10,535.03	13,977.91	14,323.76	14,251.22
20	11,490.39	14,384.10	14,629.05	14,285.00
25	12,437.43	14,766.54	14,838.98	14,821.19
30	12,822.40	14,754.75	14,865.35	14,436.84
40	13,559.32	15,056.61	15,069.06	15,087.39
50	14,125.13	15,028.56	15,228.82	15,035.79
60	14,604.95	15,428.82	15,338.62	15,148.18
75	14,738.39	15,392.86	15,426.27	15,168.69
90	15,070.00	15,127.13	15,317.40	15,237.89
105	15,093.97	-	-	-
120	15,273.74	-	-	-
135	15,282.51	-	-	-
150	15,279.03	-	-	-

5. ความเข้มข้นของ KOH เมื่อใช้ใบโอดีเซลที่มีความบริสุทธิ์ 98% ทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 60°C ที่ปริมาณแอลกอฮอล์ต่างๆ

ความเข้มข้นของโพแทสเซียมไอกอรอกไซด์ (ppm)				
เวลา (นาที)	ปริมาณมันออล (%wt of Oil)			
	2	4	6	10
0	2,737.18	2,684.69	2,634.18	2,634.18
1	262.54	496.22	489.32	797.36
2	79.39	145.89	138.27	393.10
3	19.57	72.09	53.56	179.89
5	0.00	0.00	0.00	19.62
7	0.00	0.00	0.00	0.00
10	0.00	0.00	0.00	0.00
15	-	-	-	0.00

6. ความเข้มข้นของสนูป์เกิดจาก KOH เมื่อใช้ใบโอดีเซลที่มีความบริสุทธิ์ 98% ทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 60°C ที่ปริมาณแอลกอฮอล์ต่างๆ

ความเข้มข้นของสนูป์ (ppm)				
เวลา (นาที)	ปริมาณมันออล (%wt of Oil)			
	2	4	6	10
0	0.00	0.00	0.00	0.00
1	13,817.24	12,326.20	12,011.15	9,885.29
2	15,045.15	14,209.22	14,259.65	12,373.16
3	15,096.14	14,979.44	14,612.64	13,477.23
5	15,435.74	15,073.95	15,052.06	14,458.83
7	15,311.45	15,243.41	15,116.45	14,598.27
10	15,334.48	15,255.57	15,166.68	14,570.91
15	-	-	-	14,570.91

7. ความเข้มข้นของ $KOCH_3$ เมื่อใช้ใบโอดีเซลที่มีความบริสุทธิ์ 98% ทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ $60^{\circ}C$ ที่ปริมาณแอลกอฮอล์ต่างๆ

ความเข้มข้นของโอลีฟเซบีมเมทอกไซด์ (ppm)				
เวลา (นาที)	ปริมาณทานออล (%wt of Oil)			
	2	4	6	10
0	3,419.64	3,354.10	3,291.02	3,171.73
1	762.32	984.74	1,148.91	1,321.69
3	506.55	444.18	635.02	977.94
5	381.33	362.02	485.43	696.03
7	334.98	336.55	354.62	582.78
10	311.19	249.17	290.01	452.52
15	211.44	199.34	218.56	391.26
20	148.45	191.94	207.15	347.19
25	94.04	164.17	148.45	371.12
30	91.15	150.21	144.27	318.64
40	49.02	98.73	65.82	274.59
50	40.85	72.68	41.73	239.16
60	0.00	0.00	0.00	166.90
75	0.00	0.00	0.00	98.50
90	0.00	0.00	0.00	96.87
105	-	-	-	66.29
120	-	-	-	41.63
150	-	-	-	0.00
180	-	-	-	0.00

8. ความเข้มข้นของสูญที่เกิดจาก $KOCH_3$, เมื่อใช้ใบโอดีเซลที่มีความบริสุทธิ์ 98% ทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ $60^{\circ}C$ ที่ปริมาณแอลกอฮอล์ต่างๆ

เวลา (นาที)	ความเข้มข้นของสูญ (ppm)			
	ปริมาณทางanol (%wt of Oil)			
	2	4	6	10
0	0.00	0.00	0.00	0.00
1	12,200.98	11,181.44	9,974.67	9,027.70
3	13,861.04	13,553.63	12,633.84	10,487.46
5	13,950.30	13,770.54	13,093.30	11,746.29
7	14,272.02	14,151.19	13,802.94	12,335.09
10	14,380.26	14,432.80	14,019.76	12,867.55
15	14,726.42	14,698.66	14,251.22	13,232.42
20	14,708.05	14,730.50	14,285.00	13,419.67
25	15,128.87	15,014.52	14,821.19	13,388.09
30	14,777.59	14,959.47	14,436.84	13,612.30
40	14,981.88	15,350.76	15,087.39	13,701.35
50	14,944.52	15,400.18	15,035.79	13,916.08
60	15,445.87	15,544.74	15,148.18	14,272.55
75	15,464.96	15,537.73	15,168.69	14,526.55
90	15,434.37	15,572.23	15,237.89	14,497.69
105	-	-	-	14,663.91
120	-	-	-	14,695.51
150	-	-	-	14,717.00
180	-	-	-	14,707.51

9. ความเข้มข้นของ KOH เมื่อใช้ปริมาณแอลกอฮอล์ 6% wt of Oil ทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 60°C ที่ เปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลต่างๆ

ความเข้มข้นของโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์ (ppm)			
เวลา (นาที)	เปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล (%)		
	98	90	83
0	2,634.18	2,634.18	2,634.18
1	489.32	949.17	870.29
2	138.27	-	679.18
3	53.56	709.46	627.08
5	0.00	617.49	557.02
7	0.00	511.77	587.40
10	0.00	517.23	529.62
15	-	422.40	455.23
20	-	335.81	425.00
25	-	249.04	388.28
30	-	161.83	376.20
40	-	79.76	349.01
50	-	13.14	338.99
60	-	0.00	256.19
75	-	0.00	145.20
90	-	0.00	118.24
105	-	-	72.77
120	-	-	40.07
150	-	-	0.00
180	-	-	0.00
210	-	-	0.00

10. ความเข้มข้นของสูญเสียกิดจาก KOH เมื่อใช้ปริมาณมันหานอล 6% wt of Oil ทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ 60°C ที่ปรับเร็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลต่างๆ

เวลา (นาที)	ความเข้มข้นของสูญเสีย (ppm)		
	เปลี่ยนต่อความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล (%)		
	98	90	83
0	0.00	0.00	0.00
1	12,011.15	8,742.55	9,639.75
2	14,259.65	-	10,167.88
3	14,612.64	9,609.29	10,248.67
5	15,052.06	9,984.66	11,481.05
7	15,116.45	10,808.72	11,502.45
10	15,166.68	10,988.46	12,030.34
15	-	11,728.72	12,776.50
20	-	12,340.81	12,852.29
25	-	12,882.32	12,967.76
30	-	13,639.21	13,161.82
40	-	14,204.91	13,295.12
50	-	14,489.01	13,331.35
60	-	14,989.15	13,963.50
75	-	15,009.75	14,557.20
90	-	14,918.66	14,639.16
105	-	-	14,969.55
120	-	-	15,150.28
150	-	-	15,426.01
180	-	-	15,448.67
210	-	-	15,238.44

11. ความเข้มข้นของ $KOCH_3$ เมื่อใช้ปริมาณมันออล 6% wt of Oil ทำปฏิกิริยาที่อุณหภูมิ $60^{\circ}C$ ที่ปรับเรซึ่นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลต่างๆ

ความเข้มข้นของโพแทสเซียมเมทอกไซด์ (ppm)			
เวลา (นาที)	เปลี่ยนต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล (%)		
	98	90	83
0	3,291.02	3,291.02	3,291.02
1	1,148.91	1,995.29	1667.43
3	635.02	-	-
5	485.43	1,896.43	1472.42
7	354.62	-	-
10	290.01	1,756.72	1451.48
15	218.56	1,682.77	1448.08
20	207.15	1,522.46	1444.68
25	148.45	-	-
30	144.27	1,426.35	1423.39
40	65.82	1,286.86	1314.38
50	41.73	1,015.47	1306.26
60	0.00	1,012.95	1241.86
75	0.00	994.21	1226.34
90	0.00	890.82	1215.18
105	-	-	-
120	-	740.49	1030.39
150	-	719.40	997.83
180	-	522.02	979.10
210	-	-	-
240	-	452.26	899.14
300	-	370.72	803.05
420	-	211.44	499.52

ความเข้มข้นของโป๊ปแทสเซียมเมทอกไซด์ (ppm)			
เวลา (นาที)	เปลอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล (%)		
	98	90	83
540	-	83.06	340.53
720	-	0.00	187.16
900	-	-	98.96
1080	-	-	0.00
1440	-	-	0.00

12. ความเข้มข้นของสบู่ที่เกิดจาก $KOCH_3$ เมื่อใช้ปริมาณเมทานอล 6% wt of Oil ทำปฏิกิริยาที่ อุณหภูมิ $60^{\circ}C$ ที่เปลอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซลต่างๆ

ความเข้มข้นของสบู่ (ppm)			
เวลา (นาที)	เปลอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล (%)		
	98	90	83
0	0.00	0.00	0.00
1	9,974.67	5,975.17	7,391.55
3	12,633.84	-	-
5	13,093.30	6,271.83	7,538.28
7	13,802.94	-	-
10	14,019.76	7,067.77	7,844.29
15	14,251.22	7,312.51	7,750.63
20	14,285.00	8,415.66	7,882.62
25	14,821.19	-	-
30	14,436.84	8,431.60	8,540.74
40	15,087.39	8,749.58	8,533.43
50	15,035.79	9,848.98	8,347.92
60	15,148.18	9,797.17	8,742.55
75	15,168.69	11,096.31	9,131.79

ความเข้มข้นของสาร (ppm)			
เวลา (นาที)	เปอร์เซ็นต์ความบริสุทธิ์ของไบโอดีเซล (%)		
	98	90	83
90	15,237.89	11,154.88	8,807.84
105	-	-	-
120	-	12,340.81	9,964.40
150	-	12,470.47	10,429.70
180	-	13,375.61	10,911.08
210	-	-	-
240	-	13,664.42	11,345.24
300	-	14,024.50	11,858.42
420	-	14,800.80	13,248.80
540	-	15,192.42	13,977.02
720	-	15,574.38	14,705.30
900	-	-	15,273.74
1080	-	-	15,525.82
1440	-	-	15,688.58

ภาคผนวก ๑

ผลจากการใช้โปรแกรม Polymath 5.1

การหาสมการความเข้มข้นและอัตราการหายไปของโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์และ โพแทสเซียม เมทอกไซด์ เมื่อใช้สมการ Polynomial กำลัง 6 ที่เวลาต่างๆ

รูปแบบสมการคือ

$$C_{\text{KOH}} \text{ หรือ } C_{\text{KOCH}_3} = a_0 + a_1 t + a_2 t^2 + a_3 t^3 + a_4 t^4 + a_5 t^5 + a_6 t^6$$

โดยกำหนดให้ t คือ เวลา (นาที)

ME คือ ความเข้มข้นของเมทิลเอสเตอร์

S คือ ความเข้มข้นของสบู่

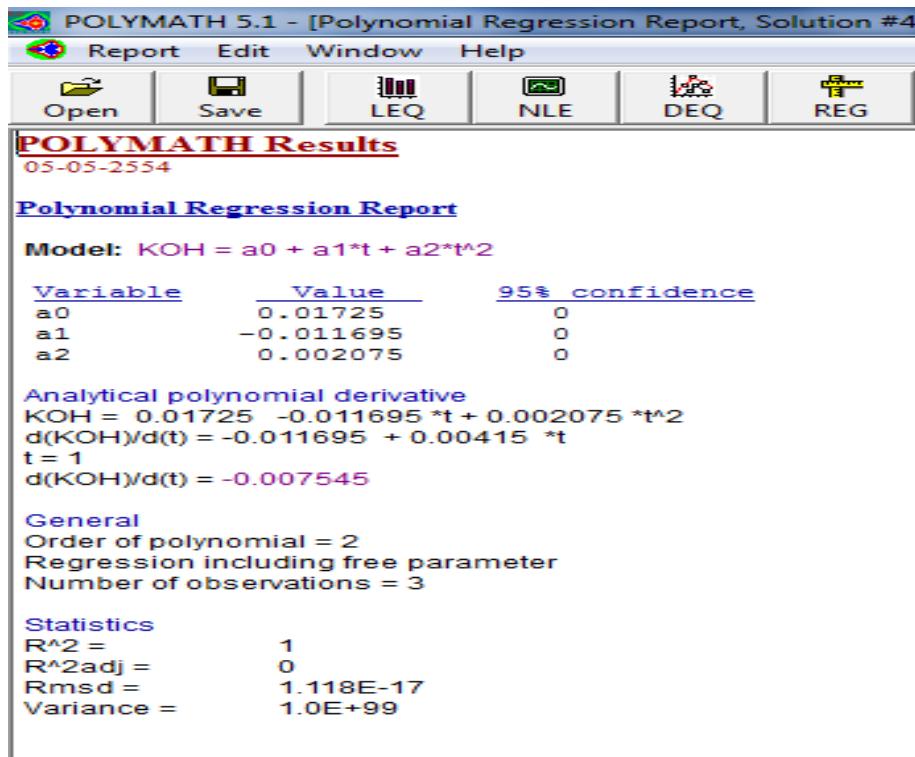
KOH คือ ความเข้มข้นของโพแทสเซียมไฮดรอกไซด์

KOCH₃ คือ ความเข้มข้นของโพแทสเซียมเมทอกไซด์

MtOH คือ ความเข้มข้นของเมทานอล

D คือ ความเข้มข้นของไดเมทิลอะกีเทอร์

ปฏิกริยาสปอนนิฟิเคชันของไบโอดีเซล เมื่อใช้ KOH ที่อุณหภูมิ 60°C

หมายเหตุ เมื่อจาก R²adj มีค่าเป็น 0 จึงไม่สามารถใช้ Order of Polynomial = 2 ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ซึ่ง R²adj ที่เหมาะสมจะต้องมีค่าน้อยกว่า R² และมีค่าใกล้เคียงกับ R² มากที่สุด

POLYMAT 5.1 - [Linear Regression Report, Solution #3]

Report Edit Window Help

Open Save LEQ NLE DEQ REG

POLYMAT Results
05-05-2554

Linear Regression Report

Model: KOH = a₀ + a₁*t

Variable	Value	95% confidence
a ₀	0.0103333	0.0328855
a ₁	-0.003395	0.015223

Analytical polynomial derivative
KOH = 0.0103333 -0.003395 *t
d(KOH)/d(t) = -0.003395
t = 1
d(KOH)/d(t) = -0.003395

General
Regression including free parameter
Number of observations = 3

Statistics
R² = 0.8892692
R²adj = 0.7785383
Rmsd = 5.647E-04
Variance = 2.87E-06

POLYMAT 5.1

File Edit Row Column Align Format Matrix Window Examples Help

Open Save LEQ NLE DEQ REG Calculate Units Const Set

Data Table

R015 : C006 =

	t	KOH	S	ME	MtOH	dKOH	C07
01	1	0.00763	0.03278	2.71843	0.32835	-0.003395	
02	2	0.00216	0.03891	2.71740	0.38982	-0.003395	
03	3	0.00084	0.03988	2.71715	0.39947	-0.003395	
04							
05							

ความเข้มข้นของ KOH, S, ME และ MtOH มีหน่วยเป็น mol/L

หมายเหตุ ผลการรัน Kinetics โดยใช้โปรแกรม Polymath 5.1 มีความคลาดเคลื่อนสูง เนื่องจากมีข้อมูลน้อยเกินไป และเป็น Order of Polynomial = 1 จึงไม่สามารถรันได้

ปฏิกริยาสaponนิฟิเกชันของไบโอดีเซล เมื่อใช้ KOH ที่อุณหภูมิ 50°C

POLYMAT Results
05-05-2554

Polynomial Regression Report

Model: $\text{KOH} = a_0 + a_1*t + a_2*t^2 + a_3*t^3$

Variable	Value	95% confidence
a ₀	0.01531	0
a ₁	-0.0044183	0
a ₂	-5.0E-05	0
a ₃	6.833E-05	0

Analytical polynomial derivative
 $\text{KOH} = 0.01531 - 0.0044183*t - 5.0E-05 *t^2 + 6.833E-05*t^3$
 $d(\text{KOH})/d(t) = -0.0044183 - 1.0E-04 *t + 2.05E-04 *t^2$
 $t = 1$
 $d(\text{KOH})/d(t) = -0.0043133$

General
Order of polynomial = 3
Regression including free parameter
Number of observations = 4

Statistics
R² = 1
R²adj = 0
Rmsd = 4.391E-16
Variance = 1.0E+99

หมายเหตุ เนื่องจาก R²adj มีค่าเป็น 0 จึงไม่สามารถใช้ Order of Polynomial = 3 ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้ ซึ่ง R²adj ที่เหมาะสมจะต้องมีค่าน้อยกว่า R² และมีค่าใกล้เคียงกับ R² มากที่สุด

POLYMAT 5.1 - [Polynomial Regression Report, Solution #8]

Report Edit Window Help

Open Save LEQ NLE DEQ REG

POLYMAT Results
05-05-2554

Polynomial Regression Report

Model: KOH = a₀ + a₁*t + a₂*t²

Variable	Value	95% confidence
a ₀	0.0163015	0.0045191
a ₁	-0.0058931	0.0035074
a ₂	5.464E-04	5.604E-04

Analytical polynomial derivative
 $KOH = 0.0163015 - 0.0058931*t + 5.464E-04*t^2$
 $d(KOH)/d(t) = -0.0058931 + 0.0010927*t$
 $t = 1$
 $d(KOH)/d(t) = -0.0048004$

General
Order of polynomial = 2
Regression including free parameter
Number of observations = 4

Statistics
R² = 0.9995931
R²adj = 0.9987793
Rmsd = 3.909E-05
Variance = 2.445E-08

POLYMAT 5.1 - [Data Table]

File Edit Row Column Align Format Matrix Window Examples Help

Open Save LEQ NLE DEQ REG Calculate Units Const Se

R021:C006 =

	t	KOH	S	ME	MIOH	dKOH	C07
01	1	0.01091	0.02869	2.71905	0.28736	-0.00480	
02	2	0.00682	0.03288	2.71828	0.32940	-0.00371	
03	3	0.00345	0.03633	2.71764	0.36395	-0.00262	
04	5	0.00051	0.03881	2.71709	0.38879	-0.00043	
05							
06							

POLYMAT 5.1 - [Nonlinear Report #19]

Report Edit Window Help

Open Save LEQ NLE DEQ REG Calculate

POLYMAT Results
05-05-2554

Nonlinear regression (L-M)

Model: $dKOH = -k1*ME*a*KOH^1$

Variable	Ini guess	Value	95% confidence
k1	1	0.4241727	0.1142254
a	1	0.4241727	0.1142254

Nonlinear regression settings
Max # iterations = 64

Precision
 $R^2 = 0.8724491$
 $R^2adj = 0.8086737$
 $Rmsd = 2.886E-04$
 $Variance = 6.661E-07$

General
Sample size = 4
Model vars = 2
Indep vars = 2
Iterations = 5

POLYMAT 5.1 - [Nonlinear Report #27]

Report Edit Window Help

Open Save LEQ NLE DEQ REG Calculate

POLYMAT Results
05-05-2554

Nonlinear regression (L-M)

Model: $dKOH = -k1*ME*a*KOH^1$

Variable	Ini guess	Value	95% confidence
k1	0.4241	0.2762338	0.0743869
a	1	0.6513412	0.1753995

Nonlinear regression settings
Max # iterations = 64

Precision
 $R^2 = 0.8724491$
 $R^2adj = 0.8086737$
 $Rmsd = 2.886E-04$
 $Variance = 6.661E-07$

General
Sample size = 4
Model vars = 2
Indep vars = 2
Iterations = 4

POLYMAT 5.1 - [Nonlinear Report #21]

Report Edit Window Help

Open Save LEQ NLE DEQ REG Calculate

POLYMAT Results
05-05-2554

Nonlinear regression (L-M)

Model: $dKOH = -k1*ME*a*KOH^2$

Variable	Ini guess	Value	95% confidence
k1	1	0.2999354	0.0807695
a	1	0.2999354	0.0807695

Nonlinear regression settings
Max # iterations = 64

Precision
 $R^2 = 0.8724491$
 $R^2adj = 0.8086737$
 $Rmsd = 2.886E-04$
 $Variance = 6.661E-07$

General
Sample size = 4
Model vars = 2
Indep vars = 2
Iterations = 6

POLYMAT 5.1 - [Nonlinear Report #30]

Report Edit Window Help

Open Save LEQ NLE DEQ REG Calculate

POLYMAT Results
05-05-2554

Nonlinear regression (L-M)

Model: $dKOH = -k1*ME*a*KOH^2$

Variable	Ini guess	Value	95% confidence
k1	0.2999	0.164254	197.81119
a	1	0.5476959	659.59049

Nonlinear regression settings
Max # iterations = 64

Precision
 $R^2 = 0.8724491$
 $R^2adj = 0.8086737$
 $Rmsd = 2.886E-04$
 $Variance = 6.661E-07$

General
Sample size = 4
Model vars = 2
Indep vars = 2
Iterations = 5

ปฏิกริยาสปอนนิฟิเกชันของไบโอดีเซล เมื่อใช้ KOCH₃ ที่อุณหภูมิ 60 °C

POLYMAT 5.1 - [Polynomial Regression Report, Solution #80]

Report Edit Window Help

Open Save LEQ NLE DEQ REG Calculate Units Const Setup

POLYMAT Results
05-05-2554

Polynomial Regression Report

Model: KOCH3 = a0 + a1*t + a2*t^2 + a3*t^3 + a4*t^4 + a5*t^5 + a6*t^6

Variable	Value	95% confidence
a0	0.0181829	0.0023347
a1	-0.004672	0.0015747
a2	5.964E-04	3.227E-04
a3	-3.847E-05	2.754E-05
a4	1.29E-06	1.106E-06
a5	-2.137E-08	2.071E-08
a6	1.377E-10	1.454E-10

Analytical polynomial derivative

KOCH3 = 0.0181829 -0.004672 *t + 5.964E-04*t^2 -3.847E-05*t^3 + 1.29E-06*t^4 -2.137E-08*t^5 + 1.377E-10*t^6

d(KOCH3)/d(t) = -0.004672 + 0.0011929*t -1.154E-04*t^2 + 5.159E-06*t^3 -1.069E-07*t^4 + 8.261E-10*t^5

t = 1

d(KOCH3)/d(t) = -0.0035894

General

Order of polynomial = 6

Regression including free parameter

Number of observations = 11

Statistics

R^2 = 0.9942908

R^2adj = 0.9857271

Rmsd = 8.717E-05

Variance = 2.299E-07

POLYMAT 5.1 - [Data Table]

File Edit Row Column Align Format Matrix Window Examples Help

Open Save LEQ NLE DEQ REG Calculate Units Const Setup

R017:C009 =

	t	KOCH3	S	ME	D	dKOCH3	C07
01	1	0.01432	0.02718	2.71331	0.18943	-0.00359	
02	3	0.00791	0.03443	2.71179	0.23993	-0.00200	
03	5	0.00605	0.03568	2.71135	0.24866	-0.00101	
04	7	0.00442	0.03762	2.71096	0.26214	-0.00045	
05	10	0.00361	0.03821	2.71077	0.26625	-0.00011	
06	15	0.00272	0.03884	2.71056	0.27065	-0.00012	
07	20	0.00258	0.03893	2.71053	0.27129	-0.00016	
08	25	0.00185	0.04039	2.71035	0.28147	-0.00006	
09	30	0.00180	0.03934	2.71034	0.27417	0.00003	
10	40	0.00082	0.04112	2.71011	0.28653	-0.00049	
11	50	0.00052	0.04098	2.71004	0.28555	0.00138	
12							
13							

POLYMATHE Results
05-05-2554

Nonlinear regression (L-M)

Model: dKOCH3 = -k1*ME*a*KOCH3*1

Variable	Ini guess	Value	95% confidence
k1	1	0.2799724	751.53813
a	1	0.2799724	751.53813

Nonlinear regression settings
Max # iterations = 64

Precision
 $R^2 = 0.7491667$
 $R^2adj = 0.7212963$
 $Rmsd = 1.842E-04$
 $Variance = 4.564E-07$

General
 Sample size = 11
 # Model vars = 2
 # Indep vars = 2
 # Iterations = 6

POLYMATHE Results
05-05-2554

Nonlinear regression (L-M)

Model: dKOCH3 = -k1*ME*a*KOCH3*1

Variable	Ini guess	Value	95% confidence
k1	0.2799	0.148121	125.73393
a	1	0.5291927	449.21017

Nonlinear regression settings
Max # iterations = 64

Precision
 $R^2 = 0.7491667$
 $R^2adj = 0.7212963$
 $Rmsd = 1.842E-04$
 $Variance = 4.564E-07$

General
 Sample size = 11
 # Model vars = 2
 # Indep vars = 2
 # Iterations = 5

ภาควิชาเคมี

บทความที่เผยแพร่ในงานประชุมวิชาการระดับนานาชาติ

Effect of Temperatures, Potassium Hydroxide and Potassium Metoxide on
Saponification of Biodiesel

The poster features a collage of images at the top: a traditional Thai stupa logo, the PSU-UNS logos, and a large white hibiscus flower. Below this, the conference title "ICET-2011" is displayed in large, stylized letters. The background is a photograph of a tropical beach with palm trees and a small boat on the water. A yellow banner across the middle contains the text "Faculty of Engineering" and "Prince of Songkla University". The main title "The 5th PSU-UNS International Conference on Engineering and Technology (ICET-2011)" is centered below the banner. The date "May 2-3, 2011 : Merlin Beach Resort Hotel, Tritrang Beach, Phuket, Thailand" is also mentioned. The bottom section has a blue gradient background with the conference logo "ICET-2011" and the website "http://www.icet.eng.psu.ac.th". Logos for NSTDA and Harikul Science are at the bottom right.

ICET-2011

Faculty of Engineering
Prince of Songkla University

The 5th PSU-UNS International Conference on Engineering and Technology (ICET-2011)

May 2-3, 2011 : Merlin Beach Resort Hotel, Tritrang Beach,
Phuket, Thailand

<http://www.icet.eng.psu.ac.th>

NSTDA | HARIKUL SCIENCE

ICET2011-118

EFFECT OF TEMPERATURES, POTASSIUM HYDROXIDE AND POTASSIUM METOXIDE ON SAPONIFICATION OF BIODESEL

Kannika Angchotipan^{1*}, Warut Congkumnert¹, Sukrithira Ratanawilai¹
and Chakrit Thongurai¹

¹Prince of Songkla University, Faculty of Engineering, Thailand

*E-mail: nfai_843@hotmail.com

Abstract

The saponification of biodiesel using potassium hydroxide (KOH) and potassium metoxide ($KOCH_3$) was investigated. In this study, the reactions were carried out at four different temperature (30, 40, 50 and $60 \pm 1^\circ C$), using a mixing speed of 250 rpm, and a constant basic concentration of 0.005 mol% based on oil weight. Samples were collected at various times intervals and analyzed for amount of remain base and soap with titration. Results showed that both the temperatures and different base had effect on the biodiesel saponification rate.

Key Words: Saponification/ Biodiesel/ KOH/ $KOCH_3$

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ สกุล

นางสาวกรรณิการ์ อังโชดิพันธุ์

รหัสประจำตัวนักศึกษา

5210120003

วุฒิการศึกษา

วุฒิ

ชื่อสถาบัน

ปีที่สำเร็จการศึกษา

วิศวกรรมศาสตรบัณฑิต

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

2551

(วิศวกรรมเคมี)

ทุนการศึกษา (ที่ได้รับในระหว่างการศึกษา)

ทุนสาขาวิชามะเป็นเลิศ (DOE) ภาควิชาเคมี คณะวิศวกรรมศาสตร์
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

การตีพิมพ์เผยแพร่ผลงาน

Angchotipan, K., Congkumnert, W., Ratanawilai, S., and Thongurai, C. 2011. EFFECT OF TEMPERATURES, POTASSIUM HYDROXIDE AND POTASSIUM METOXIDE ON SAPONIFICATION OF BIODIESEL. Proceeding of the 5th PSU-UNS International Conference on Engineering and Technology (ICET-2011), May 2-3, 2011, Phuket, Thailand.